
El Rossinyol torna de França:

La realitat del cant coral al tombant del segle XXI,
estudi d'un cas concret: L'Orfeó de Les Corts



©(l'autor/a)

Reservats tots els drets. Està prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, compresos la impressió, la reprografia, el microfilm, el tractament informàtic o qualsevol altre sistema, així com la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, sense l'autorització escrita de l'autor.

©Autora: **Imma Garsaball i Sans**

Tutor Continguts: **Josep Martí**

Tutora Recerca: **Laura Solanilla**

Gener 2004

Universitat Oberta de Catalunya

Llicenciatura en Humanitats

Treball de Final de Carrera

SUMARI

1. Presentació	4
2. Aspectes metodològics	7
3. El Cant Coral a Catalunya	
3.1. L'aparició del Cant Coral a Europa	11
3.2. L'arrelament a Catalunya.....	12
3.3. Segle XXI: Moviment Coral Català	14
3.4. Filosofia objectius i conceptes	14
4. L'Orfeo de Les Corts	
4.1. - Una pinzellada d'història	
4.1.1. - Per què neix i com.....	17
4.1.2. - La imatge (vestuaris, estendard i logotip)	18
4.2. - Les activitats	
4.2.1. – Assaigs	24
4.2.2. - Concerts	26
4.4.3. - Organització	28
4.3. - Agents socials	
4.3.1. - Cantaires	29
4.3.2. - Directors	33
4.3.3. - Públic.....	34
4.4. Repertori musical	
4.4.1. - Introducció i metodologia	37
4.4.2. - Classificació	38
4.4.3. - A Cada temporada la seva cantada	
4.4.3.1. - Etapa 1: 1958-1967	44
4.4.3.2. - Etapa 2: 1967-1970	45
4.4.3.3. - Etapa 3: 1970-1978	47
4.4.3.4. - Etapa 4: 1979-1999	49
4.4.3.5. - Etapa 5: 2000-	51
5 . De què parla un arxiu de partitures: el temps, l'espai i la història	
Conclusions	54

6. Bibliografia	58
------------------------------	----

7. Annexes

I. Qüestionari Cantaires.....	63
II. Quadern de camp.....	65
III. Relació de partitures: Nadala Catalana	67
IV. Relació de partitures: Nadala d'arreu.....	69
V. Relació de partitures: Popular i tradicional catalana.....	70
VI. Relació de partitures: Popular i tradicional d'arreu	72
VII. Relació de partitures: Polifonia religiosa	74
VIII. Relació de partitures: Polifonia profana	75
IX. Registre de programes de concerts (1958-2003)	77

PRESENTACIÓ

El moviment coral ja sigui per allò que comporta de fet cultural, d'associacionisme i d'identificació té una forta arrel a Catalunya. A qualsevol ciutat, poble o indret del territori és fàcil trobar-se amb grups de gent que més o menys organitzada dedica part del seu temps a cultivar el cant ja sigui pel plaer de cantar, per implicar-se en una causa o pel simple fet de sentir-se part d'un grup.

Objecte

El treball que es presenta continuació vol fer un retrat, un estudi del moviment coral a Catalunya analitzat des d'un punt de vista antropològic i social, és a dir, les interaccions i el comportament humà de les persones que l'integren i, a més, donar **èmfasi al paper dels repertoris del cant coral: tipus de cançons, composicions de concerts, motivacions en la tria** i com aquest reflecteixen la història social i cultural que ha viscut el món del cant coral a Catalunya. Per l'impacte d'aquest moviment al territori català i pel seu fort arrelament, el treball se centrarà en l'estudi d'un petit microcosmos: **L'Orfeó de Les Corts, la seva trajectòria musical i com a entitat en els darrers 50 anys a la ciutat de Barcelona ens ha de servir per copsar la realitat del cant coral a Catalunya**

L'interès del treball se centra en esbrinar i observar què hi ha més enllà del fet coral: el tipus de música, el fet de cantar en grup, els tipus d'associacions, la procedència, els objectius i la filosofia, les inquietuds dels cantaires i les preferències dels directors per tal de copsar les dinàmiques socials i musicals del moviment coral.

Per tant, aquest Treball de Final de Carrera dins la modalitat d'assaig o recerca empírica té la seva aplicació directa en un estudi aprofundit sobre la vida de l'Orfeó de Les Corts el seu possible destí passaria per ser, per una banda un document dins l'Arxiu històric de l'entitat que aportaria una visió social i cultural de la seva història, i per una altra també s'escau com a opuscle dins alguna revista del barri en motiu del 45è aniversari de l'agrupació orfeonística, així com també, com a estudi d'un cas particular en alguna publicació del món coral.

El treball va dirigit a tota persona interessada en saber què s'hi mou a nivell social i cultural dins el moviment coral i com tot això influencia en la música que es fa : cantaires, directors, afeccionats a la música i concretament a la massa coral de l'Orfeó de Les Corts i tota aquella persona vinculada a l'entitat.

Objectius

Estudi de la realitat sociocultural del moviment coral a partir d'un cas concret.

S'ha analitzat amb profunditat els diferents indicadors de l'entitat des de diferents nivells:

Analític: el repertori (variacions, èpoques, etc.)

Idees: filosofia i objectius de l'entitat.

Accions: assaigs, concerts, reunions.

Agents socials: els cantaires (edat, gèneres, origen, lloc de residència, professionalització musical, motivacions, inquietuds, etc.), els directors i el tipus de públic.

Tot plegat ha calgut examinar-ho des d'una perspectiva diacrònica i contextualitzar-ho dins el cant coral a Catalunya. I, per últim, s'ha comprovat si les conclusions a les que arribem sobre l'entitat contrasten, constaten, posen en dubte o enriqueixen la realitat global de la qual partim.

Preguntes i hipòtesis

Abans de començar es plantejà una sèrie de preguntes a l'entorn del tema, com ara: La realitat sociocultural (cantaires, accions, repertoris, inquietuds, etc.) de l'Orfeó de Les Corts, encaixa en tot el què representa el cant coral a Catalunya?; per què el cant coral continua essent un moviment associatiu important a Catalunya?; per què en els darrers anys ha augmentat considerablement el nombre grups corals i orfeons? Què es canta en una coral? Com es canta i qui canta? Ha variat tot això amb els anys?

Per respondre aquestes preguntes s'ha partit de les següents hipòtesis:

- La funció social i cultural de la coral va més enllà de la pràctica musical pròpiament dita.
- Les modificacions i canvis del repertori durant 45 anys d'existència de l'Orfeó de les Corts estan estretament relacionades amb els canvis que ha experimentats l'entitat pel que fa a la configuració dels cantaires, la junta i la direcció, tot això lligat als canvis de la societat i barri en què s'emmarca l'Orfeó.
- L'interès i objectius per la pertinença a una entitat coral no es queden tan sols en el fet d'anar a cantar. Les relacions humanes que neixen i creixen en una entitats com aquesta són sovint la causa de la seva pervivència.
- L'índex de professionalització i enriquiments musical de la coral creix en acumular anys d'existència.
- El concepte de "coral de barri" perd sentit en la societat actual on cada cop les distàncies són més curtes.

El problema de la recerca

S'ha centrat bàsicament en acotar el camp de la recerca i en l'elecció dels indicadors a escollir : donar més o menys pes a les condicions socials, condicions musicals i condicions històriques.

Agraïments

La realització d'aquest estudi ha estat possible gràcies a l'interès i disposició dels cantaires de l'Orfeó de les Corts, als antics per explicar-me la història que ells han viscut, als nous per fer-me veure una altra realitat. A la presidenta de l'Orfeó, Glòria Gutiérrez, per encomanar-me l'entusiasme per tot allò que envolta el cant coral i deixar-me en custòdia durant molts mesos l'Arxiu històric, a tota la Junta per donar-me el vist-i-plau en moments de dubtes i preguntes. Al director Josep Gustems per valorar la feina feta i aplicar-la a la realitat del dia a dia.

A l'Àngels i l'Anna per haver tingut la paciència d'escoltar durant molts dies la història d'un ocell i apostar per una feina que sovint se m'ha escapat de les mans. Al Cesc i la Lali per compartir els maldecaps i els entrebancs. I sens dubte, gràcies a en Josep Martí, el tutor dels continguts d'aquest treball que des del primer dia va copsar la meua idea i li ha donat estructura, fonament i sentit, i també a la tutora de la *Recerca en les Humanitats*, Laura Solanilla, pel seu constant interès i respostes immediates.

2- ASPECTES METODOLÒGICS

La recerca s'ha estructurat en dos nivells d'anàlisi

- a) La primera correspon al capítol 3 (El cant coral a Catalunya) i constitueix el marc general del moviment coral a Catalunya. Aquesta unitat d'anàlisi més conceptual i genèrica se centrarà en els darrers 50 anys i el corpus de dades i d'informació s'extraurà bàsicament de fonts bibliogràfiques.
- b) El pes del treball es recull en el capítol 4 (L'Orfeó de Les Corts); aquest segon nivell d'anàlisi és més pregon i específic. Se centra en l'estudi de L'Orfeó de Les Corts una entitat que es dedica al cant coral al barri de Les Corts de la ciutat de Barcelona (espai) des de l'any 1959 (temps).

Aquesta unitat d'observació s'ha dividit en tres grans àrees. Les característiques, la multitud d'indicadors i variables de cada una d'elles ha propiciat l'aplicació de diferents mètodes d'anàlisi per facilitar-ne el seu estudi.

- En l'apartat d'activitats es fa esment dels concerts, assaigs, excursions, reunions. Per al seu estudi s'ha aplicat metodologia qualitativa sobretot basada en l'observació participant (quadern de camp, etc.) i les entrevistes.
- L'estudi dels agents socials: cantaires (dones, homes, edats, procedència, professió, ...), membres de la Junta, directors (dedicació, formació) i públic, s'ha fet mitjançant metodologia quantitativa, l'elaboració d'un qüestionari i el tractament de les dades extretes ha permès fer un retrat prou aproximat a la realitat que s'ha depurat amb la informació extreta d'entrevistes i reunions.
- L'anàlisi del repertori musical ha estat possible gràcies a la creació i explotació d'una base de dades on han estat incorporades totes les dades de composicions musicals i programes de concerts per tal de poder fer consultes que anessin responenent les hipòtesis generades al llarg del treball. Aquest apartat ha suposat un ingent esforç de catalogació i posterior anàlisi estadística que juntament amb les dades aportades per les tècniques d'investigació explicades més amunt han ajudat a confeccionar unes conclusions amb una base sòlida i de resultats contrastats.

El període d'anàlisi avarca els 45 anys d'existència de l'Orfeó i, en ambdues unitats d'anàlisi es fa especial incidència en el període actual (tombant del segle XXI).

Pel que fa al **context** se centra, per una banda, en els assaigs de dues hores que es fan un cop per setmana, en els concerts i en les reunions de gestió de l'entitat, que queda emmarcat en el capítol 4.2. on es parla de les activitats. I per una altra, en la col·lecció de partitures i programes de concerts que es reflecteix en el capítol 4.3.

El corpus de dades utilitzat s'ha extret de l'arxiu de l'Orfeó de Les Corts, compostat per:

- arxiu administratiu: correspondència, actes, etc.
- butlletins de l'Orfeó : que són testimoni de les activitats i la filosofia de l'entitat en els seus inicis.
- arxiu gràfic: fotografies.
- arxiu sonor: enregistrament de diferents actuacions.
- programes de concerts : registre de tots els programes editats .
- repertori : anàlisis 350 partitures i cançons que conformen el corpus de l'arxiu musical de l'entitat.

A més, per tenir dades de tipus comparatiu i d'anàlisis també ha estat necessària l'extracció de dades estadístiques referents a activitats culturals i moviment coral i les dades que ens aportin la lectura d'obres (que se citen a la bibliografia) tant a nivell d'etnomusicologia com a nivell de moviment coral.

Per dur a terme aquesta investigació s'ha emprat bàsicament metodologia qualitativa-deductiva, en el sentit que s'ha partit d'una sèrie d'hipòtesis que són les preguntes de recerca que s'han contrastat amb les dades quantitatives i qualitatives resultants de la recerca.

Per a dur a terme aquesta metodologia i extracció de dades utilitzarem les tècniques d'investigació social que es detallen a continuació:

1- La tècnica fonamental per la recollida de dades (qualitatives) és **l'observació participant** :

És una primera aproximació al lloc d'investigació (una immersió en la realitat social), els seus actors i les seves activitats (cantaires, assaigs, concerts) : es tracta doncs d'observar, analitzar i entendre què són els assaigs i les seves actuacions. L'observació va més enllà de l'enquesta i l'entrevista, sovint la gent diu una cosa i quan és en el context en fa una altra, això ha aportat pautes per a la interpretació cultural necessària per descriure la realitat social i cultural de l'entitat que ens ocupa.

En el nostre cas, com que les connexions *in situ* s'han repetit més d'un cop (és interessant veure com viu l'orfeó dins la rutina,) ha estat de summa utilitat l'ús d'instruments que faciliten

la sistematització de recursos : com ara el quadern de camp (on s'anota tot allò que després en l'anàlisi de continguts ens aportarà informació interessant), i l'enregistrament àudio i vídeo de l'activitat pròpia de l'entitat que és cantar.

2- Entrevistes

Entrevistes en profunditat: Entrevistes d'una certa durada realitzades a una o més persones (entrevista de grup), de caire molt obert quant al tipus i ordre de les preguntes, però tenint sempre uns objectius ben clars en relació al tema generalment de l'entrevista. Aquest tipus d'entrevistes han permès una gran interacció entre l'entrevistat i l'investigador.

Entrevistes tancades: Entrevistes realitzades amb unes pautes ben concretes quant al tipus i ordre de les preguntes. El sentit d'aquestes entrevistes és el d'obtenir informacions ben puntuals sobre aspectes concrets de la investigació. Des del punt de vista dels continguts tenen un àmbit molt més restringit que les entrevistes en profunditat.

A més, es tindran en compte també entrevistes informals, és a dir, converses més o menys espontànies i mantingudes de manera fortuïta que ens aportaran declaracions espontànies i poc rumiades, i que per tant seran dades de primera mà, sense els filtres que pot suposar una entrevista de tipus tancat. Aquest tipus d'entrevistes poden també anar dirigides a una o més persones.

3 - I per últim una altra tècnica ha estat l'elaboració d'un **qüestionari** : en primer lloc hem de tenir molt clar quina informació volem, per tant s'ha de definir molt clarament les preguntes, les variables que analitzarem i les categories que volem tenir. En el nostre cas analitzem l'aspecte social i cultural dels cantaires i per tant ha estat necessari preguntar per l'edat, la professió, lloc de procedència, lloc de residència, etc.; a més, ens interessen els aspectes musicals: tipus de repertori, les habilitats, els coneixements, l'experiència. I també destacar la banda més social com ara les relacions dins l'Orfeó, amics, parelles, excursions, etc.

Les respostes del qüestionari ens aportaren dades estadístiques (quantitatives) que ens han d'ajudar a confirmar o rebatre les hipòtesis de les que partim.

Cada una d'aquestes tècniques ens aportarà unes dades que hem d'analitzar segons la seva procedència i segons els objectius que tenim definits.

Les dades extretes en l'àmbit empíric han estat sotmeses als següents anàlisis depenent del seu contingut i funcionalitat de l'estudi:

Anàlisi de continguts

La informació extreta bàsicament de les entrevistes i també de l'observació participant aporta el fonament de la investigació, el seu contingut ens permetrà identificar, codificar i categoritzar els primers conceptes claus, i ens permetrà iniciar una primera classificació de les dades i fer-ne un esquema per començar a desenvolupar el cos del treball.

Les entrevistes ens poden donar peu a generar unes hipòtesis que haurem de posar a prova mitjançant tècniques estadístiques (resultant del qüestionari).

Per altra banda també hem d'analitzar el contingut del repertori musical, l'hem de classificar per temes, èpoques, directors, veus, etc. i que aporta informació estadística també sotmesa a una anàlisi

Anàlisi estadística

Per una banda analitzarem les dades quantitatives extretes dels resultats del qüestionari, això ens permetrà tenir un dibuix del grup que investiguem classificat segons variables: edat, professió, procedència, ...

I per altra banda hem analitzat les dades que ens ha aportat la classificació del fons de música.

3- EL CANT CORAL A CATALUNYA

3.1- L'aparició del Cant Coral a Europa

La veu humana és l'instrument més natural que existeix; en tots els altres hi intervé en més o menys mesura algun tipus de mitjà tècnic, en canvi, la veu és l'instrument humà per excel·lència, el més directe i per això mateix és aquell amb el qual ens és més fàcil de ser expressius.

El cant coral es defineix com una agrupació de gent que interpreta música destinada a ser cantada de manera col·lectiva i sense acompanyament instrumental. La seva existència a Europa ve d'antic, monjos i clergues cantaven conjuntament en monestirs durant l'Edat Mitjana (cant gregorià), però la seva vessant pública i majoritària no apareix fins al segle XIX. L'accés al poder de la burgesia afavorí la difusió de la música fora dels espais aristocràtics i religiosos on fins ara s'havia mogut¹.

Al mateix temps, la Revolució Francesa ocasionà un desplaçament del sentiment religiós en favor d'un sentiment cívic, factor decisiu per a l'inici i el desenvolupament de les futures societats corals. A més, cal tenir en compte que la veu, instrument per excel·lència del gènere humà, representava (en l'expressió dels himnes nacionals) els sentiments de llibertat, igualtat i fraternitat. El factor social i el poder representatiu del cant col·lectiu tingué una de les seves primeres grans manifestacions el 6, 7 i 8 de juny de 1794 als jardins de les Tulleries de París en la conjunció expressiva de 300.000 veus que es convertiren en símbol dels ideals de la humanitat.²

Fou a França on el terme cant coral va adquirir carta de naturalesa pròpia, el 1818 París introduí l'ensenyament del cant a les escoles, anys més tard, el 1835, el govern francès instaurà les societats corals per fomentar les inclinacions musicals de la classe obrera. Aquest moviment orfeonista esdevingué un moviment associatiu de tipus social i de caràcter didàctic, amb l'objectiu d'oferir a l'obrer la sensació de participació en els assumptes públics durant les estones d'oci, la creació dels orfeons fou sens dubte un instrument cívic que podia servir per modificar certs comportaments. La realitat era que amb aquestes agrupacions cíviques i socials la burgesia aconseguia acaparar les estones d'oci i inculcar-los les seves normes socials i morals per mantenir l'ordre establert; com a conseqüència foren els propis obrers qui instituïren les seves pròpies institucions corals i culturals partint de la idea de la cultura entesa coma base per la defensa i la lluita.

¹ . Per més informació sobre la instauració del cant coral a Europa consulteu: Herrera, Lluís. «Els nacionalismes. La cançó popular i el cant coral». En: Aviñoa, X. (ed.). *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear, Vol. VIII: Música universal*. Barcelona : Ed. 62, 2002. pp.148-1555

² . A França, un cop proclamada la República, a partir de 1792, s'organitzaven les anomenades Festes Nacionals, on la burgesia triomfant pretenia celebrar la institució de la República reunint el poble a les places públiques per fer-lo participar i glorificar el nou règim.

Durant el segle XIX l'Estat espanyol visqué immers en lluites constants, desestabilitzacions econòmiques i canvis de govern irregulars, a més, fou escenari de moltes guerres que tenien com a protagonistes els francesos. La constant presència de tropes del país veí va propiciar l'aparició d'himnes nacionals i patriòtics per aixecar els ànims del poble, creant així un camí que trobaria la seva millor manifestació en l'orfeonisme.

Cal esperar el 1850 que Josep Anselm Clavé fundi a Barcelona "*La Fraternidad*": la primera societat coral civil de l'estat espanyol.³

L'expansió de les societats corals conegudes com els "Cors de Clavé" fou constant, l'any 1867 aplegava 40.000 cantaires que integraven 106 societats. La composició social d'aquestes societats així com el seu nivell de compromís va lligada a una classe social determinada bàsicament obrers, menestrals i petitburgesos i totes les seves activitats foren emmarcades dins una línia estratègica bàsicament obrerista.

Clavé pretenia anar més enllà del fet estrictament musical i basant-se les idees del socialisme utòpic professava una societat ideal integrada, que anava des de rescatar els homes dels mals ambients de les tavernes fins a crear una xarxa de relacions assistencials a partir d'aquestes associacions.

Cal destacar, a més, que en les societats corals de Clavé no hi havia dones. La seva aparició com a cantaires es manifesta a partir de la creació de l'Orfeó Català i la Germanor d'Orfeons uns anys més tard.

3.2- L'arrelament a Catalunya⁴

El moviment coral esdevingué el veritable eix vertebrador de la vida musical a Catalunya en el primer terç del segle XX; aquest moviment tingué una empenta i to molt d'acord amb els temps i amb els homes que s'hi posaren al capdavant: nacionalistes, cristians i respectuosos amb els diversos repertoris musicals, aquestes característiques donen resposta a un temps, un lloc i uns fets determinats.

L'origen d'aquesta activitat arrenca, com hem dit, dels temps de Josep A. Clavé i passa per la fundació el 1891, sota les directrius Lluís Millet, de l'**Orfeó Català**, entitat coral que esdevingué la principal animadora del moviment per la clarividència i l'esforç dels seus dirigents i per la coincidència política dels moments en què els tocà exercir. Pròxims a la Lliga Regionalista, els dirigents de l'Orfeó Català es proposaren bastir primer una entitat coral sòlida, dotada de les eines necessàries per influir musicalment en el país, i després contribuir

³ . Per més informació sobre la història i l'impacte social dels Cors Clavé consulteu: Carbonell i Guberna, Jaume. *Josep A. Clavé i les societats corals a Catalunya, 1850-1874*. Universitat de Barcelona. Departament d'Història de l'Art, 1989 (4 vols). [Tesi doctoral dirigida per Xose Aviñoa]

⁴ Per més informació sobre la història del moviment coral a Catalunya, consulteu: Artís i Benach, Pere. «La institucionalització coral a Catalunya». En: Aviñoa, X. (ed.). *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear*. Barcelona : Ed. 62, 2002. pp.89-108

a la difusió dels ideals corals arreu de Catalunya. L'empremta d'aquest esforç és ben palesa encara avui en molts llocs del territori.

A remolc de l'Orfeó Català es crearen arreu de Catalunya un grup important d'entitats corals, cada una d'elles partia de casuístiques i interessos concrets però la majoria tenien com a objectius comuns el gust per la música, la voluntat associativa i propòsits nacionalistes; aquests fets, en un moment en què se sentia la necessitat d'articular la cultura, fomentaren la creació d'una entitat que englobés objectius i esforços. Aquests foren els arguments per tal que, una vegada més, l'Orfeó Català prengué la iniciativa d'agermanar determinades associacions corals sota el paraigua de la *Germanor dels Orfeons de Catalunya (1918-1939)*. La *Germanor* fou no solament un instrument d'estímul de la vida coral sinó sobretot una eina d'unificació de criteris i de potenciació d'activitats ideada sota el prisma del l'Orfeó Català, és a dir, catalanista i cristià.

Les entitats pròximes a l'esperit agermanat sumaren un estol nombrosíssim d'agrupacions que portaren per tot Catalunya una intensa activitat coral-local que defineix clarament la vida musical de la primera meitat del segle XX. Aquestes institucions preferien l'apel·latiu d'orfeó i l'adscripció geogràfica⁵ o també altres apel·latius com "schola cantorum", "escola coral", que mostren voluntat pedagògica, fos de caràcter religiós o no. Al capdavant d'aquestes entitats hi havia homes decidits, sovint amb més voluntat que coneixements però amb suficient iniciativa per mantenir l'interès dels cantaires i transformar les entitats en veritables centres cívics capaços de polaritzar l'activitat cultural de llurs respectives localitats.

Malgrat la importància i el ressò de les entitats agermanades, el moviment claveria corresponent al moviment dels orfeons socialistes, tan actiu a altres regions d'Espanya, en quedà absolutament al marge i mantingué la seva pròpia activitat.

Aquest oferí una alternativa menys nacionalista, menys cristiana que els orfeons agermanats i dirigida a nuclis de població diferents, fonamentalment els treballadors de les escales socials més baixes. Mancats d'una intensa activitat musical l'objectiu era reiterar una vegada i una altra el repertori claveria, en el curs de les trobades, en les quals participava tota la família, es feia vida social es menjava a plaer, es cantava i es visitaven localitats d'interès, i, per tant, l'aspecte associatiu pesava molt més que els pròpiament musical; llur posició obrerista, republicana i laica els distanciava de la posició cristiana i profundament nacionalista dels de La Germanor.

Després de la desfeta de la guerra, que indubtablement colpejà el món coral Catalunya, el 1960 es reprèn l'esperit de la *La Germanor* i es funda el *Secretariat d'Orfeons de Catalunya* que amb l'empenta *d'Òmnium Cultural* va continuar bastint la institució coral en una Catalunya

⁵ . La denominació "**Orfeó de Les Corts**" tot i que és posterior a aquesta època n'és un bon exemple.

menystinguda i amenaçada, no és fins el 1981 que amb 450 cors associats es funda l'actual Federació Catalana d'Entitats Corals⁶.

3.3. - Segle XXI : El moviment coral català

Des dels inicis dels anys 90 totes les agrupacions corals federades a Catalunya són representades per una confederació anomenada **Moviment Coral Català**⁷, totes elles treballen amb la voluntat de recolzar-se, assessorar-se, fer projectes conjunts i compartir tot allò que té a veure amb l'ofici, l'afecció i fins i tot el vici de cantar. Neix amb l'objectiu de compartir el cultiu i la difusió del cant coral a Catalunya amb una especial deferència a la cançó catalana tant d'arrel tradicional com contemporània, que constitueix, des de fa més d'un segle, una realitat genuïna i diferencial.

Les cinc agrupacions que constitueixen en l'actualitat el **Moviment Coral Català** i que conformen la realitat del cant coral a Catalunya al tombant del segle XXI , són les següents:

- *Secretariat de corals infantils de Catalunya*⁸
- *Corals Joves de Catalunya*⁹
- *Pueri Cantores*¹⁰
- *Associació de Cors Clavé*¹¹
- *Federació Catalana Entitats Corals.*¹²

⁶ . D'aquí en endavant FCEC

⁷ . Es crea com a tal el 26 de novembre de 1995

⁸ . Fundat l'any 1967. Actualment agrupa 120 cors i un total d'uns 6000 cantaires de 5 a 14/15 anys d'edat, amb uns 300 directores i un equip directiu de 25 persones. La seva finalitat és contribuir a la formació humana integral dels nois i noies catalans per mitjà del cant coral.

⁹ . Fundada l'any 1969-1970, amb la finalitat d'atendre la problemàtica específica del cant coral entre els joves. L'any 1985 es legalitza com a federació independent. Està formada per 40 entitats s amb més de 1000 cantaires de 15 a 25 anys. Ha estat guardonada per la Generalitat amb el "Premi de Cultura Popular a la millor dinamització cultural i a la seva trajectòria prop del jovent".

¹⁰ . Constituïda legalment el 1993. És un moviment internacional existent des de 1947, fundat per F. Maille, que té els seus orígens a França amb "Les petits chanteurs à la croix de bois". La Federació Catalana està integrada per 15 cors, de nois, noies o mixtos,.

¹¹ . Fundada l'any 1860 per Josep Anselm Clavé amb el nom d'Associació Euterpense. Partia de la creació, l'any 1850, de la societat coral La Fraternitat, la primera de Catalunya i de l'estat espanyol, a la qual aviat en següeren moltes d'altres. La federació representa actualment 154 cors mixtos, homes, infantils-juvenils i una de noies soles. Integra un total de 3.600 cantaires.

¹² . Continuadora del Secretariat d'Orfeons de Catalunya i de la Germanors d'Orfeons de Catalunya, va ser creada l'any 1981, representa 450 cors d' adults d'arreu de Catalunya agrupades en delegacions comarcals , integra un total de 20.000 cantaires.

3.4.- Filosofia, objectius i conceptes: resum

L'arrelament de la pràctica d'aquesta modalitat interpretativa no ha fet sinó **créixer amb el temps** i, als nostres dies, presenta un balanç numèric excepcional. Segons les dades de "*L'Enquesta de consum i pràctiques culturals de Catalunya, 2001*"¹³ a Catalunya hi ha 160.000 persones majors de 15 anys que dediquen part del seu temps lliure a cantar. D'una forma semblant –i en paral·lel a l'evolució en tots els àmbits- ha augmentat el nivell musical de cantaires i directors.

També en aquest camp cal destacar una **notable renovació de repertori**, que avui presenta un ampli ventall estètic, estilístic i cronològic. Aquesta vessant musical s'ha beneficiat durant molt de temps de la incorporació de directors sorgits de l'Escolania de Montserrat i també – especialment per part dels grups més joves- de l'abandó progressiu de moltes de les funcions de suplència de caràcter cívic que les entitats havien assumit (havent-hi altres formes amb que exercir-les), amb una **inevitable minva general de la imatge simbòlica**.

El cant coral a Catalunya es concep com un moviment associatiu i cultural, expressió singular de la vitalitat de la societat civil catalana que fou decisiva en moments d'amenaça i repressió . A hores d'ara es caracteritza per potenciar un associacionisme cívic i enriquidor basat en els valors de la música que potencia: **esforç, constància, unió, col·lectiu i harmonia**.

Es coneix per ser una activitat de caràcter comunicatiu, participatiu i integrador, tant en l'aspecte cultural com en el social i de relació interpersonal. Les corals són un lloc educatiu de la convivència i un mitjà privilegiat d'accés a la cultura catalana per part de les persones procedents d'altres cultures, també ofereixen l'oportunitat de conèixer, a través del cant, expressions culturals i artístiques d'altres pobles del món i del valuós repertori de la polifonia clàssica i moderna que formen el patrimoni comú, històric i actual, de la humanitat.

La pràctica del cant coral implica el desenvolupament d'un colla de factors i valors que contribueixen al creixement dels valors de les persones. Tant des del punt de vista cultural: coneixement dels textos cantats, del llenguatge musical, de l'instrument vocal, de la història de la música, etc.; del punt de vista de la col·lectivitat: convivència, comunicació, treball en comú ; Individual: disciplina, sensibilitat, expressió, etc. El conjunt de tot plegat contribueix a la **formació d'un esperit cívic i integrador**.

El cant coral a Catalunya ha sorgit de la societat civil, que l'ha creat, promogut, organitzat i expandit des d'una llarga i continuada tradició, de la qual totes les agrupacions corals en són hereus i partícips fins a l'actualitat. No sols el passat sinó també el present i el futur del moviment coral a Catalunya tenen la seva raó de ser en aquesta societat civil l'única instància

¹³ . Institut d'Estadística de Catalunya i Departament de Cultura, 2003

capaç de garantir el seu esperit genuí i la seva vitalitat. És, en aquest sentit, que el cant coral té una base popular: en la seva iniciativa, en la dinàmica que el sosté, en la seva organització associativa, en el planter dels seus cantaires, en els sectors socials que hi simpatitzen i en el públic al qual s'adreça. El caràcter popular del cant coral no li ve precisament del fet que sigui expressió de la cultura popular sinó, sobretot, i des dels seus orígens, del seu **compromís de fer arribar al poble la cultura del poble català¹⁴, a través de la música i el cant.**

¹⁴ . Amb tot el caire ideològic que té aquesta transmissió cultural

4 – L'ORFEÓ DE LES CORTS : una pinzellada d'història

4.1. - Per què neix i com

L'Orfeó de Les Corts es crea el març de 1958 com a agrupació coral, per iniciativa d'un grup de veïns de Les Corts i feligresos de la parròquia del Remei (Plaça de la Concòrdia). Malgrat algunes suggerències inicials, per part de la parròquia, d'anomenar el grup 'Coral de la Parròquia del Remei' o similar, es pren la decisió d'adoptar un nom laic vinculat directament al barri en el qual neix, a la manera d'altres agrupacions corals de barris de Barcelona fundats en temps força anteriors (Orfeó Gracienc, Orfeó de Sants).

En foren fundadors Jaume Piera com a President, **Josep Baiget**, director i altres persones entre les quals destaquen Joan Petit (sots-director amb el Mestre Baiget, President del 1965 al 1974, i cantaire fins als anys 90). Les primeres actuacions coincideixen amb la Festa Major del barri, el mateix any 1958, el mes d'octubre. El concert anual de l'Orfeó a la parròquia del Remei, durant les festes, és una tradició ininterrompuda i molt arrelada.

Des de la seva fundació, l'Orfeó participa molt activament en manifestacions cíviues i culturals que van més enllà del que és estrictament el cant coral. Durant aquest temps actua un conjunt instrumental de cambra que acompanya l'Orfeó en molts dels seus concerts i un grup de teatre. El fet que l'entitat mai hagi pogut gaudir d'un local propi va propiciar aviat la desaparició d'aquestes branques culturals de l'Orfeó excepte la del cant coral.

Baiget dirigí l'Orfeó fins l'any 1967. Durant aquest període es publicà un butlletí, el primer número és del setembre de 1962 i el darrer el juliol-agost de 1965¹⁵. En el butlletí, a més de les activitats de l'Orfeó i del món del cant coral a Barcelona i arreu, es comenten fets culturals d'interès general; es fa ressò d'actes com l'enterrament d'Emili Vendrell o l'homenatge a Lluís Millet a Montserrat i també s'imparteix classes de català.

L'any 1967 el Mestre **Elisard Sala** s'encarregà de la direcció. El Mestre Sala, compositor i director d'altres agrupacions corals (com l'Orfeó de Sants i la Coral del Centre Excursionista de Catalunya) fou una figura notòria en el món musical de la Barcelona de la postguerra. Malauradament mort en un accident de circulació el 1970. Poc després l'Orfeó sota la direcció del tenor **Gaietà Renom**, veí de Les Corts i soci de l'Orfeó des dels primers temps, gravà un disc amb la '*Missa dels excursionistes*' del Mestre Elisard Sala, entre altres peces.

El Mestre **Antoni Santandreu** va assumir la direcció el 1970 fins al 1978. Durant aquest període es produïren diverses sortides importants de l'Orfeó, fora de Catalunya, com són els

¹⁵ . Sota la direcció de Josep M. Casasús cantaire de l'Orfeó, periodista i actual degà dels estudis de periodisme de la Universitat Pompeu Fabra.

concerts a Toledo i Talavera de la Reina (1972), i notablement la participació al concurs de masses corals de Sagunt (1975) on l'Orfeó obté el segon premi.

Des de l'any 1978 i fins l'octubre de 1999, pren la batuta el Mestre **Carles Pongiluppi**. D'aquest llarg període de temps cal esmentar, a més de nombrosos concerts al barri de Les Corts i la col·laboració assídua en manifestacions corals individuals i col·lectives organitzades per la Federació d'Entitats Corals, el viatge al Santuari del Lluc (Mallorca), l'any 1988 i les participacions la *Rassegna Internazionali di Canto Corale* de Savigliano (Itàlia) l'any 1989 i al concurs de cant coral de Cieza (Múrcia) l'any 1999. Durant el curs 1998-1999 l'Orfeó celebra els seus 40 anys d'existència amb una exposició a l'Auditori de Les Corts i diversos concerts commemoratius

L'Orfeó emprèn una decidida renovació durant l'etapa de direcció del Mestre **Raimon Romaní** (octubre 1999-octubre 2000), renovació que impulsa l'actual director **Josep Gustems**, des de la seva incorporació l'octubre de 2000. En la nova etapa s'ha volgut donar un pas endavant per continuar cultivant el cant coral amb més entusiasme encara, i s'han establert col·laboracions regulars amb diversos grups musicals del districte.

La història de l'Orfeó s'integra íntimament al procés de transformacions i millores de Barcelona, i especialment del barri de Les Corts. Ha participat en la inauguració dels Jardins Joan Altisent (1984), Centre Cívic Can Deu (1986) i l'Auditori de Les Corts (1996). Des del 2000, s'ha intensificat el contacte amb la Conselleria de Cultura del Districte, per propiciar la col·laboració musical entre grups del barri.

El gener de 2003 l'Orfeó rep la medalla d'Honor de la Ciutat de Barcelona com a reconeixement per la tasca cívica i cultural feta al llarg dels seus quaranta cinc anys d'història.

4.1.2. La imatge (vestuaris, estendard, i logotip)

El fet de pertànyer a un agrupament coral porta implícit la condició d'unitat, per tant la imatge n'és una part important, és així doncs com la iconologia de l'entitat: l'uniforme, l'estendard i la insígnia esdevenen símbols i valors d'identitat i de pertinença a un grup.

4.1.2.1.- El Vestuari i la posada en escena

*“Las señoritas orfeonistas llevarán un vestido blanco y los caballeros un traje oscuro a poder ser negro”.*¹⁶ (Imatge 1)

¹⁶ . Dins, Arxiu Orfeó de Les Corts. *Llibre d'Actes 1, Acta núm 2, agost 1958*, pàg. 5

Aquesta és la primera referència que trobem dins la història de l'Orfeó sobre l'uniforme dels cantaires en els concerts. Aquest va ser el primer, però com es veu en la seqüència d'imatges no ha esdevingut un símbol de l'entitat al llarg dels anys.

Si donem un cop d'ull a les actes redactes per la Junta des de 1958 fins a l'actualitat ens adonem que ha estat un tema de conversa recurrent on mai hi hagut un acord definitiu i on sembla que segons els directors, la junta i la moda que dicta cada època s'han anat canviant. Així doncs, la qüestió del vestuari tan estricta i referent en altres agrupacions corals similars, en aquesta no ha tingut prioritat en cap moment. Això, com s'ha pogut constatar ha tingut molt a veure amb l'esperit que ha dut l'Orfeó a cada època. Durant els vint anys de direcció (1979-1999), Carles Pongiluppi repetia d'una manera constant que la unitat era la veu, no el vestuari, que no s'havia d'encotillar cantaires sota un uniforme que sovint hom si sentia a disgust, l'Orfeó era una entitat on la gent hi va a cantar i a passar-ho bé, el resultat és un cant col·lectiu i alhora únic on la primacia estava sobre la veu no sobre l'escenari. La posada en escena, la importància de l'escenografia, l'espectacle coral pròpiament dit té poca importància durant aquests anys. Així doncs durant molt de temps amb més desconcert que ordre l'Orfeó assimilà l'uniforme que recomana la FCEC, camisa o brusa blanca i pantaló o faldilla negra.(imatge 3 i 4).

D'aquesta manera amb l'entrada del nou director l'any 2000 s'intenta millorar la part escenogràfica dels concerts, s'estableix un nou uniforme més d'acord amb els cànons de la moda actual: el color negre: modern i elegant alhora com el que es pretén que sigui l'Orfeó. La col·locació de les cordes durant els concerts, el respecte pel públic, l'ordre i l'uniforme viren cap un altre sentit.



Imatge 1. - 1971



Imatge 2. - 1975



Imatge 3. - 1988



Imatge 4. - 1999



Imatge 5 - 2002

Sembla doncs, que seguint els cànons establerts pel món coral a hores d'ara l'Orfeó camina, en aquest aspecte, cap la uniformitat, mai com fins ara pren importància l'ordre d'entrada i de sortida de l'escenari, la col·locació de la carpeta en una mà en concret, el silenci i l'estabilitat com a mostra de respecte quan el públic aplaudeix, la combinació d'alçades, tot plegat fa que no tant sols l'harmonia de les veus aconseguixi que una actuació sigui brillant sinó que és la combinació de cant i imatge la que transmet la sensació de coral –amb totes les connotacions d'aquesta paraula-, aquest és un dels aspectes més visibles que tenim quan parlem de la professionalització i modernització de les entitats corals.

4.1.2.2. - L'estendard:



Segons definició de la GEC¹⁷ estendard és *Ensenya de les corporacions religioses i civils en què el drap penja d'una vareta horitzontal que, així mateix, penja de l'extrem d'una altra de vertical formant-hi creu*. Ja a l'agost de 1958 l'Orfeó es planteja la necessitat d'encomanar el disseny d'un escut i d'una "senyera", l'estendard de l'entitat com de tantes altres corals porta els identificatius propis de la institució: el nom de l'entitat i la data de fundació, les quatre barres catalanes, la creu de Sant Jordi, a l'encreuament de les dues barres emergeix una lira, símbol universal de la música que identifica el peó propi d'una entitat musical. La interpretació dels continguts de l'estendard ens podria

fer escriure pàgines senceres que no serien pertinents dins l'abast d'aquest treball. Més enllà de la simbologia iconogràfica l'existència d'aquest peó era pròpia de cada entitat i es duia a totes les manifestacions corals i concerts tant dins de la ciutat com fora. L'existència d'un estendard era com un referent per a l'Orfeó era allò que simbolitzava l'existència de l'entitat i que s'havia de venerar, respectar. Aquesta simbologia tan pròpia en els anys de la dictadura anà perdent sentit en els anys de la transició fins que el 1986, per document històric i sobretot per la pèrdua del seu ús en els ambients corals se cedí en règim de custòdia temporal a l'Arxiu Històric Municipal del Districte de Les Corts.

¹⁷ . Gran Enciclopèdia Catalana. *Hiperenciclopèdia*. <http://grec.net> [12 de novembre de 2003]

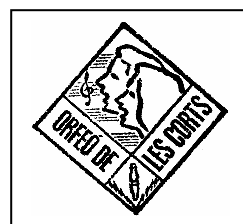
4.1.2.3. – La insígnia



1958



1961



1962

Potser la icona que més ha identificat l'entitat en els seus 45 anys d'existència és la insígnia , la seva presència és en tots els programes, escrits, notes, cartes, etc. que ha generat l'Orfeo des de la seva existència. La insígnia actual data de 1962, en aquell moment la icona esdevé escut identificatiu i insígnia metàl·lica que tots els cantaires han de posar-se a la solapa en els concerts. Tot i les diferents versions que n' existeixen el dibuix sempre ha estat el mateix, l'actual director en fa una lectura prou encertada del que simbolitza aquesta escut dins l'esperit de l'Orfeo:

«Sense ànim de ser dogmàtic (el simbolisme és una altra dimensió) intentaria apuntar, suggerir algunes idees que m'han cridat l'atenció del logo actual i que estan força relacionades amb la nostra entitat (encara que d'una forma subtilment secreta o inconscient). Encara que a primera vista pugui semblar un joc especulatiu (perquè evidentment ho és) voldria remarcar algunes coincidències o fets significatius:

QUADRAT: sol referir-se al cosmos, a les quatre direccions de l'espai. És estable i terrenal

POSAT EN PUNTA: difícil equilibri, però aconseguit. Té la força del rombe però no té la seva angulositat, sinó la magnificència de l'estabilitat. Hi ha qui l'assimila a la quadratura del cercle.

Tots els demés elements són inscrits dins, per tant compleixen les propietats pròpies de la figura.

*Els **quatre paral·lelograms** interiors també estan de punta, encara que els gravats estan en horitzontal. El ceptre de sota està en vertical, doncs és així com sempre es simbolitza. La trobaràs als balcons i al logo del districte, és signe de propietat reial i amb això l'orfeo vol afegir-se al districte en quant a la recuperació d'un passat històric de referència –perdut ja- on els privilegis reials feien de Les Corts un territori que no pagava tributs a cap noble barceloní, sinó directament al Rei. Aquest estatus d'una certa llibertat dintre de la gran Barcelona li dona caràcter peculiar, d'una certa supèrbia i aïllament i independència respecte altres barris propers.*

La **vara** sembla un arbre plantat i les fulles li donen més realisme (faltaria saber quina planta representen –això si que seria molt rellevant-probablement allò més rellevant del logo). Com deien els alquimistes ‘obscurum per obscuribus’: al fosc pel més fosc!. L’ús d’elements naturalistes és senyal d’amor per la vida i respecte per l’entorn.

L’home i la dona cantant són força explícits, intenten demostrar que cantar en un orfeó és una activitat per a ambdós sexes. De tota forma la dona és en primera línia i per tant és més percebuda, doncs és prioritàriament el sexe cantaire en el moment del disseny. L’edat dels cantaires és jove i les boques obertes denoten dinamisme, activitat i compenetració de l’un amb l’altre (doncs sembla que cantin el mateix a l’hora). No fan mala cara (és una bona propaganda, s’ho passen bé). Tampoc no canten per a ells sols sinó per a un possible auditori de l’esquerra de fora del quadrat (dimensió de concerts).

L’ús de la **clau de sol i dels pentagrames** és innecessari, sinó per donar més realisme a qui no sabé què era això d’un orfeó. També per donar a entendre que els cantaires coneixen un llenguatge un mica complex (no tots, per desgràcia) que els situa una mica pel damunt dels mortals... l’ús però només d’una clau i de cap altre signe musical tampoc no denota una gran cultura musical per part del dibuixant, ni el realisme de qualsevol partitura on també hi trobaríem notes...

L’ús de les **paraules ORFEÓ DE LES CORTS** dóna la sensació de ser una entitat que no té res a amagar sota sigles o que no té un nom llarg o complex que no es pugui escriure en qualsevol lloc. Tampoc és considerat poca cosa, doncs l’escriu tot en lletra majúscula, atorgant igual condició a l’activitat i al lloc. L’elecció del nom obeeix a un criteri mitològic per l’època de la fundació (ja començaven les primeres corals) i la designació de lloc és gairebé patriòtica (a l’estil de l’Orfeó de Sants o Gracienc, molt anteriors) i no intenta definir res més que un territori del que se suposa es vol ser representant (per tant es comptava amb l’exclusivitat i la complicitat d’alguns tipus d’autoritats locals). El fet que sigui en català també demostra una voluntat normalitzadora, molt valorada en aquell moment.

Les proporcions entre els paral·lelograms interiors guarda la simetria vertical pròpia de l’equilibri esmentat. El fet que les paraules baixin i pugin (com un V) ens recorda al signe de victòria (‘Nike’ us va copiar anys més tard!).

En una versió del logo que he vist, els rectangles de les lletres van en negre i les lletres en blanc (al contrari de la resta). A mi m’agrada més, doncs, a part de qüestions de modes de disseny del moment, dóna relleu a la dimensió manifesta i a la no-manifesta, la immanència i la transcendència, el significat i per tant dóna més joc visual (especialment reforça la V).

Tot això sembla molt especulatiu i teòric, basat en indicis tipus Sherlock...però crec que d'una forma impensable per al dibuixant ens defineix actualment com un grup vocal d'homes i dones (més dones que homes), que se senten joves, que canten junts sense grans coneixements musicals en un barri independent de la resta de Barcelona i amb un respecte per les tradicions i ganes de difondre la música coral.

Res més se'm acut ara. A mi personalment sempre m'ha agradat el logo i crec que de moment ens representa prou bé. Amb els anys caldrà pensar en alguna altra cosa.. això és tasca dels més joves!.”¹⁸

¹⁸ .Transcripció de la conversa mantinguda amb Josep Gustems i Carnicé, director de l'Orfeó, el 15 de gener de 2003

4.2 – Activitats :

Segons els *Estatuts de L'Orfeó de Les Corts* (2000) els fins de l'associació són:

- a) *La pràctica i el foment del cant coral i de l'art musical en general.*
- b) *La millora del nivell musical i cultural dels seus associats.*
- c) *La pràctica i el foment de tota mena d'activitats culturals.*
- d) *La promoció de la vida associativa i cultural al barri de les Corts, prestant especial atenció a la col·laboració amb totes les entitats culturals i cíviqes i amb les administracions públiques competents.*

Aquests fins es materialitzen en les següents activitats:

“Com a instrument essencial de realització dels anteriors fins, aquesta Associació organitzarà i mantindrà una massa coral formada per veus mixtes, els treball d'estudi de les quals es portarà a terme mitjançant assajos generals i en el seu cas, parcials per cordes, d'acord amb les directrius marcades per la direcció musical de l'entitat de forma consensuada amb la Junta directiva.

La secció coral de l'Orfeó realitzarà concerts i recitats, tant en solitari com en col·laboració amb d'altres entitats corals; participarà en concursos, festivals i altres trobades musicals; efectuarà enregistraments discogràfics i intervindrà en sessions radiofòniques i d'altres mitjans de comunicació audiovisual.”

En l'actualitat¹⁹ l'Orfeó de les Corts consta de 44 cantaires (28 dones i 16 homes) i el director. Cal comptar, a més, amb prop d'una cinquantena de socis protectors²⁰ que col·laboren econòmicament amb el manteniment de l'Orfeó.

4.2.1 – Assaigs

L'Orfeó de Les Corts assaja un cop a la setmana, els dimecres, de 10 a 12 de la nit, en una sala del Centre Cívic Can Deu que el Districte de les Corts els cedeix a falta d'un local propi. Can Deu és un edifici emblemàtic del barri, situat a la Plaça de la Concòrdia, on hi ha l'església de Nostra Senyora del Remei i nucli històric juntament amb la plaça Comas de la vila de Les Corts.

¹⁹ . Segons dades de gener de 2003

²⁰ . «Reben aquesta denominació aquells socis que sense formar part de la massa coral ni de cap altra secció de l'Associació, assumeixen el compromís de contribuir al sosteniment de l'Orfeó (...)». Extret de: *Estatuts de l'Orfeó de Les Corts.2000*

Un assaig

Un dimecres a la nit qualsevol, són les 22:05, fa fred, la porta petita del Centre Cívic Can Deu és oberta, hi va entrant gent sola o en grups, se'n veu de totes les edats la majoria d'aquella que en diuen mitjana, moltes dones i els joves tots noies. Entren sense pressa, paren, es saluden i accedeixen a la sala on es fa l'assaig cada setmana. A dalt ja hi ha gent, *sempre la mateixa*, comenten, que ha disposat la sala per l'assaig, grups que parlen i que no acaben de veure el moment d'asseure's. D'altres en canvi arriben, saluden i es col·loquen al seu lloc, venen a cantar i aquest és l'objectiu, alguns repassen les carpetes, tothom la té igual i igual de plena de partitures.

La noia encarregada de les partitures es dirigeix a una sala del costat, entra i obre un armari, és l'arxiu: curiosament ordenades hi ha les 350 carpetes que confeccionen la partituroteca : la col·lecció de partitures de l'Orfeó -de la qual en farem referència més endavant-, agafa les de l'assaig i se'n torna. Un altre cop a la sala gran, la gent esta asseguda al seu lloc, sempre el mateix, per cordes - d'esquerra a dreta: baixos, tenors, contralts i sopranos- veig llocs buits comenten que és difícil que tota la massa coral assisteixi tots els dimecres, només es dona quan hi ha concerts importants a preparar. El director es col·loca al seu lloc, demana silenci per començar a escalfar veus, hi ha un grup "irreductible", les joves, que no callen, el mestre ho dona per impossible.

L'assaig en sí comença sempre 20 minuts més tard de l'anunciat ("és difícil que la gent arribi puntuals i més si hi ha un costum d'anys") una hora més tard es fan uns 10 minuts de descans, allò més esperat de l'assaig perquè en aquest moment aprofiten per comentar la jugada amb companys d'altres cordes. El grup més nombrós i animat és on hi ha les noies joves juntament amb una professora d'universitat i un

Assaig a Can Deu. Plaça Concòrdia. Dirigeix Raimon Romani.
28/04/2000. Autor: Josep Soler



matrimoni gran, les noies expliquen que algunes són amigues d'abans d'entrar a l'Orfeó, venen perquè els agrada cantar i perquè durant aquestes dues hores comparteixen el cant amb altra gent; expliquen que són de fora de Barcelona que es van instal·lar a Les Corts perquè les facultats els hi quedaven prop i que s'hi han quedat perquè el barri els agrada. «Venir a l'assaig em fa mandra» comenta l'Àngels, «jo ara no visc al barri, vaig en moto i a l'hivern em pelo de fred i em moro de son, però vinc perquè m'agrada, m'ho passo bé i perquè tinc bona amistat amb un nombre important de cantaires». L'Anna només fa tres anys que canta l'Orfeó, la Mònica la va animar a apuntar-s'hi "sempre m'ha agradat la música i aquí tinc

l'oportunitat de gaudir-ne amb el meu instrument que és la veu (...) els deu minuts de descans són bàsics per la bona convivència i per conèixer ni que sigui una mica la gent de l'Orfeó».

L'Amelia, biòloga, és de Madrid, fa més de vint anys que viu a Barcelona, dona classes a la Universitat, i en fa més de deu que canta a l'Orfeó, és membre de la Junta i ha viscut de prop el canvi que s'ha emprés en els darrers anys «L'Orfeó no és la meua vida, però en forma part» li agradaria saber l'opinió de la gent jove que ha entrat en els darrers anys, creu que mantenen una posició distant, com un cert passotisme a l'hora d'integrar-se en grup, «com si la diferència d'anys fos una barrera infranquejable».

Se senten notes del piano i el director reclama l'atenció, abans d'iniciar la segona part es fa un repàs de les últimes novetats, ja sigui el director, la presidenta o el secretari informen sobre concerts, actuacions, viatges, novetats, etc. per tal que tothom se n'assabenti. M'adono que el mètode funciona perquè es fa el silenci, a tothom li interessa.

Al voltant de la mitjanit algú obre la porta i la gent va desfilant, uns sols i amb pressa «és massa tard i demà ens hem de llevar d'hora», hi ha grups que alenteixen el pas per així poder acabar-se d'explicar coses, cinc minuts de conversa al cap del carrer i amb els peus freds, «bona nit i fins dimecres» i cadascú cap al seu camí.

4.2.2 - Concerts

Durant el període d'observació²¹ en el camp s'han comptabilitzat fins a onze concerts de l'Orfeó: sis al barri de Les Corts, tres a l'Eixample

Barceloní, un a Riudoms (Baix Camp) i un altre al Baix Llobregat.



Riudoms. Concert Homenatge a Antoni Gaudí. 17/11/2002. Autor: Antonio Valero

D'aquests, sis en solitari i cinc en col·laboració amb altres grups musicals del barri (Orquestra d'Acordions Ciutat de Barcelona, Coral Quorum i Orquestra de Cambra Salvador Ribas).

La tranquil·litat i l'assossegament dels assaigs és converteix en una barreja d'emoció i nervis als concerts que acaba transformant-se en alegria i satisfacció. Un 97% dels cantaires li agrada fer concerts ja sigui per compromís a l'Orfeó, perquè sigui la part més lluïda, l'obligada o perquè la considerin la raó de ser. Tot i això, per un 16% l'assistència a aquests actes fora de l'assaig li suposa un esforç addicional ja que li condiciona de fer altres activitats. Alguns d'ells venen acompanyats de la família i amics que acostumen a formar part d'un públic incondicional.

Els cantaires comenten que el lloc i el tipus de públic condiciona la manera de cantar, sovint "jugar a casa" és molt més agraït, perquè a més aplaudiments i entusiasme del públic més

²¹ . Octubre 2002-Juny 2003

lliurament del cor i més bons resultats. N'acostumen a sortir contents i tant si ha anat bé com no el director els felicita i els dóna una injecció d'ànims.

La Marta fa més de cinc anys que canta al grup, *“sincerament, no m'agrada fer concerts, m'ho passo fatal, pateixo perquè sempre penso que no ho farem prou bé i em poso nerviosa (...) reconec que quan surt bé és una passada i es nota amb les reaccions del públic i les nostres... però el mal rato ja l'he passat”*.

En tot aquest període la coral ha fet dos concerts fora de la ciutat, en un es va anar a Riudoms (Baix Camp) al poble on es diu que va néixer Antoni Gaudí²². El concert va estar programat amb molts dies d'antelació com una sortida plena d'activitats per un diumenge de novembre, la iniciativa va ser duta a terme pel director i la gestió d'activitats, autocars, etc., per un duet d'incansables treballadors de l'Orfeó: els Xaviers, un ostenta el càrrec de Secretari i l'altre el de Tresorer, ambdós són joves de menys de 40 anys. El Secretari fa 10 anys llargs que canta a l'Orfeó i la seva gestió és lloable per les hores i l'entusiasme que hi dedica *“M'agrada cantar i m'encanta cantar amb els meus amics (...) canto en un grup de Gospel a*



Cieza (Múrcia). Participació al “IV Certamen nacional de canto coral, Ciudad de Cieza 1999”. 01/05/1999. Autor. Ester Tor.

l'Eixample on m'ho passo molt bé però l'Orfeó per mi significa molt més (...) m'hi dedico molt però m'agrada fer-ho”. L'altre Xavier, el Tresorer, va entrar fa uns sis anys *“Jo no sóc de Les Corts però en aquells temps treballava al barri, un cop per setmana anava a dinar a un restaurant xinès sota la meva oficina i l'amo -un exemple de integració perquè*

amb dos anys de ser a Catalunya parlava perfectament el català- em va dir que els dimecres, el dia que tancava l'establiment per descans, anava a cantar a una coral, em va animar a assistir-hi i aquí em tens» en aquest temps s'ha casat amb l'Ester, una soprano que es podria dir que va néixer cantant, els seus pares, el Josep i la Marta es van conèixer a l'Orfeó als inicis dels anys 70 encara canten, són un paradigma per entendre els lligams que es poden arribar a forjar dins l'entitat.

A Riudoms s'hi va anar amb autocar, han faltat dos o tres cantaires però s'han afegit alguns familiars, el viatge és distès i relaxat, tothom sembla content agraeixen aquests tipus de sortides. Parlo amb la Joana, soprano d'uns 50 anys i en porta dos cantant *“m'agraden aquestes sortides, ens coneixem més tots, sobretot amb la gent de les altres cordes (...) n'hauríem de fer més sovint”*.

²² . Es presenta el repertori “Homenatge a Gaudí” que l'Orfeó ha interpretat a llocs emblemàtics de la vida de Gaudí durant l'any 2002.

M'expliquen que de sortides com aquestes no se'n fan gaire sovint, s'ha intentat organitzar aquest any una visita turística a Terrassa *"hi acabem anant els de sempre, els que ens coneixem de fa més temps i algú dels nous que té ganes de fer coses (...) sembla que hi ha gent que li fa mandra aquest tipus de d'activitats, es limiten als assaigs i concerts i anar una mica més enllà els deu suposa un esforç, o simplement no els interessa. Bé ara som un grup molt gran i és difícil que tothom s'avingui a tot si més no ho fem tan bé com podem"*.

4.2.3. – Organització

L'associació s'organitza mitjançant una Assemblea General de socis que es reuneix un cop a l'any, en aquesta es repassen els estats de comptes i es parla sobre temes d'actualitat de l'Orfeó, és el moment on es debaten qüestions que a tots interessin i on es prenen decisions de manera conjunta (augment de quotes, entrada de cantaires, etc.). L'Assemblea, a més, escull cada quatre anys els membres de la Junta Directiva de l'associació (nou en l'actualitat: president, vicepresident, secretari, tresorer, arxivers i quatre vocals). Aquesta es reuneix de manera periòdica per analitzar, fer propostes, i fer un seguiment de les activitats de l'Orfeó

El dia abans d'anar a Riudoms hi ha una reunió de la Junta. L'hora està anunciada a les 7 de la tarda, és dissabte, a casa de la presidenta. La puntualitat no és el fort de l'Orfeó, són nou i van arribant poc a poc, la majoria porten coses per menjar, després es queden a sopar.

La presidenta dóna per iniciada la reunió, en primer lloc sembla que això era una trobada d'amics, ho és, però es prenen les coses de l'entitat seriosament: el secretari llegeix l'acta de la reunió anterior i es passa a discutir els temes de l'ordre del dia, s'exposa i es prenen decisions a mà aixecada, —estan més organitzats del que en un principi sembla—, els temes es van resolent al cap de dues hores, hi ha una pluja incessant d'iniciatives, s'ho prenen a ganes. Un cop closa la reunió comença l'àpat, els comentaris i els temes continuen sent sobre l'associació però de manera més distesa.

4.3. – Agents socials

4.3.1.- Cantaires

Allò que dóna entitat i marca les activitats, l'empremta, la filosofia, l'esperit i fins i tot el futur de l'orfeó és la massa coral, és a dir, els cantaires: cada individu aporta unes característiques particulars i el conjunt de tots ens permetrà veure com és l'entitat que conformen: així doncs, saber el gènere, l'edat, l'origen, la formació musical, a què es dediquen, d'on venen, on viuen, què busquen i què aconsegueixen ens permetrà copsar una realitat social que, com veurem a continuació, aporta dades interessants i peculiars per definir què és i què representa una entitat com la que estem estudiant.²³

- Un **58% són dones**: aquesta és un dada interessant i calcada a totes les entitats del món coral que existeixen a Catalunya. En el capítol anterior, quan fèiem referència a la interpretació de la insígnia remarcàvem aquest fet.
- Un **43% té més de 50 anys i un 20% en té menys de 35** : la població de l'Orfeó tendeix a ser envellida. En aquests moments tants sols hi ha dues persones que tinguin menys de 25 anys, cal destacar que ambdues són dones. L'envelliment de la població de l'entitat és un fet preocupant, en canvi la fluctuació constant de persones assegura el futur d'una entitat amb poca opció a la renovació generacional. Cal plantejar-se què és que fa que el cant coral no atregui, en l'actualitat, la gent jove: és el concepte de cant coral el que no motiva? O és el tipus d'entitat, en particular, la que no atrau?
- Un **80% fa menys de 10 anys que canta en aquesta entitat** : la població es renova d'una manera lenta però constant. Aquesta és una dada important a tenir en compte. Cal analitzar a què és degut la manca de fidelització o aquesta fluctuació de gent. Caldria plantejar-se preguntes com: per què s'entra en un grup així? Però més interessant és saber per què se'n surt, no es compleixen expectatives, els gustos canvien, hi ha monotonia?

²³ . Les dades que s'analitzen a partir d'ara provenen de l'enquesta passada als cantaires el dia 15 de gener de 2003.
Annex II

- Segons el criteri personal un **70% del total de l'entitat considera que té coneixements musicals**. Seria interessant comprovar si l'indicador "coneixements musicals" és el mateix per tothom. De totes maneres la dada és important perquè fa evident la progressió en qualitat artística amb el pas dels anys.
- Pel que fa a la formació i dedicació professional al marge de set persones jubilades hi ha un gruix important de persones amb **estudis tècnics i/o superiors**. Destaca també un nombre important de cantaires que es dediquen a l'ensenyament (des de infantil a universitari, passant pel musical).
- Pel que fa al seu origen un **95% és fill de Catalunya i un 80% són nascuts a Barcelona**, el 100% viu a Barcelona o dins la primera corona de l'àrea metropolitana i cal anotar que menys dels 50% viu al barri de Les Corts.
- Es parla **100% en català** entre els cantaires tot i que hi ha persones castellanoparlants

Aquesta petita pinzellada ens mostra d'una manera molt aproximada com és L'Orfeo de Les Corts, en poques paraules, i d'una forma genèrica però prou explícita es podria definir com: català, femení i envellit, d'un nivell sociocultural mitjà-alt i amb coneixements musicals. Una dada que destaca és que tot i que neix i treballa vinculat al barri –cal recordar que un dels fins de l'associació és *"la promoció de la vida associativa i cultural al barri de les Corts"* i l'aparició a la insígnia del ceptre reial com a barri independent- cada cop hi ha menys cantaires vinculats al barri. Per tant, aquella referència que fèiem a l'inici, quan comentaven que es posaven noms vinculats al lloc d'origen i fundació per donar mostra d'arrelament, d'associació cultural catalana lligada a un lloc concret, va perdent amb els anys aquesta funció. Els apel·latius : Les Corts, gracienc, martinenc, de sants, lleidatà, etc. darrera de la paraula orfeo o coral van perdent a l'entrada del segle XXI la seva connotació "localista" per acabar esdevenint més un nom històric i, perquè no, de prestigi. La mobilitat a la que la societat està sotmesa propicia situacions com treballar a Vallcarca de dia, cantar als vespres a Les Corts i dormir a Terrassa, l'Hospitalet o Sant Cugat; possiblement aquesta casuística, ara comuna i en augment, anys enrere era inimaginable o, si més no, difícil de mantenir.

Impacte social VS Impacte musical

Un cop analitzat el perfil “tècnic” dels cantaires és interessant endinsar-nos dins el grup i saber què es vol i què es busca a nivell humà.

En un primer contacte amb els cantaires una gran majoria afirma que s'apuntaren a l'entitat tant sols pel fet d'anar a cantar²⁴. Un cop s'entra en detall (mitjançant l'observació i petites entrevistes informals) es va descobrint dades que ens aporten informació valuosa per entendre què hi ha més enllà del fet coral:

. com a mínim la meitat dels cantaires entren a l'Orfeó perquè ja hi coneixien algú que hi formava part, tenim doncs una primera dada interessant: l'amistat i les relacions socials motiven l'adscripció a l'entitat. Un cop dins, el cantaire forma part de la massa coral i s'estableixen nous vincles: set de cada deu cantaires afirma estar en contacte amb altres cantaires fora dels horaris d'assaig i de concerts. Tenim doncs una altra dada interessant: l'associació com a generador de noves relacions socials, en busquem un resultat fàctic i ens surt un número prou contundent i sobretot explicatiu: en aquest moment hi ha vuit matrimonis a l'Orfeó, d'aquests tres són parelles que s'han conegut dins l'associació: no és casualitat que en els 45 anys d'història l'Orfeó hagi estat testimoni d'onze casaments entre cantaires. Seria un pèl agosarat dir que tenim una altra dada interessant?

Tot i la significació d'aquestes dades no s'ha de confondre aquests tipus d'entitat musicals com a “clubs socials”, perquè tot i que la meitat diu que ingressaren per amistats o contactes també és pertinent de dir que un 80% considera que si els seus amics o parella deixés de ser cantaire de l'Orfeó el cantaire “afectat” no abandonaria l'entitat, aquesta dada que sembla poc significativa ens dona peu a pensar que la música, i concretament la música coral, també “enganxa”.

Una altra dada a tenir en compte és que un 50% de la massa coral actual no havia format part d'una entitat cultural-musical similar a aquesta, per tant, descobreix per primer cop el contacte social del fet de cantar, el descobriment en una àmplia majoria és considerat com a gratificant i sobretot motivant. La pertinença al grup genera en cada cantaire un impacte social i/o musical que en primer lloc enriqueix l'individu com a persona i en segon lloc perfila una filosofia de grup.

Per visualitzar aquestes sensacions es mostren a continuació una relació d'expressions recollides al llarg de l'observació sobre allò que suposa pels cantaires formar part de l'Orfeó de Les Corts

²⁴ . Un 69.7% considera que allò que el va motivar en el seu moment a apuntar-se fou anar a cantar, una 12.1% conèixer nova gent, un altre 12.1% fer un activitat fora de la feina i un 18.2% s'apunta perquè ja hi havia gent que coneixia.

Impacte social

- *“hi trobo gent similar a mi”*
- *“el col·lectiu”*
- *“genera il·lusió per fer coses en grup”*
- *“el bon ambient i la diversitat”*
- *“un contacte constant amb un tipus de gent que d'altra manera no hagués tingut el gust de conèixer”*
- *“les relacions humanes que es cultiven”*
- *“parlo amb gent i ‘qui canta els seus mals espanta’”*
- *“una nova faceta de la meua vida on m'hi sento molt bé”*
- *“hi trobo bons amics”*

Impacte musical

- *“l'energia positiva que dona un bon concert”*
- *“contribuir amb la meua veu a cantar ‘coses maques”*
- *“descobrir noves cançons”*
- *“el repertori variat”*
- *“el sentit del compromès i la dedicació”*
- *“perquè com que no tinc veu per cantar sola amb un grup compenses les limitacions i es pot aconseguir quelcom digne”*
- *“és com el gra de blat ‘col·laborar a omplir el graner musical’*
- *“per enriquir el meu bagatge cultural”*
- *“per fer música a nivell de la meua capacitat i sentir-me part d'una harmonia”*

Impacte musico-social

- *“cantar i compartir amb altres amics”*
- *“la trobada amb els amics i l'esforç per superar-se”*
- *“el concepte”*
- *“per esbargir-me”*
- *“l'ambient distès i alhora implicat que s'hi respira”*
- *“són unes hores a la setmana que trenquem amb la monotonia de la resta dels dies”*

4.3.2.- Directors

El director és escollit, o cessat en cada cas, per la majoria absoluta dels membres que conformen la Junta directiva en cada moment. És considerat l'autoritat musical de l'entitat, qui marca les directrius, objectius, i finalitats musicals, qui fa història, qui deixa empremta i qui perfila un camí, una filosofia i un esperit musicalment parlant. No en va, sempre que es fa una sinopsi històrica de qualsevol entitat musical similar a la que estudiem s'expliquen les etapes segons la persona qui porta la batuta.

L'Orfeó de les Corts ha viscut cinc etapes importants:

1958-1967 : Josep Baiget i Massip

Primer director i fundador de l'Orfeó. Personalitat cultural i musical del barri de Les Corts durant la postguerra. Durant els deu anys sota la seva batuta dirigeix també el grup de teatre de l'Orfeó i el conjunt de cambra instrumental que acompanya el cor durant aquests anys. És autor de diferents composicions de cant coral i creador de l'himne de l'Orfeó "Amunt els cors" amb lletra d'Antoni Malats.

1967-1970 : Elisard Sala i Casasses

Figura pública dins els món musical de Barcelona, conegut especialment per les seves composicions corals anomenades "cançons de muntanya". Mort sobtadament d'accident de trànsit el 1970, anteriorment havia dirigit l'Orfeó de Sants, Coral l'Espiga, Coral de la Unió Excursionista de Catalunya i La Trepça.

1970 : Gaietà Renom

Reconegut tenor del món de la lírica catalana dels anys 70. S'encarrega de la direcció de l'Orfeó durant l'època de traspàs entre Elisard Sala i Antoni Santandreu degut a la mort sobtada del primer. Fou veí de Les Corts i soci de l'Orfeó des dels primers temps.

1971-1978 : Antoni Santandreu i Oltra

Del caràcter fort i decidit d'aquest director se'n té constància pel gran nombre de concerts que es realitzaren sota la seva direcció. Durant aquests anys es produeixen diverses sortides importants de l'Orfeó fora de Catalunya, com són les concerts a Toledo i Talavera de la Reina (1972), i notablement la participació al concurs de masses corals de Sagunt (1975), on l'Orfeó obté el segon premi, amb felicitacions especials del jurat.

1978-1999 : Carles Pongiluppi Puig

Director de nombroses entitats corals de Barcelona i l'àrea metropolitana (Hospitalet, Sant Cugat, etc.). Durant els seus vint anys com a director de l'entitat la seva interessant personalitat i la manera de viure i veure la vida deixen una empremta imborrable en el camí que segueix l'Orfeó.²⁵

1999-2000: Raimon Romaní Cornet

Neix a Barcelona el 1974, ha estudiat direcció coral amb Manuel Cabero i Mireia Barrera entre altres. Ha estudiat piano i trompa al Conservatori Professional de Terrassa. Amb aquest darrer instrument ha participat en diverses orquestres, entre elles la Jove Orquestra Simfònica de Catalunya, i amb directors com Edmon Colomer, Salvador Brotons i Josep Pons. Actualment estudia composició i instrumentació amb Miquel Roger al Conservatori Professional de Badalona. Ha dirigit el Cor Xàldiga de la Facultat de Geologia de la UB (1994-1998), la Coral de la Facultat de Matemàtiques de la UB, l'Orfeó de Les Corts (1999-2000) i actualment dirigeix el Cor Trobada.

2000 - : Josep Gustems Carnicer

Docent i investigador de la Universitat de Barcelona especialitzat en Didàctica de l'expressió musical, músic (forma part d'un grup de flautes de bec) i arrangista de composicions musicals per a ser cantades en cant coral (la seva harmonització de "La Gavina" es canta en moltes agrupacions corals). La seva incorporació com a director de l'Orfeó, just el primer any del nou segle, obre una nova etapa dins l'entitat tant pel que fa a número de cantaires com a repertoris musicals.

Al marge de Gaietà Renom (1970) i Raimon Romaní (1999-2000) que romangueren en períodes massa curts, la resta de directors deixaren la seva empremta personal tant en el repertori, com veurem més endavant, com en la filosofia de l'Orfeó dins cada etapa.

És interessant remarcar que a diferència d'altres corals nascudes al mateix temps, l'Orfeó sempre ha posat la seva direcció en mans de persones molt vàlides musicalment parlant, amb coneixement de direcció coral i excel·lents, cadascú a la seva manera, com a educadors musicals.

²⁵ . "Pongiluppi, setenta y cuatro años, voz grave y fuerte, mirada entusiasta, hermosos cabellos blancos, cree que dentro de un tiempo el hombre sólo trabajará la mitad del día y dedicará la otra mitad a cultivar su mente, al descanso, al placer. Algo de su filosofía debe haber calado en sus cantantes porque son capaces de sacrificar sueño, reposo y hasta fútbol por la sensación de cantar", dins Alicia Giménez Bartlett. «Una ciudad que canta». *El Mundo*. 01/02/1997, p. 48

4.3.3.- El Públic

Agent passiu però probablement una de les raons de ser del cant coral, recordem que el cant no tant sols és el fet de cantar per un mateix sinó fer partícips als altres de l'harmonia resultant d'un bon concert. Algú s'imagina fer concerts, un rera un altre sense ningú al davant que ni s'adorm, ningú que obre els ulls, ningú que canta en veu baixa perquè se sap les cançons de principi a fi, ningú que porta el ritme a cops de peu. Què trist acabar una interpretació sense poder avaluar el nivell dels aplaudiments.

És per això que el públic és un factor important que no sempre s'ha tingut en compte. Tota la literatura que genera el món coral, que no és poca, no menciona al menys històricament el factor públic, ni se la seva presència, ni la seva condició ni el seu tracte. El món coral ha estat tradicionalment egocèntric, ha cultivat el cant coral d'esquena al públic, d'esquena a una societat que els ha vist néixer i créixer i que possiblement per manca de reciprocitat ha anat abandonant sales i concerts a la recerca d'altres esdeveniments musicals més gratificants.

En aquest aspecte, les noves fornades de directors intenten treballar en aquest sentit, fer un concert és sortir a un escenari, sortir a un escenari és oferir un espectacle on per damunt de tot el públic ha de sortir content, si el nivell musical no és prou bo s'ha d'intentar contrarestar amb una bona posada en escena entre elegant i participativa. Una cara amable, un somriure còmplice un cos distès pot solucionar gratament alguna desafinada i un oblit de lletra.

Enguany a Barcelona s'ha celebrat l'Europa Cantat 2003 (trobada de corals d'arreu d'Europa) la revista de la FCEC *Aquatrevius*²⁶ recull opinions de persones assistents, sobre alguns concerts del certamen, Montserrat Lluveras de la Coral Xalesta fa la següent aportació sobre la necessitat d'establir contacte amb el públic:

..."en primer lloc crec que hauríem de cantar més de memòria, (...), cantant de memòria, a part que es mira més el director, s'interpreta molt millor i, sobretot, hi ha més interacció amb el públic. També trobo molt agradables des del punt de vista del públic, que el cor es col·loqui ample, que agafi espai i que els cantaires tinguin amplitud entre ells. I que variïn posicions segons les obres (...) crec que pequem massa de geometria fixa i estàtica. I, juntament amb tot això, crec que l'actitud personal a l'hora de cantar una peça ha de ser una funció d'aquesta peça. És a dir, no podem cantar amb la mateixa actitud externa una obra religiosa de Pau Casals, per exemple, que una sardana, ni una cançó de broma com "Ton pare no te nas". Això ho comento com una autocrítica, ja que també sóc cantaire, i sobretot amb esperit constructiu. Quan per exemple hem anat a les televisions per dir que facin més programació de cant coral, el comentari normal és que el cant coral no és un "espectacle" i això és el que cal en televisió. (...). Crec que hem de pensar que tots els cantaires quan fem un concert volem transmetre al públic unes obres que ens agraden, que les hem gaudit en els assaigs, de les que en coneixem la lletra i també ens agrada, ja

²⁶ Any 40, època V, Núm19, Octubre 2003

sigui satírica, poètica, narrativa, religiosa, etc. I que hi trobem que la música hi està ben posada. Però no tenim present que el públic potser és la primera vegada que la sent, no sap què hi trobarà, no sap de què va... I amb la nostra interpretació només té una sola oportunitat de gaudir del què nosaltres li mostrem.”

4.4. – Repertori musical

4.4.1. - Introducció i metodologia

El repertori musical de l'Orfeó de Les Corts no ha estat sempre el mateix, la música i les cançons que s'han anat interpretant en el pas dels anys, etapa rera etapa, sota les indicacions de directors i Juntes han configurat un corpus musical que per si sol parla de tot el que s'ha viscut.

La col·lecció de partitures de l'Orfeó de Les Corts consta de 383 composicions que formen la història musical de l'entitat. El seu ordre és cronològic i s'organitzen en carpetes dins un armari-arxivador. La primera és *Amunt els Cors* himne de l'Orfeó compostat per Josep Baiget, el primer director, amb lletra del mossèn de la parròquia del Remei als anys 50, Antoni Malats. Tot i que és l'Himne de l'entitat, hi ha molt poca gent que es recorda d'haver-lo sentit i cantat ja que tant sols es va interpretar en les audicions dels primers anys quan el director n'era l'autor. L'última és *Go tell it on the mountain* una espiritual negra que es prepara pels concerts de Nadal de 2003.

L'Orfeó sempre ha tingut cura del manteniment i la preservació d'aquest fons, possiblement perquè és un dels pocs béns materials que té, per aquesta finalitat es designà des d'un inici la figura d'un membre de la Junta com a arxiver, això ha possibilitat una acurada ordenació i classificació d'un fons que avui en dia es troba tot en perfecte estat.

La formació d'aquesta col·lecció ha vingut donada, al llarg dels anys, per tres canals diferents: les partitures editades per la FCEC que les envia a cada una de les entitats adherides a la Federació; les peces obligades en mostres i interpretacions conjuntes; i per últim, les aportades pels propis directors en cada època, aquestes són la majoria i són les que donen significat a tot el conjunt

Per tal de poder saber en què consisteix i què és aquest arxiu de partitures s'ha passat a fer una classificació de cada una de les peces, l'anàlisi de les quals aportarà una informació detallada per poder interpretar els camins musicals, i també socials, del cant coral al barri de Les Corts.

D'aquesta manera, de cada una de les peces s'ha extret:

- **Número de registre cronològic:** Dóna una informació més o menys fidedigna del moment de la incorporació d'una peça al repertori.
- **Autor** de la lletra i de la música: la preeminència d'un autor com ara Händel o Lluís Millet ens aportarà una informació valuosa a l'hora de saber de quin tipus de música parlem.
- **Data:** data de naixement del compositor per tal de situar-lo en l'època

- **Tipus de música:**

1. Nadala catalana
2. Nadala d'arreu
3. Popular catalana
4. Popular d'arreu
5. Polifonia religiosa
6. Polifonia profana
7. Espirituals
8. Adaptacions

- **Etapa:** L'entitat ha viscut al llarg d'aquests 45 anys cinc etapes importants que han marcat la vida musical i la filosofia de grup i que han vingut donades pels directors que hi han estat al davant.

Etapa 1: 1958-1967 -- Josep Baiget

Etapa 2: 1967-1970 -- Elisard Sala

Etapa 3: 1970-1978 -- Antoni Santandreu

Etapa 4: 1979-1999 -- Carles Pongiluppi

Etapa 5: 2000 - -- Josep Gustems

4.4.2. – Classificació

La classificació del tipus de música de la que hem parlat més amunt no és genèrica, és a dir, no es tracta d'una catalogació típica dels fons de música coral sinó que es basa en una classificació pròpia donada per les necessitats generades arrel d'aquest estudi. Partim de la idea que no cataloguem tipus de música en el sentit ampli de la paraula, sinó classes de música que venen donats pels condicionants socials: és evident que una nadala o una cançó popular catalana no connoten un tipus de música en sí però els condicionants socials en les que viuen o han pervingut ens permet fer tipificar-les com a tals.

A partir d'una visió general del corpus de partitures aquestes s'han dividit en vuit grups, fent una anàlisi més específica i dogmàtica n'hagueren sortit molt més, però l'abast i els objectius del treball han fet veure que amb aquestes es feia un retrat prou clar i aproximat del que busquem, tot i això, en alguns casos s'ha vist forçada la inclusió de certs tipus de cançons en algun grup que no li era del tot propi però en qualsevol cas s'ha intentat que fos la més encertada.

Segons la massa social que conforma el microcosmos que estem treballant aquestes tipologies es poden explicar i definir –sempre sota el punt de vista èmic dels agents socials- en quatre grans categories:

1. Nadales²⁷

Són les cançons de tipus estròfic que associades funcionalment i temàtica al període nadalenc posseeixen un origen predominantment culte tot i que el seu ús sigui ben popular. En l'actualitat, juntament amb el pessebre i els pastorets la cantada de Nadales de corals i orfeons continua sent una tradició força arrelada a Catalunya: els nens a l'escola, les corals a la Parròquia del barri i l'Orfeó Català a TV3.

Si fem una mirada als altres tipus de classificacions podem dir certament que una nadala pot ser una cançó tradicional catalana (*Fum, fum, fum*), d'arreu (*El Chiquirritin* de Córdoba), també potser polifonia religiosa (*el Messies* de Händel) i inclús l'espiritual negra *Amen* (harmonitza per Norman Luboff). Així doncs, el fet de considerar-la un tipus de música diferent ve donada per la consistència històrica i social que tenen les nadales dins el cant coral.

Com es veurà també quan parlem de música popular, es fa una diferenciació entre catalana i d'arreu. Entenem per catalana tota aquella composició feta a Catalunya i arreu significa tota aquella música no feta a Catalunya tant si és gallega, argentina, africana o de Romania. El factor cultural català que durant tant de temps ha marcat el cant coral a Catalunya ens ha fet adonar de la importància d'aquesta diferenciació.

L'Orfeó té **61 nadales** catalogades un **62% són considerades catalanes** i un **8% d'arreu**, entre totes representen un **16%** del fons de partitures de l'Orfeó.

2. Popular i/o tradicional²⁸

La idea música popular no és definible a partir de criteris merament formals sinó que es tracta d'un concepte sociocultural que només té sentit en oposició al de "música culta". Un dels trets que la caracteritza és que es tracta de creacions que es troben fora de l'àmbit dels corrents més acadèmics i són susceptibles d'assolir un àmplia acceptació social. Segons la massa social de l'Orfeó i el tipus de fons amb el que s'ha treballat s'ha cregut convenient incloure en aquest grup totes aquelles peces conegudes arreu com de caràcter popular i tradicional, a més d'aquelles peces que, per tradició o per motius històrics i socials, s'han convertit en emblemàtiques per un grup, ja sigui perquè van néixer amb aquesta funció (himnes i composicions de mostres, etc.) o que els fets socials i culturals d'una època els hi han donat aquest rang.

²⁷ . Als annexos III i IV apareix la relació de les nadales catalanes i d'arreu.

²⁸ . Als annexos V i VI apareix la relació de nadales populars catalanes i d'arreu

Així doncs himnes, sardanes i cançons tradicionals d'aquí i d'arreu configuren aquesta categoria.

Tampoc totes les cançons que hem inclòs aquí es poden considerar emblemàtiques, potser la cançó *Les fulles seques* no és una cançó emblemàtica però el fet de ser una sardana la fa entrar a formar part d'un grup de cançons identitàries per un grup, en aquest cas el poble català que la té com a dansa tradicional. Josep Martí²⁹ creu que perquè una cançó es consideri emblemàtica ha de complir tres supòsits: difusió generalitzada : *L'Empordà, Fum, fum, fum o El Rossinyol* són conegudes a tot el territori català ; Relació amb el grup representat com ara *Cançao da vindima* (beira-baixa) una cançó gallega que parla de l'època de la verema pròpia d'aquesta zona, i *Carnavelito Quebradeño* una cançó brasilera que explica el Carnaval d'aquest país; i per un últim, un tret d'exclusivitat que fa que la semàntica i les connotacions identitàries de moltes d'aquestes peces tinguin un sentit en un lloc en concret però que fora d'aquest context ni el tingui ni s'interpreti, com ara *El Cant de la Senyera* "per damunt dels nostres cants aixequem una senyera que els farà més triomfants (...) o bandera catalana nostre cor t'és ben fidel, volaràs com au galana pel damunt del nostre anhel." o *Senyor Sant Jordi* que diu "guarda'ns sempre del crim de la guerra civil (...) salva la parla de la gent catalana".

Com hem dit més amunt, la categoria cançó popular no respon a una categoria musical, el mateix cas que en les nades, sinó més aviat a una disposició social que atorga a la cançó un valor simbòlic identitat i que el moviment coral català s'ha encarregat durant força anys de mantenir i difondre, és per això que s'ha cregut convenient aplicar-hi també la diferenciació d'aquelles peces fetes a Catalunya o de fora.

De les 383 partitures que formen la partituroteca de L'Orfeó de Les Corts, **122** (un 32% del total) s'inclouen dins la categoria de populars, dos de les terceres parts (un 61%) d'aquestes cançons són considerades pròpies de Catalunya.

3. Polifonia³⁰

Entenem com a polifòniques totes aquelles fetes compostades per ser cantades a més d'una veu i que totes juntes formen una harmonia. En primer lloc s'ha diferenciat música religiosa (102 peces) i música profana (71 peces) i ambdues s'han diferenciat per èpoques ja que s'entén que no és el mateix la música feta al segle XV que al segle XIX. Així doncs, aquesta

²⁹ . "La cançió emblemàtica" dins Martí, Josep. *Mas allà del Arte: la música como generadora de realidades sociales*. Barcelona : Deriva, 2000. P.141-151

³⁰ . Als annexos IX i X apareixen la relació de cançons considerades música polifònica religiosa i profana

s'ha dividit en música de l'Edat Mitjana (segles XIII-XV), del Renaixement (segle XVI), del Barroc (segle XVII), Classicisme (segle XVIII), Romanticisme (segle XIX) i Contemporània (segle XX i XXI).

Segons les connotacions socials que hem atorgat als altres dos grups, aquest tipus de música és pot considerar per la seva procedència i complexitat musical culta o clàssica³¹.

Aquest tipus de música frega gairebé la ratlla del **50%** pel que fa a presència musical de l'Orfeó de Les Corts i en especial la música religiosa que ocupa una mica més que una tercera part.

Val la pena també donar un cop d'ull a quins són els períodes i els autors més representats dins la col·lecció polifònica de l'entitat, si mirem el quadre que es mostra a continuació veurem que la música polifònica del Renaixement, tant la polifònica com la sacra, han tingut una àmplia representació en totes etapes de l'Orfeó, les cançons anònimes del segle XVI com la música religiosa de Tomás Luís de Victòria han estat interpretats per totes les generacions de directors i cantaires de l'entitat. Val a dir que aquesta fou una època molt prolífica pel que fa a repertoris musicals per cant coral i que han tingut una àmplia acceptació des de la seva composició. Les obres dels clàssics Johann Sebastian Bach i W. Amadeus Mozart també tenen una presència notòria.

Música polifònica		
Renaixement	46	Anònims, Orlando di Lasso, Tomás L. de Victoria
Classicisme	33	J.S Bach, W.A. Mozart
Contemporània	33	Casals, Pau, Millet, L. M., Pérez Moya, A.
Romanticisme	31	Bruckner, A., L.V. Beethoven, Schubert, Händel
Barroc	22	Joan Cererols, Henry Schütz, Antonio Lotto
Edat Mitjana	6	Anònims

4. Espirituals i Adaptacions:

Les peces espirituals negres i el Gospel és un tipus de música provinent del sud dels Estats Units que per la seva harmonia i ritme han tingut gran acceptació dins el món coral. En aquests moments existeixen moltes corals a Catalunya que es dediquen a cultivar

³¹ . Sobretot quan parlem de música feta des del segle XV fins al XVIII.

exclusivament aquest tipus de cant, per altra banda qualsevol agrupació coral ha incorporat en els seus repertoris i concerts alguna peça d'aquest tipus.

L'Orféo en té 14 hi algunes d'elles com *No tardis Jack* i *Swing Low, sweet chariot* l han estat interpretades en molts dels concerts de l'Orféo ja des dels seus inicis.

Registre	Títol	Autor música/ harmonia
47	Deixeu-me volar = Now let me fly	Josly
60	No tardis Jack!	Foster, Stephen C.
66	Seu germana = Sit down, sister	Josly
69	Josué va conquerir Jericó = Joshua fit de battle	Josly
70	Swing Low, sweet chariot	Josly
72	Nobody Knows = Vos sou, senyor, la llum	Spencer, R.
73	Jacob's ladder = L'Escala de Jacob	Oliveira, Bob
74	Sóc jo senyor = It's me, o lord =	Josly
129	Hi eres tu? = Were you there?	Ynera, R. F.
165	Go down Moses = Ves-hi Moisès	Josly
313	Ride the chariot	Smith, William Henry
322	Go down Moses	Aulanel, Georges
324	Amen	Luboff, Norman (harm.)
344	Go tell it on the mountain	

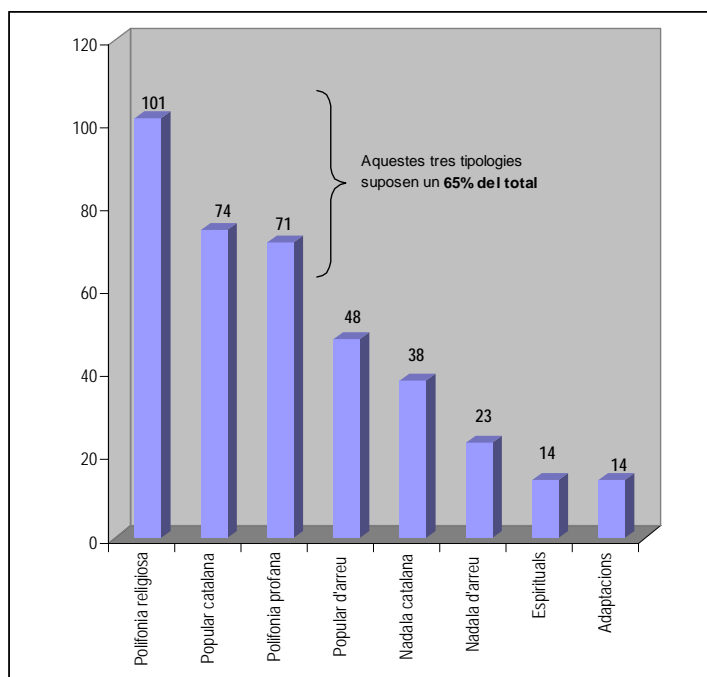
Un altre grup petit, però important, de peces que s'han incorporat en els darrers anys, són aquelles que no van ser creades per ser interpretades pel cant coral però que per la seva difusió i coneixement entre el públic general se'n ha fet adaptacions per ser cantades a quatre veus. Aquesta és una tendència que cada cop es posa més en pràctica dins el món coral de tots els àmbits.

La col·lecció que ens ocupa recull 13 composicions d'aquest tipus, la majoria d'aquestes provenen de bandes sonores de pel·lícules com *Tema de Lara* de «*Doctor Zivago*», *Edelweis* de «*Sonrisas y lágrimas*» o *My own true love* de «*Gone with the win*», d'altres provenen d'adaptacions de cançons del món del Jazz i del Swing com *Summertime* i finalment alguna adaptació de composicions de cantautors de la "Nova com Cançó" com Raimon i Lluís Llach.

Registre	Títol	Autor música/ harmonia
166	When I'm sixty-four	Lennon, John ; McCartney, Paul
205	Damunt d'una terra	Llach, Lluís
281	Blue moon	Vila, F.
318	Conquest of paradise : 1492	Vangelis

323	I Got Rithm	Gershwin, George
327	They can't take the away from me	Gershwin, George
328	Summertime	Gershwin, George
333	Moon river	Mancini, Henry
335	Tema de Lara	Jarre,M.
337	My own true love	
338	Edelweis	Rogers, R.
341	New York, New York	Ebb, F ; Kander, J.
342	Tonight	Bernstein, L.

Un cop classificades totes les partitures segons aquestes grans tipologies tenim un retrat prou il·lustratiu del tipus de música que s'ha interpretat a l'Orfeó i que per tant l'ha definit com a entitat musical. Si ens fixem tant sols en les tres primeres tipologies: **Polifonia religiosa, Cançó tradicional i popular catalana i Polifonia profana** i per aquest ordre, engloben el **65%** del volum total de l'arxiu de partitures. Si a més considerem que l'adjectivació profana i religiosa no és un límit prou marcat com per separar-



les musicalment comprovem que un 45% de les partitures de l'Orfeó són considerades música polifònica molt per sobre de la música popular catalana que obté un 19% del global. Tenim una primera apreciació, l'Orfeó de Les Corts ha treballat amb un repertori basat en la polifonia principalment religiosa i dels segles XVI, XVII i XVIII, sense deixar de banda una constant dedicació a la música popular i tradicional catalana, o música feta a Catalunya.

Les dades que ens ha aportat aquest capítol són prou interessants per començar-nos a fer una idea del tipus de música que es canta en una entitat a partir d'un anàlisi estadístic que ha aportat dades fefaents per començar a treure conclusions de tot aquest fenomen.

Però totes aquestes dades no deixen de ser números sense massa sentit si no ens aturem a mirar què passa amb aquestes peces: quan van ser incorporades a l'arxiu, per què s'hi van incorporar, qui les va incorporar i quin ús se'n va fer d'elles.

4.4.3. – A cada temporada la seva cantada

4.4.3.1- - Etapa 1 : 1958-1967 : Mestre Josep Baiget

El 1958 es funda l'entitat cultural l'Orfeó de Les Corts amb tres branques, un grup de teatre, un conjunt instrumental de Cambra i un cor. Neix sota els auspicis d'altres entitats com el Club Moto les Corts, el club cultural «L'Espiga de les Corts» i la Parròquia del Remei.

Els socis i cantaires són gent vinculada a aquestes associacions i nascuts al barri. El vestit és tradicional, no hi ha criteris ni d'edat ni de coneixements musicals per formar-ne part.

Durant aquests anys es dissenyen l'estendard i la insígnia, s'escriuen els primers estatuts, es forma la primera junta i es fan les primeres gestions per entrar a formar part del *Secretariat d'Orfeons de Catalunya*. L'Orfeó agafa embranzida i col·loca les primeres pedres per constituir l'entitat com a tal.

La societat catalana viu en aquesta època les primeres mostres d'esperit catalanista després de la Guerra Civil del 1936, sorgeixen arreu petits grups de teatres, colles sardanistes, corals etc., que intenten reprendre el llegat cultural català silenciats durant tant de temps.

Durant els 9 anys que Baiget és el director s'incorporen al fons les primeres 70 peces musicals, distribuïdes de la següent manera:

Núm.	Tipus	Títols i autors més representatius
21	Popular catalana	L'hereu Riera; La sardana de les monges; El Virolai
19	Nadales (16 de catalanes)	El noi de la mare; El Dimoni esquat; Fum, fum, fum
15	Polifonia religiosa	Victòria; Bach; Mozart
10	Polifonia profana	Txaikovski ; Schubert ; Mendelssohn
3	Popular d'arreu	Negra sombra (balada gallega)
2	Espirituals negres	Deixeu-me volar (Josly); No tardis Jack (Foster)

Durant aquest període es té constància de la realització de fins a 13 concerts³², l'Orfeó assisteix a moltes mostres corals a Catalunya, els homenatges a Antoni Pérez Moya, Lluís M. Millet i al multitudinari enterrament d'Emili Vendrell a Montserrat que fou una manera de representar obertament l'esperit català a través de la música.

Pel que fa a les obres més treballades i interpretades veiem per una banda que s'engega un camí d'apropament a la música polifònica religiosa, sobretot del Renaixement peces com *Missa in Quarti Toni* i *Ave Maria* de Tomás Lluís de Victoria apareixen molt sovint en els

³² . Segons les actes i la correspondència de l'Arxiu de l'Orfeó de Les Corts se'n celebraren molts més però la pèrdua i/o extraviaments d'aquest tipus de documentació no ha permès poder tenir un nombre fidel a la realitat. En qualsevol cas aquí s'han descrit tots aquells dels quals se'n tenia el programa del dia.

programes d'aquesta època, per una altra banda es percep una important preeminència de cançons catalanes al·legòriques a la Mare de Déu, la *Cançó de la Moreneta*, *Pregària a la Verge del Remei*, *Pujant a Montserrat*, donen relleu al sentiment religiós i nacionalista que impera a l'Orfeó durant aquests anys, no s'ha d'oblidar que l'entitat neix al voltant d'un grup de gent vinculada a la parròquia del barri (el mateix director) i, per tant, té certa lògica que la música que s'interpreta transmeti aquests valors. De totes maneres, no es tracta d'un fet aïllat l'Orfeó, en aquests inicis, segueix com tant d'altres els criteris de l'antiga Germanor dels Orfeons de Catalunya que busca la unificació de criteris i de potenciació d'activitats sota el prisma catalanista i cristià arreu del territori.

Concert tipus etapa 1 (1962-1967)

Juliol 1959	Concert a la Colònia «La Fàbrica» de Flix	
	Missa Quarti Toni	T.L Victoria
	Ave Verum	W.A. Mozart
	Pregària a la Verge del Remei	LL.M. Millet

4.4.3.2- - Etapa 2 : 1967-1970 : Mestre Elisard Sala

Al tombant de la dècada dels 70 l'Orfeó canvia de director i emprèn una nova embranzida en molts aspectes, en nombre de cantaires, activitats i sobretot canvi de repertori. La incorporació d'un nou director va propiciar l'entrada de veus noves provinents del seu àmbit això produí un enriquitment del conjunt tant pel que fa a capital humà com musical. Les branques dels grups de teatre i instrumental deixen de funcionar definitivament i l'Orfeó de Les Corts es converteix a partir d'aquest moment en una entitat de música coral (el concepte de club social amb què pretesament es va fundar a finals dels anys 50 ara va deixant de tenir sentit).

Pel que fa a la contextualització històrica són anys en què la represa cultural catalana va en lent i constant augment, la dictadura fa els ulls grossos al naixement de certs tipus d'associacions, comencen a aparèixer algunes publicacions en català, el cant coral, les sardanes, els clubs excursionistes i els de teatre viuen bons moments en una Catalunya que comença a no tenir por.

Elisard Sala fou compositor i director d'altres corals, per la seva vinculació al món de l'excursionisme (també dirigí la coral del Centre Excursionista de Catalunya) fou una figura pública dins el món musical de Barcelona. Sala exercí com a director de l'Orfeó durant tres anys, fins a la seva dissortada mort per accident, durant aquest curt període de temps exercí una forta influència dins l'esperit i manera de fer de l'entitat, un clar testimoni d'aquesta són les 52 noves incorporacions musicals que hi va deixar, moltes d'aquestes foren interpretades en els 14 programes de concerts que ens han arribat als nostres dies.

D'aquestes, com es veu en el quadre que es mostra a continuació, hi ha una clara presència de música popular catalana, fins a 21 que si hi sumen les nades catalanes arriben a un total de 37 peces (71%), cal destacar a més que la majoria d'aquestes són composades pel mateix Elisard Sala amb una clara tendència a tractar temàtica excursionista i de muntanya: títols com *Missa dels excursionistes*, *L'Escalador*, *El Flabiol i el pastor*, *Les fonts* en són una bona mostra.

Núm.	Tipus	Títols i autors més representatius
21	Popular catalana	Obres d'Elisard Sala; El Rossinyol ; L'Empordà;
16	Nadala catalana	Obres d'Elisard Sala
6	Nadala d'arreu	Jingle Bells (W.Martin); Santa Nit (F. Grüber)
6	Espirituals negres	Obres de Josly: Sit down, sister o Swing low, sweet chariot
3	Polifonia religiosa	Obres de Mozart: Dona nobis; Venerabilis barba copcinatorum

S'abandona en aquesta època el tipus de música més culta i sacra de l'etapa anterior i es dona entrada a tipus de cançons de caire més folklòric i quotidià. Aquesta etapa coincideix amb una activitat concertística força moguda, es té constància de 14 concerts, possiblement menys del que degueren ser, i, molt en consonància al tipus de música que s'interpretava, s'anaren a fer concerts a Les Fonts del Llobregat i a Bagà (Berguedà) , durant aquests anys, es feren també concerts benèfics a entitats socials com el Sanatori de Nostra Senyora de la Mercè, l'Institut Frenopàtic i l'Ampar de Santa Llúcia així com també la difusió d'un concert des de Ràdio Barcelona l'any 1969.

Poc després de la seva mort i sota la direcció del tenor líric Gaietà Renom es grava un disc "Cançons de excursionistes"³³ que dona testimoni de la forta empenta que agafa l'Orfeó en aquesta època

Concert tipus etapa 2 (1967-1970)

26/05/1968	Sant Llorenç dels Hortons – Homenatge a la vellesa	
	Anell de Déu	Elisard Sala
	Pregària a la Verge del Remei	LL.M. Millet
	Salve Maria	LL.M. Millet
	Flabiol de Pastor	Elisard Sala
	Desperta't dormilega	Ferrari
	El Rossinyol	A. Pérez Moya
	No tardis, Jack	Foster

³³ .Orfeó de Les Corts. *Cançons de excursionistes*. Barcelona : Movieplay-Stereo, 1970. Inclou: *Missa dels excursionistes*, *Vers els cims*, *Gronxa'm estel daurat*, *L'escalador*, *La Núvia blanca* i *Germà ramat*

4.4.3.3- - Etapa 3 : 1970-1978 : Mestre Antoni Santandreu

La dècada dels 70, plena de canvis econòmics, socials, culturals i sobretot polítics a Catalunya, es manifestà a l'Orfeó amb la figura del nou mestre Antoni Santandreu. Santandreu fou un director de caràcter fort i decidit, jove i amb empenta, la seva entrada coincidí amb una massa coral jove i cohesionada (hi havia un grup important d'amics entre 25 i 35 anys) i, ambdós factors, condicionaren un canvi de rumb i filosofia de l'Orfeó deixant enrere l'enquilonament de la primera etapa i el 'muntanyisme' de la segona.

D'aquesta etapa hi ha **92** partitures noves més de la meitat (59) són peces de polifonia profana i també religiosa del Renaixement i del Barroc. Tant sols tres s'escauen dins la tipologia de Cançó popular/tradicional catalana tot i que una d'elles és la flamant i emblemàtica *Cant de la Senyera*. També en aquesta època el repertori rep la major incorporació de música popular d'arreu 21 peces que representen el 45% del total de música d'aquesta tipologia que hi ha en l'actualitat a l'arxiu, la seva procedència és dispar: Anglaterra, Mallorca, Argentina, Hongria, Galícia i significa una clara voluntat d'obrir el cant coral a altres maneres d'interpretar, fer i sentir. La funció de preservació i difusió de la música i la cultura catalana passa a mans d'altri un cop represa la democràcia.

Núm.	Tipus	Títols i autors més representatius
33	Polifonia religiosa	Sobretot dels segles XV a XVII i àmplia presència de composicions de J.S. Bach
26	Polifonia profana	Obres anònimes del Renaixement i Barroc
21	Popular d'arreu	Balaio, Komaromi Kisleany, Alegre ronda, etc.
3	Popular catalana	La filla del marxant, El cant de la senyera,
2	Nadala d'arreu	Aldapeko (Pais Basc)
	Nadala catalana	El cant del ocells
	Espirituals	Were you there? ; Go down Moses
1	Adaptació	When I'm sixty four (The Beatles)

Aquesta etapa es caracteritza per un tipus de concerts extensos, de repertori variat i culte. Durant set anys l'Orfeó de Les Corts feu concerts importants a Talavera de la Reina i Toledo l'any 1972. Tres anys després l'Orfeó aconseguia un preuat segon lloc en el XI Certamen de masses corals a Sagunt. La direcció del cor apostà per un repertori consistent i variat que es treballa de manera continuada assaig rera assaig, això provocà un alt nivell de treball i coneixement amb una lluïda posada en escena, cal recordar també que en aquesta etapa l'Orfeó canvia l'uniforme més d'acord amb la moda i el tipus de cantaires³⁴. L'esquema d'un concert característic d'aquesta època consta d'una mica més d'una vintena de cançons que es divideixen en dues parts una de culta basada en polifonia profana, principalment madrigals

³⁴ . Vegeu capítol 4.1.2. La imatge

del renaixement i religiosa, entre les que destaca la interpretació de *Emperadriu de la ciutat joiosa* del *Llibre vermell de Montserrat*, i una segona part on s'interpreten cançons espirituals i populars d'aquí i d'arreu, de tall més alegre.

Durant els primers anys d'aquesta dècada Santandreu, amb una clara contextualització del moment, feia acabar els concerts amb interpretacions de marcat component social: *L'Empordà*: sardana emblemàtica d'àmplia difusió i coneixement i símbol d'una cultura ferida i amagada, després de la interpretació de vint obres de polifonia del renaixement i del romanticisme, escoltar les primeres notes de la peça feia obrir ulls, orelles i també boques a més d'una persona del públic, d'aquesta manera s'aconseguia captivar, de cop, tot el públic. Una altra cançó amb força èxit en aquests moments fou "*Sota de l'Om*" la lletra diu "*Quan ne soc a mig carrer trobo la porta tancada amor meu baixa'm a obrir que tinc la porta tancada (...) com ne baixaré a obrir si estic al llit acotxada, a un costat tinc el marit i a l'altre la mainada*" aquesta lletra pretesament innòcua sobre les aventures d'una dona casada i el seu amant, cantada amb música rítmica i alegre feu aixecar més d'una ampolla en els àmbits eclesiàstics de Les Corts en una època on les aparences encara pesaven molt. La interpretació d'aquesta peça i el cors en boca closa (!) de l'òpera *Madame Butterfly* de Puccini, posa més d'un cop entre les cordes les relacions entre l'Orfeó i la Parròquia del Remei.

Per últim i per acabar d'entusiasmar els ànims les actuacions es cloïen amb la interpretació de l'obra "*D'un temps, d'un país*" del cantautor Raimon i harmonitzada per coral per Manel Oltra, la interpretació d'aquesta peça no és casual, la Nova Cançó vivia un moment d'auge, el país comença a respirar aires de canvi i acabar un concert clàssic de coral cantant: "*D'un temps que serà el nostre / d'un país que mai no hem fet / cantem les esperances i plorem la poca fe./ No creiem en les pistoles / per a la vida s'ha fet l'home / i no per la mor s'ha fet / no creiem en la misèria diuen la gent*" segur que significava per a molts, per cantaires i públic, molt més que una mostra coral.

Concert tipus etapa 3 (1970-1978)

11/10/1972	Concert de Festa Major de Les Corts	
	Amor que tens ma vida	Anònim
	Branle de la Bourgogne	C. Gervaise
	O Dolces campanes	Anònim
	Foc de llenya	J. Haydn
	Pues que ya nunca nos veis	Juan de la Encina
	Por la puente, Juana	S. XVI
	Ay linda amiga	S. XVI
	Da Pacem domine	M. Franck
	Cantate Domino	Buxtehude
	Pater Nostre	Stravinsky
	Emperadriu de la ciutat joiosa	Llibre vermell Montse
	Canticorum iubilo	Haendel

	Ya se van los pastores	Geoffray
	Soc jo senyor	Josly
	Viva Tutte le vezzose	F. Giardini
	El Moliner del freser	Manel Oltra
	Aldapeko	J. Delerre
	Nit de Sant Joan	J. Heim
	Cohors generosa	Z. Kodaly
	Coll de pendis	Elisard Sala
	Sota de l'Om	Enric Morera
	L'Empordà	Enric Morera
	D'un temps d'un pais	Raimon

L'èxit i esplendor de la primera part d'aquesta etapa s'anà marcint amb el pas dels anys, a partir de l'any 1976 per desavinences internes, per manca d'interès i motivació etc. l'orfeó s'anà buidant de cantaires que provocà una crisi interna que acabà amb la destitució del director. No es tracta d'un fet aïllat, a partir de la instauració de la democràcia el sentiment de pertinença a una cultura a partir del cant coral s'esvaí, les corals s'anaren buidant de membres, sobretot joves, que davant la possibilitat de poder participar en moltes activitats en tots els àmbits deixaren el cant coral relegat a un segon terme.

4.4.3.4- - Etapa 4 : 1979-1999 : Mestre Carles Pongiluppi

Carles Pongiluppi ha estat el director per antonomàsia de l'Orfeó no en va ha estat el seu mestre gairebé la meitat de la seva existència, el seu pas per l'entitat ha deixat una forta empremta en tots els aspectes: organització, musica, component social, etc.

Al llarg d'aquest vint anys l'Orfeó va esdevenir una entitat constant i amb pocs canvis, amb pocs cantaires i un índex de mobilitat de veus molt lleuger en comparació en èpoques anteriors i posteriors. La inèrcia i la comoditat s'instal·laren durant aquesta etapa: no hi ha eleccions de Junta, ni presentació de memòries ni necessitat de donar cap explicació a cap cantaire, el grup s'autogestiona amb polítiques de fets consumats, això lluny de ser una crítica és un retrat d'una manera de ser, d'una filosofia que ha impregnat i que encara avui caracteritza l'esperit "lliure" de l'Orfeó.

Durant aquest llarg període s'incorporen 110 composicions noves a l'entitat, un cop més la polifonia religiosa i amb menor mesura la profana continuen sent les protagonistes, les obres del Renaixement d'autors com Tomàs Luís de Victoria o Orlando di Lassus són assajades fins a la sacietat, també es treballa molt música del compositor clàssic W. A. Mozart com ara els *Nocturns* i obres d'Antoni Soler com *O Vos Omnes*. Es produeix després de força anys una important entrada de música popular catalana amb cançons com *La Santa Espina* i *l'Emigrant*

tot i que les peces més interpretades són sardanes com *El Cavaller enamorat* i *La Jovenivola*. Pel que fa les nadesals s'opta per la feta fora de Catalunya i cançons com *Els Àngels de la Glòria*, *Joia en el Món* i *Si el món és ple de gebre* passen a ser emblemes d'aquesta època.

Núm.	Tipus	Títols i autors més representatius
38	Polifonia religiosa	Tomás L. de Victoria (S.XVI) ; A.Bruckner (S.XIX)
26	Polifonia profana	Dindirindín; O Música; Brindis, tc.
23	Popular catalana	La Calma del mar, El testament d'Amèlia, La Santa Espina
9	Nadala d'arreu	Cançó de bressol, Chiquiriquitin; Nadal Blanc
3	Nadala catalana	El desembre congelat
7	Popular d'arreu	O Voso galo comadre (gallega) ; Jeiki, Jeiki, etchenkuak (País Basc)
2	Adaptacions	Blue moon, Damunt d'una terra (Lluís Llach)
1	Adaptació	Wheb I'm sixty four (The Beatles)

Una setantena de concerts donen testimoniatge de l'activitat vocal d'aquesta època. Amb la instauració de les institucions democràtiques a partir de 1978 l'Orfeó es vincula a l'Ajuntament del districte de Les Corts i les manifestacions corals al barri es produeixen d'una manera assídua. També col·labora en les mostres corals organitzades per la renovada FCEC (1981) com el Catalunya Canta (1992), l'Homenatge a Oriol Martorell (1994) etc. De manera individual l'Orfeó ofereix concerts a Mallorca (Santauri del LLuc) (1988) i participa en dos mostres el 1989 a la «Rassegna Internazionale di Canto Corale de Savigliano» (Itàlia) i al Concurs de Cant Coral «Ciudad de Cieza» el 1999. En totes aquestes audicions s'ofereix un tipus de concert molt similar i que al llarg de 20 anys va oferir poques variacions, això va provocar uns concerts treballats i compactats musicalment parlant, però per altra banda poc estimulants tant pel públic com pels propis cantaires.

Concert tipus etapa 4 (1978-1999)

15/11/1984	Els dijous a l'OCAB	
	Ave Maria	T.L. Victoria
	Pare Nostre	Rimsky-korsakov
	Sanctus	Schubert
	Ave Verum	Saint-Saëns
	Caligaverunt oculi emi	T.L. Victoria
	Adéu germà meu	Waelrant
	Pregària a taula	Schutz
	O magnum mysterium	T.L. Victoria
	El Moliner del freser	Manel Oltra
	Cançó de beure	Batalle
	Ball rodó	Rimsky-korsakov
	La dama d'Aragó	Li. Millet

	Renunció al món	Dorey
	El Rossinyol	A. Perez Moya
	Jovenívola	Ll. Millet

4.4.3.5-- Etapa 5 : 2000- : Mestre Josep Gustems

L'Orfeó emprèn una decidida renovació del repertori durant l'etapa de direcció del Mestre Raimón Romaní (octubre de 1999 – octubre de 2000), renovació que impulsa l'actual director. Josep Gustems s'inicia en la direcció de l'Orfeó l'octubre de l'any 2000, en aquell moment l'entitat viu un moment de canvi en molts aspectes: per primer cop en molts anys es convoca una assemblea general, els socis trien una nova Junta plena de veus joves i amb iniciativa, es posen al dia l'estat de comptes, s'informatitza l'arxiu de partitures, es crea una plana web i el més important es redacten uns nous estatuts més d'acord a un tipus d'associació del segle XXI (els anteriors eren de l'any 1967).

L'entrada del nou mestre repercuteix en l'entrada d'aire fresc a l'Orfeó amb noves veus a totes les cordes, l'Orfeó passa en cinc anys de vint cantaires a gairebé la cinquantena, l'assaig amb detall, la compactació de la veu, la construcció d'un nou teixit social, són similars a la creació d'un nou grup.

On es veu clarament el gir donat per l'entitat és en la manera d'entendre i concebre el nou repertori, aquest s'organitza en programes diversos, cada un dels quals té un fil conductor per exemple 'Música en temps d'esperança' (2001) amb incorporació de peces llatinoamericanes (12 noves peces dins la tipologia popular d'arreu) i l'any 2002 'Homenatge a Antoni Gaudí' (noves incorporacions de música popular catalana composta a inicis del segle XX per amics i coetanis de l'arquitecte) i "Jazz, Swing & Spirituals' (14 noves entrades entre espirituals i adaptacions) aquest últim amb la col·laboració de músics de la *Locomotora Negra*.

Aquest esperit de renovació i millora s'encomana als cantaires, la majoria estan d'acord amb aquest 'trencament musical', l'aprenentatge de noves cançons i obrir la veu a altres tipus de música són dues de les aportacions que els cantaires troben més positives de la coral.

En aquesta darrera etapa s'han incorporat 59 partitures a l'arxiu de l'Orfeó i gairebé totes s'han interpretat en concerts, això vol dir que la tasca d'aprenentatge, assimilació, etc. que suposa cada cançó de cara a un cantaire ha estat dura però enriquidora. En el següent quadre es fa un retrat d'aquesta diversitat

Núm.	Tipus	Títols i autors més representatius
12	Popular d'arreu	Alfonsina y el Mar ; Pandur-andandori ; Calango ; Siyahamba
10	Adaptacions	New York, New York ; Moon River ; Summertime

10 (3)	Polifonia religiosa	Peces del Renaixement i sobretot música feta al segle XIX per ser cantada a les misses ³⁵
8	Polifonia profana	Oda a la alegria ; Simfonia del Nou Món
4	Esperituals negres	Ride the chariot ; Go tell it on the mountain ; Amena
3	Nadala d'arreu	Dies d'alegria ; Fidels, atanseu-vos
1	Nadala catalana	Les bèsties del naixement

De la Festa Major de Les Corts de 1999 fins la de l'any 2003 l'Orfeó ha realitzat una trentena de concerts, la majoria amb repertori nou, gairebé en cada un d'ells amb cares noves i en tots més públic que en l'anterior. L'èxit ha estat el trencament, el canvi de director, de repertori, la posada en escena, la implicació del públic. El futur passa doncs per continuar cultivant els valors del cant coral disciplina, compromís, harmonia dins una societat canviat diversa i multicultural.

Concert tipus etapa 5 (2000-)

26/05/2001	Música en temps d'esperança. Cripta Sagrada Família	
	1a part. Cançons de tot temps	
	Molta de gent	J.K. Bachofen
	El rossinyol	Tradicional catalana
	Senyor Sant Jordi	F. Vila
	Ave Verum	W.A. Mozart
	Pandur andandori	Tradicional hongaresa
	Latvian Lullaby	J.Lusens
	Triologia Sudafricana	S. Barnicle
	2a part. Cançons el Nou Món per un Món Nou	
	Calango	Tradicional brasilera
	Vidala Riojana	Tradicional argentina
	Bullerengue	Tradicional colombiana
	Alfonsina y el Mar	A. Ramirez (Adap. J.Gustems)
	Balaio	Tradicional brasilera
	Pasaje	Popular veneçolana
	De mi esperanza. Zamba	Luís H. Morales

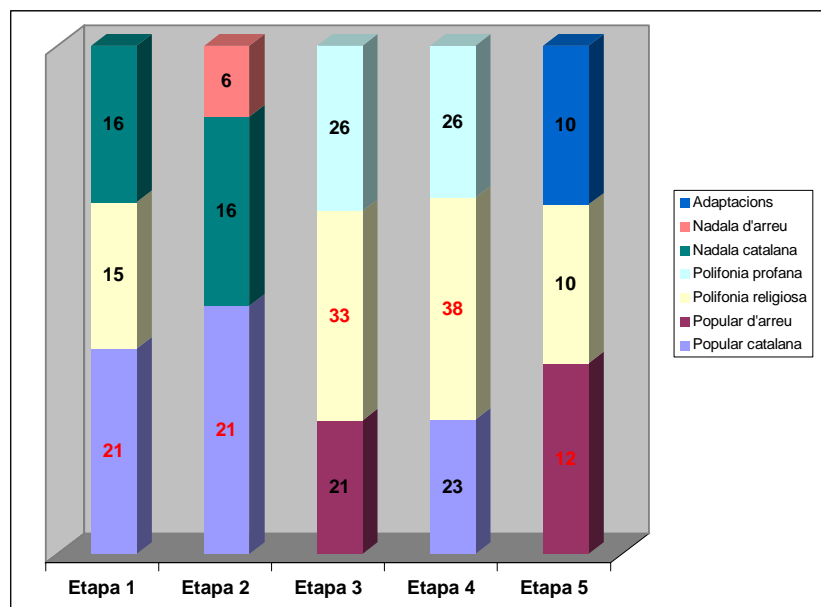
³⁵ . Una de les característiques de les corals a inicis d'aquest segle es la seva participació en cerimònies religioses com casaments i comunions, això ha propiciat la creació d'un repertori propi per ser cantat en aquestes efemèrides.

D'aquesta manera hem vist com el repertori musical l'han format els directors segons les seves preferències artístiques, l'època que les ha tocat viure i la massa social amb la que han comptat.

L'Orfeó neix fortament arrelat al barri de les Corts amb l'objectiu de cultivar un cant coral català i culte amb una massa social cohesionada i que participava en altres branques de la institució. A finals dels anys 60 el nou director dona un aire més folklòric i propicia l'entrada de cançons catalanes de temàtica de muntanya. Antoni Santandreu engega els anys 70 amb una època d'èxits en tots els aspectes cançons d'en Raimon i inclús una harmonització de The Beatles. Casualment a partir de la fi de la dictadura, l'Orfeó entra en una pregona crisi d'identitat i de continguts que desemboca en una nova etapa.

Durant la dècada dels 80 i 90 Catalunya i el Barça tingueren els mateixos presidents, l'Orfeó hi tingué el mateix director, foren anys de calma i de treball constant i callat, de peces clàssiques i repertoris tradicionals que amb el canvi de segle i degut a l'embranchida de gent jove i decidida l'Orfeó canvia de rumb en tots els aspectes i el més assenyalat el repertori.

El quadre que es mostra a continuació recull de cada etapa el tipus de música més interpretada, a primer cop d'ull ens adonem que la franja del mig, la que és pintada d'un color groc es repeteix gairebé en totes les etapes menys en la segona, es tracta de la música de polifonia sacra, de principis dels anys 70 a finals dels 90 aquest fou el repertori musical que caracteritzà l'Orfeó. Una altra dada important ens l'ofereix la música popular catalana, aquesta té una clara preeminència en l'etapa que Elisard Sala estigué a la direcció i desapareix per complet als inicis dels anys 70 i en la darrera etapa. D'aquesta última cal destacar l'entrada important de peces que són adaptacions i obres populars d'arreu, això és degut a la confecció programes de temàtiques concretes que hem parlat anteriorment, aquesta manera de fer respon a la necessitat d'oferir al públic concerts amb sentit i contingut que formin part d'un espectacle.



5 - CONCLUSIONS

De què parla un arxiu de partitures: el temps, l'espai i la història

L'origen d'aquest treball es gestà el dia que es va decidir informatitzar l'arxiu de partitures de l'Orfeó de Les Corts, una estona remenant cançons em va fer adonar que aquell armari tenia moltes coses a dir, moltes històries per explicar, i que un retrat de totes les cançons juntes una al costat de l'altra, ens permetria veure com havia evolucionat el concepte de cant coral i la seva música en uns cinquanta anys en el que el món ha donat moltes voltes.

Un cop centrat l'objecte d'estudi em vaig adonar que res de tot això aportava suficient informació si no se li posava un vestit, s'havia de contextualitzar i buscar darrera cada partitura un temps, un espai, una història i una gent que li donés sentit i marqués una evolució.

D'aquesta manera hem vist que l'Orfeó de Les Corts neix a un barri de la ciutat de Barcelona durant la segona part de la dècada dels 50, en una dècada on encara plana l'odi i la repressió. Sorgeix a l'ombra de les principals entitats culturals del barri, entre elles la parròquia del Remei, que reunien a un tipus de gent preocupada pel futur de la llengua i la cultura catalana. Els entusiastes fundadors de l'entitat maldaren per aixecar-la amb l'objectiu d'oferir al jovent els valors que l'orfeonisme, a partir del cant coral, ha potenciat a Catalunya com a moviment cívic i solidari. Els obstacles trobats en aquells anys inicials no feien preveure que l'Orfeó arribés a complir quaranta-cinc anys, calia lluitar contra l'oblit d'una tradició cultural estroncada, i contra l'embranchida dels corrents gregaris i de mediocritat que la dictadura tant fomentava. L'orfeó s'inicia cantant: *“Amb veu ferma i abranda fem ressonar els nostres cants, que siguin ells la sagrada d'una senyera que ens aixopluga i ens fa germans (...) nostra cançó damunt la terra no té el fibló d'un cant de guerra que deixa plors i desferra”*³⁶ i d'aquesta manera comença a treballar d'una manera organitzada, poc després de la seva fundació s'encarrega el disseny d'un estendard i d'una insígnia, es confecciona un uniforme i es redacten uns estatuts : l'Orfeó comença a caminar amb un vestit fet a mida. El director i fundador Josep Baiget treballa amb un tipus de música culta, basada en polifonia religiosa del Renaixement i amb un important reforç de música catalana, on destaquen les cançons al·legòriques a la Mare de Déu – no s'ha d'oblidar que l'entitat neix al voltant d'un grup de gent vinculada a la parròquia de la Mare de Déu del Remei. Anys més tard començaran les desavinences amb aquest sector.

El Rossinyol s'en va a França carregat de sentiment patriòtic i religiós.

El repertori musical fa un gir considerable a finals dels anys 60, el músic i excursionista Elisard Sala n'és el director, amb tres anys incorpora més de 50 peces noves, la majoria escrites per ell mateix, la cançó catalana tradicional i contemporània és l'eix vertebrador d'aquesta època i juntament, amb les cançons de muntanya, **El Rossinyol continua refilant**. La massa social

continua sent la mateixa, però la marcada tendència musical del director més alegre i bucòlic fa que la filosofia de l'Orfeó es comenci a desenganxar de les faldilles de les entitats culturals que l'ajudaren a néixer. Catalunya viu una etapa més permissiva, culturalment parlant, colles sardanistes, orfeons i grups de teatre viuen moments d'èxit pel que fa nombre de membres i representacions, l'Orfeó ho sap aprofitar i a les darreries d'aquesta dècada edita un disc de cançons de muntanya dirigit pel tenor Gaietà Renom "*Allí dalt, el prat, el germà herbei, i l'immens ramat, el ramat rei, del ras acimat. L'hem trobat florit, desplegat, obert, amb un blanc ardit, blanc sobre el verd del gran ras adormit (...) com t'enyorarem, germà ramat, com t'enyorarem!*"³⁷.

Anem revisant el fons i quan som a la meitat apareixen les incorporacions dels anys 70, hi trobem cançons, harmonitzades per ser cantades amb cant coral, d'en Raimon, els Beatles i Lluís Llach, les alegories a la Verge del Remei de l'any 1959 ja queden lluny i de **El Rossinyol no se'n sap res**. Antoni Santandreu com a director i un grup de cantaires cortesencs, joves i entusiasmats de la música aconsegueixen portar l'entitat en un dels seus millors moments, es canvien els uniformes (molt a la moda dels 70), es fan viatges i es guanya un segon premi en una mostra de corals al País Valencià. Durant aquesta època s'incorporen tant sols tres cançons catalanes això sí, una, la flamant *Cant de la Senyera*, en canvi la polifonia profana del Renaixement i barroc triomfa entre els cantaires que entonen amb rigor i sense perdre l'alegria "*Viva tutte le Vezzose, donne amalibi, grazi ose, che non hanon crudeltà (...)*"³⁸, també es comença a cantar amb altres llengües reprimides com el galleg i basc i les peces populars de llatinoamèrica apareixen de cop al repertori.

Durant tot aquest temps l'Orfeó desplega una tasca complementària de suplència en el camí del teatre, l'excursionisme, les conferències, les sardanes i l'edició d'un butlletí mensual que assegurarà un cert lligam entre els cantaires i els prop de tres-cents socis que en un determinat moment acompanyaren l'entitat, però a poc a poc, i a partir de la fi de la dictadura, el cant coral va perdent les seves funcions extramusicals, es buida de gent jove que davant la possibilitat de poder participar en altres activitats abandona aquest tipus d'entitats.

El 1979 Catalunya té Estatut, Amnistia i Llibertat d'Autonomia, neix una nova Administració autonòmica que s'encarrega de vetllar per la cultura catalana i les antigues institucions com Òmnium Cultural i l'Institut d'Estudis Catalans –que havien funcionat d'amagat- recuperen els seus estatus. El cant coral a Catalunya perd el referent i tot allò pel què significava extramusicalment deixa de tenir sentit, i en lloc de buscar nous camins i nous objectius moltes corals de Catalunya viuen del passat i continuen aferrant-se a allò que van ser, a allò que representaven, creant al seu entorn una llosa carrinclona i descontextualitzada que s'arrossega encara avui en dia amb totes les seves conseqüències.

³⁶ . "*Amunt els Corts*". Orfeó de Les Corts: partituroteca. Núm.1

³⁷ "*Germa ramat*". Orfeó de Les Corts: partituroteca. Núm. 82

³⁸ "*Viva tutte le vezzose*". Orfeó de Les Corts: partituroteca. Núm. 123

Justament aquest any, L'Orfeó inicia un llarg període de calma i tranquil·litat, es treballa extensament un repertori basat en la polifonia religiosa i noves peces de música feta a Catalunya al llarg del segle XX, d'aquesta manera s'arriba a la seva maduresa amb un teixit social compacte, amb cantaires d'una edat mitja alta, amb pocs homes i la necessitat constant de veus joves; un grup mins i ben avingut, una gran família heterogènica a Les Corts que no es reuneix i té una junta simbòlica. Pongiluppi emana un esperit de constància i rigor però lliure alhora, no exigeix però gratifica l'esforç, cantar és un plaer no una forma de lluir-se, i segurament en moltes de les vegades que es cantava *"Un moliner vivia fa molt temps, la tasca feia dia i nit content (...) li aidava (sic) fer "no tinc esment de ningú, no, no, tampoc de ningú en té"*,³⁹ l'esperit de l'Orfeó s'hi veia retratat.

Amb l'arribada del segle XXI canvia la moneda, el president del Barça i també el de Catalunya, la societat camina cada cop més ràpid i es generen arreu noves necessitats i nous objectius. El 1995 la massa coral catalana s'adona de l'estancament i es funda el Moviment Coral Català que acull totes les federacions de cantaires de Catalunya, els principals gestors de les antagoniques Germanor d'Orfeons i Federació de Cors Clavé, treballen plegats juntament amb cors joves i infantils per continuar cultivant els valors cívics del cant coral amb nous objectius i nous reptes, es creen delegacions a tot el territori i l'ús de les noves tecnològiques permet crear una xarxa virtual on l'intercanvi d'idees, coneixements i experiències dóna l'embranchida que tant necessitat aquest tipus d'associacionisme a Catalunya.

Dins tota aquesta voràgine de canvis, l'Orfeó ofegat per la inèrcia de vint anys, fa un cop de timó i d'una atacada es canvia director, junta, estatuts, vestuari i repertori. Les activitats es multipliquen i els agents socials interaccionen per primera vegada: els repertoris es consensuen entre Junta i director per tal de poder arribar amb garanties a un públic que cansat del clàssic concert de Nadal vol coses noves amb el format de sempre. L'any 2001 es fa un primer cicle de concerts sota el títol *"Música en temps d'esperança"* aquest es basava en música popular d'arreu, sobretot de països llatinoamericans i també alguna peça africana, aquest concert es bastí l'any que l'estat espanyol rebé un fort impacte social pel fenomen migratori, sorgiren episodis de menyspreu i racisme i amb aquest panorama l'Orfeó volgué col·laborar mitjançant la música a una bona entesa entre tots.

Aquest és un clar exemple de com ha evolucionat la música de cant coral a l'entitat: de les misses cantades de T.L de Victoria dels inicis, passant per les excursions a les Font del Llobregat, els concerts amb alguna peça d'en Raimon i un públic aplaudint de peu en els concerts de jazz de l'any 2002.

El Rossinyol ha tornat de França i ha descobert que Catalunya encara canta, potser més que abans, i ha vist que ara existeixen unes corals que canten Gospel, que van vestits de

³⁹ . *"El moliner del fresser"*. Orfeó de Les Corts: partituroteca. Núm. 22

negre que es mouen i que riuen quan canten. Ha vist que hi ha corals de nens petits amb coneixements musicals que molts adults voldrien per ells, ha vist les corals dels Cors Clavé que encara són els mateixos cantant "*l'Hereu Riera*" i ha vist una FCEC que ja no venera Lluís Millet però que segueix amb entusiasme estimant la cançó catalana. Ha vist un país canviat, amb molta gent de tots els colors pels carrers, ha vist que tot es mou molt depressa, que el sentiment de pertinença s'ha fos, però ha vist que Catalunya encara canta que continua fent arribar al poble, amb una altra música, amb un altre ritme, amb unes altres cares els valors de constància, l'harmonia i l'esperit integrador que sempre ha potenciat el cant conjunt.

6 – BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

1. ETNOMUSICOLOGIA

Teoria i Assaig

Ayats, Jaume. «Característiques de les cançons i les músiques tradicionals». En: Aviñoa, X. (ed.). *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear, Vol. VI: Música popular i tradicional*. Barcelona : Ed. 62, 2002. pp.45-107

Feixa, Carles ; Saura, Joan R. ; Castro, Javier de (eds.). *Música i ideologies. III Fòrum d'Estudis sobre la Joventut*. Barcelona : Secretaria General de Joventut : Universitat de Lleida, 2003

Martí Josep. «Etnomusicologia catalana: entre la literatura, la musicologia i l'antropologia. *Aixa: revista anual de La Gabella, Museu etnològic del Montseny*. Núm. 4 (1991)

Martí, Josep. *Más allá del arte, la música como generadora de realidades sociales*. Sant Cugat del Vallès : Deriva, 2000

Valls i Gorina, Manuel. *Música i societat: notes per un estudi de la funció social de la música* : Barcelona : Rafael Dalmau, 1963

Recursos electrònics

Finnegan, Ruth. «¿Por qué estudiar la música? : reflexiones de una antropóloga desde el campo» [en línia]. *Trans : Revista Transcultural de Música*, 6 (juny 2002). <<http://www.sibetrans.com/trans/trans6/indice6.htm>> [27 d'abril de 2003]

Vila, P. «Identidades narrativa y música : una primera propuesta para entender sus relaciones». [en línia]. *Trans : Revista Transcultural de Música*. Núm. 2 (novembre 1996). <http://www.sibetrans.com/trans/trans2/indice2.htm> [27 d'abril de 2003]

Webgrafia

Sibe. Sociedad de etnomusicología. <<http://www.sibetrans.com>> [26 d'abril de 2003]
[Plana de la Societat d'Etnomusicologia, fundada el 1991. Reuneix a investigadors dedicats a l'estudi de la música en quant a cultura i del context social en quant a música]

2. MOVIMENT CORAL

Publicacions periòdiques

A quatre veus: revista la de la Federació Catalana d'Entitats Corals. Barcelona : Federació Catalana d'Entitats Corals, 1993-. Trimestral

Teoria i Assiag

- Alier, Roger. «Enric Morera i la societat coral "Catalunya Nova"». *Serra d'Or*. Núm.186 (1975), p. 175-177
- Anglada, Enriqueta. «Europa Cantat». *El 9 Nou. Osona i Ripollès*. 21/07/2003, p.18
- Artís i Benach, Pere. *El Cant Coral a Catalunya (1891-1979)*. Barcelona : Barcino, 1980
- Artís i Benach, Pere. «El cant coral, avui. Coda a l'Any Clavé». *Serra d'Or*. Núm.487-188, p. 84-85
- Artís i Benach, Pere. «La institucionalització coral a Catalunya». En: Aviñoa, X. (ed.). *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear, Vol. V: De la postguerra als nostres dies*. Barcelona : Ed. 62, 2002. pp.89-108
- Carbonell i Guberna, Jaume. «Cent anys de l'Orfeo Català». *L'Avenç*. Núm. 151,(1991), p. 24-31
- Carbonell i Guberna, Jaume. *Josep A. Clavé i les societats corals a Catalunya, 1850-1874*. Universitat de Barcelona. Departament d'Història de l'Art, 1989 (4 vols). [Tesi doctoral dirigida per Xose Aviñoa]
- Carbonell i Guberna, Jaume. "Les societats corals de Clavé". En: *Associacions. Cultura i Societat Civil a Catalunya*. Barcelona : El Mèdol, 1991, p. 171-198
- Costa, Luis. «Coralismo, etnicidad y nacionalismo en Galicia». *Cuadernos de Música*. Núm.6, (1998)
- Gimenez Bartlett, Alicia. «Una ciudad que canta». *El Mundo*. 1/02/1997. p.52
- Herrera, Lluís. «Els nacionalismes. La cançó popular i el cant coral». En: Aviñoa, X. (ed.). *Història de la Música Catalana, Valenciana i Balear, Vol. VIII: Música universal*. Barcelona : Ed. 62, 2002. pp.148-1555
- Solà, Xavier. «Europa Cantat i el cant coral». *El 9 Nou. Osona i Ripollès*. 21/07/2003, p. 18

Recursos electrònics

- Butlletí del Cantaire* [en línia]. Barcelona : Federació Catalana d'Entitats Corals. <<http://www.fcec.info/butleti.html>> [22 d'abril de 2003]
- Pujals, Joan M. *Política cultural i cultura popular*. [en línia]. Institut de Formació de Convergència Democràtica de Catalunya. <<http://www.idfconvergencia.org/arxiu/livre/182.shtml>> [27 d'abril de 2003]
- A quatre veus* [en línia]. Barcelona : Federació Catalana d'Entitats Corals. <<http://www.fcec.info/revista.html>> [22 d'abril de 2003]

Webgrafia

Dades quantitatives

- Ajuntament de Barcelona. *Dades de la ciutat. Guia estadística de Les Corts. 2001* <<http://www.bcn.es/estadistica/catala/dades/guiadt04/index.htm>> [26 d'abril de 2003]
- Generalitat de Catalunya. Observatori Català de la Joventut. *Base de dades estadístiques sobre la Joventut a Catalunya. Participació democràtica. Associacionisme i voluntariat*.

<<http://www6.gencat.net/joventut/catala/sj/observatori/participacio.htm#B>> [26 de gener de 2003]

Ajuntament de Barcelona. *Barcelona Les Corts* . <<http://www.bcn.es/lescorts/>> [26 de gener de 2003]

Enciclopèdia Catalana. *Hiperenciclopèdia* [en línia]. <<http://www.grec.net/home/cel/main.HTM>> [26 de gener de 2003]

Entitats i moviments corals

Orfeo de Les Corts [en línia] <www.geocities.com/orfeo_de_les_corts/>. Darrera actualització: 5 de novembre de 2002. [25 d'abril de 2003]

Centre Coral. [en línia]. <http://www.centrecoral.org> [25 d'abril de 2003]
[Lloc web d'intercanvi d'informació i material coral en català]

Moviment Coral Català. [en línia]. <<http://www.geocities.com/Vienna/Strasse/5998/>> [27 d'abril de 2003]
[Confederació d'entitats corals que va néixer el 26 de novembre de 1995 per iniciativa de la Federació Catalana d'Entitats Corals]

Federació Catalana d'Entitats Corals. [en línia]. <<http://www.fcec.info/>> [25 d'abril de 2003]

Secretariat de Corals Infantils de Catalunya. [en línia]. <<http://www.scic.net/>> [25 d'abril de 2003]

Federació de Cors Clavé. [en línia]. <<http://www.elcoro.net/>> [25 d'abril de 2003]

Corals joves de Catalunya. [en línia]. <<http://coralsjovesdecatalunya.org/>> [25 d'abril de 2003]

Pueri Cantores International. [en línia]. <<http://puericantores.org/>> [25 d'abril de 2003]

3. ASSOCIACIONISME

Obres generals, teoria i assaig

Baltà i Llopart, Pere. «L'Associacionisme com a motor de la cultura popular». En: *II Congrés de cultura popular i tradicional catalana : 1995*. Barcelona : Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura, 1995, p.3-9

Síntesi-estudi comportaments culturals a Catalunya. Barcelona : Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura, 1991

Martínez i Barceló, Pep. "La tradición asociativa en la sociedad catalana". *Documentación social : revista de estudios sociales y de sociología aplicada*. Núm. 94. (enero-marzo 1994), p.177-196

Villasante, Tomás R. "Los retos del asociacionismo". *Documentación social : revista de estudios sociales y de sociología aplicada*. Núm. 94. (enero-marzo 1994), p.9-21

4. BIBLIOGRAFIA INSTRUMENTAL

I Jornades de recerca històrica de Les Corts : ponències i comunicacions (Barcelona, 14 i 15 de març de 1997) . Barcelona : Arxiu Municipal del Districte de les Corts, 1998

Enquesta de consum i pràctiques culturals de Catalunya, 2001 : resultats sintètics. Barcelona: Departament de Cultura, Institut d'Estadística de Catalunya, 2002

Quivy, Raymond. *Manual de recerca en ciències socials*. Barcelona : Herder, 1997

Sierra Bravo, R. *Tesis Doctorales y trabajos de investigación científica*. Madrid : Paraninfo, 1994

ANNEXES

- I. **Qüestionari Cantaires**
- II. **Quadern de camp**
- III. **Relació de partitures: Nadala Catalana**
- IV. **Relació de partitures: Nadala d'arreu**
- V. **Relació de partitures: Popular i tradicional catalana**
- VI. **Relació de partitures: Popular i tradicional d'arreu**
- VII. **Relació de partitures: Polifonia religiosa**
- VIII. **Relació de partitures: Polifonia profana**
- IX. **Registre de programes de concerts (1958-2003)**

Annex I

QÜESTIONARI CANTAIRES

**** Respon amb una X a la casella pertinent**

**** Pots donar més d'una resposta**

1-

Home

Dona

2- Edat

Menys de 35 anys

De 35 a 55 anys

Més de 55 anys

3 – Professi6

4- Quan temps portes cantant a l'Orfe6?

Menys de 2 anys

De 2 a 10 anys

De 10 a 20 anys

Més de 20 anys

5- Tens coneixements musicals?

sí

no

6- Vius al barri?

sí

no

7- Havies format part d'una associaci6 entitat cultural similar a aquesta?

sí

no

8- Quan vas apuntar-te a l'Orfe6 coneixies algú que ja n'era membre?

sí

no

9- Què et va motivar en el seu moment apuntar-te a l'Orfe6:

cantar

conèixer nova gent

fer una activitat fora de la feina

hi havia gent que coneixia

10 – Et suposa un esforç assistir als assaigs cada dimecres de deu a dotze de la nit?

sí

sí, però val la pena

no

no m'ho he plantejat mai. Anar a assajar cada dimecres és d'all6 més normal

11 – T'agrada fer concerts?

No

Sí, perquè és una activitat més dins l'Orfe6

Sí, perquè és la part més lluïda de la nostra feina

12 – Et suposo un esforç addicional assistir als concerts programats

no, perquè és la part més lluïda de pertànyer a un grup coral

sí, em condiciona fer altres activitats

13 — Fora dels horaris d'assaig i de concerts estàs en contacte amb altres cantaires?

- sí
- no

14 – Com avaluaries les relacions personals que tens amb altres cantaires

- no en tinc
- normal
- bona
- molt bona

15 – I amb el director?

- no en tinc
- normal
- bona
- molt bona

16- Si algun dels teus amics o parella deixes de ser cantaire de l'Orfeó, creus que a la llarga tu també ho acabaries deixant?

- sí
- no

17- Has recomanat mai a algun amic o conegut anar a cantar a l'Orfeó?

- sí
- no

18- Si l'Orfeó deixés d'existir buscaries una altra coral o orfeó on poder cantar?

- sí
- no

19- De les següents frases marquen 3 la que consideris que t'hi sents més identificat.

“Cantar a l'Orfeó de les Corts, significa per mi”

Formar part d'un col·lectiu en una societat cada cop més individualitzada

Sentiment de pertinença al barri

Una activitat d'oci que permet escapar de la rutina i ser original d'alguna manera

Realitzar una activitat (cantar) dins un marc col·lectiu

Cultivar una tradició

Gaudir cantant

Enriquiment cultural i personal

Compartir amb els meus amics (o parella) una activitat.

20- Què és allò que trobes més positiu de l'Orfeó?

21 – Què canviaries?

22- I per últim, per què vas a cantar?

Annex II

QUADERN DE CAMP

[notes preses durant l'estada al camp de treball, inici 2 d'octubre de 2002-final 22 de gener de 2003]

02/10/02

Assaig a la seu de l'Orquestra d'Acordions de Barcelona (c/Entença) per tal de preparar conjuntament el concert que se celebrarà diumenge vinent.
Ambient distès en un assaig diferent de l'habitual.

06/10/02

Concert de l'Orfeó de Les Corts i l'Orquestra d'Acordions de Barcelona al Centre Cívic Pere IV (barri de Les Corts) "Homenatge Antoni Gaudí". Els cantaires hi acudeixen amb familiars i amics.

El regidor del Districte de Les Corts Jordi Hereu anuncia a l'Auditori que L'Orfeó de Les Corts ha estat proposat per rebre la Medalla d'Honor de la Ciutat per la seva trajectòria musical i cultural al barri.

Mostres d'alegria i entusiasme entre els cantaires.

9/10/02

Assaig general de l'Orfeó abans del concert de la Festa Major 2002.

Hi assisteixen la majoria dels cantaires.

12/10/02

Al vespre concert de Festa Major de l'Orfeó de Les Corts. Aquest concert s'ha celebrat ininterrompudament des de la fundació de L'Orfeó.

Repertori de 12 peces

Públic agraït i cantaires complaguts. *"Jugar a casa amb l'afició a la butxaca és un gust"*

13/10/02

Una part important de l'Orfeó assisteix a la missa solemne de Festa Major a l'Església de Nostra Senyora del Remei, L'Orfeó interpreta algunes peces però no fa concert. S'insisteix en la presència en aquest acte que compta amb l'assistència de nombroses autoritats polítiques del barri.

16/10/02

Assaig.

El director, com després de cada concert, comenta els punts més interessants de l'últim concert. (Com el repàs de la Gala d'OT)

23/10/02

Assaig es continuen preparant els cicles de jazz i Homenatge Gaudí per les properes actuacions.

Assistència general.

30/10/02

Assaig

06/11/02

Assaig

13/11/02

Assaig

16/11/02

Es reuneix la Junta de l'Orfeó.

Assistència dels 8 representants. Es comenta l'ordre del dia amb diversos punts.

El diàleg és fluid i és constant l'anada i vinguda dels temes tractats. Un dels temes més comentats és l'elevat nombre de cantaires i es parla de la idoneïtat o no de fixar una edat per entrar a formar part de la massa coral.

La reunió s'acaba amb un sopar de tots els de la Junta on es parla d'una manera més distesa dels temes que envolten l'Orfeó i els seus membres

17/11/02

Sortida a Riudoms - Concert "Homenatge a Gaudí"

9:00 - Sortida a la Plaça Comas amb autocar

11:00 - Visita al "Mas de la Calderera" lloc on suposadament va néixer l'arquitecte Antoni Gaudí

13:00 - Concert a l'Església Parroquial

14:00 - Dinar cantaires amb familiars i amics

17:00- Visita a la casa dels pares de Gaudí

20:00 - Arribada a Barcelona

Durant el viatge s'expliquen acudits, es llegeix la premsa, es comenten i s'escolten cançons.

No es canta durant el trajecte per temes vocals. A la tornada tothom està massa cansat.

20/10/02

Es prepara el proper concert de Jazz

Bons comentaris sobre la sortida i excursió a Riudoms.

27/10/02

Assaig general del Concert de jazz amb l'assistència dels músics que ens acompanyaran durant l'actuació

29/10/02

Concert "Jazz, Swing & Spirituals" a la Casa Elizalde a l'Eixample.

Assistència plena. Els cantaires es mostren contents amb el resultat i complaguts amb l'assistència. Es comenten entre grups allò que ha sortit més bé i més malament.

04/12/02

Assaig

Es preparen algunes de les peces del concert de Nadal

11/12/02

Assaig

18/12/02

Assaig comú amb cantaires del Cor Quorum (Les Corts) i músics de l'Orquestra Salvador Ribas.

Els cantaires es mostren cansats i una mica desorientats davant la proximitat de les actuacions i per certes peces que no acaben d'estar preparades.

20/12/02

Concert "Homenatge Gaudí" a l'Escola Massana.

Sala plena.

Entre el públic hi ha l'antic mestre de l'Orfeó Raimon Romaní, mostres d'entusiasme i salutacions al passadís en acabar l'actuació.

22/12/02

Participació a la mostra de corals del barri de Nadal que se celebra cada Nadal. L'Orfeó interpreta tres peces i la conjunta.

En acabar s'ofereix un pisco amb i, com sempre, tothom marxa content.

28/12/02

Assaig general amb Quorum i Ribas.

Hi assisteix una vintena de cantaires de l'Orfeó i es respira cert aire de desencís.

29/12/02

Concert a l'Auditori Winthertur. Amb Salvador Ribas i Quorum

08/01/03

Es reprenen els assaigs del curs 2002-03.

Entra una parella nova de cantaires

El director presenta les activitats, peces i concerts del trimestre i fa un balanç positiu de l'any passat.

La mitja part dura una mica més de l'habitual on tothom comenta allò que ha fet les passades festes.

15/01/03

Assaig

22/01/03

Concessió de la Medalla d'Honor de la Medalla d'Honor de la Ciutat. Hi assisteix un total de 17 persones vinculades a l'Orfeó i a la seva història.

A la nit assaig amb el trio rítmic de la Locomotora Negra per preparar el concert de diumenge vinent

Annex III

Relació de partitures: *Nadala catalana*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia
12	Dorm Jesús en Pau	Anònim
7	Bella companyia	Cervera, Ernest
7	Noi de la Mare, El	Cervera, Ernest
14	Pardal, El	Pérez Moya, Antoni
16	Pobre alegre, El	Bonet, Narcís
17	Dimoni esquat, El	Cumellas Ribó, J.
18	Rabadà jovenet, El	Martí, Josep M.
19	En aquell temps...	Bonet, Narcís
20	Rei Herodes, El	Cervera, Ernest
24	Rustec villancet, El	Millet, Lluís M.
26	Fum, fum, fum	Parker, Alice ; Shaw,
26	Fum, fum, fum	Cerverà, Ernest
32	Pastora, La	Martí, Josep M.
36	Dotze van tocant, Les	Pérez Moya, Antoni
44	Nit de vetlla	Cervera, Ernest
61	Tres Reis d'Orient	Puig Adam, P.
87	Oh, La nit de meravella!	Pérez Moya, Antoni
89	Oratori de Nadal: II, Cancó de pessebre	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: III, El Fred de Nadal	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: III, Les palles humils	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: V, Josep i Maria	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: VI, El Bou i la mula	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: VII, L'estel de Betlem	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: I, L'Àngel de la Bona	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: IX, Els Reis d'Orient	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: X, Cancó de Bressol	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: IV Príncep de la Pau	Sala, Elisard
89	Oratori de Nadal: XII, Al-leluia	Sala, Elisard
92	Comiat	Sala, Elisard
93	Santuari de Paller, El	Sala, Elisard
99	Bastareny, El	Sala, Elisard
100	A Olot	Sala, Elisard
153	Cant dels ocells, El	Casals, Pau
260	Ball rodó	Mompou, Frederic
277	Dorm fillet	Peris, Josep-Enric
282	Desembre congelat, El	Codina, Orió M.
153	Cant dels ocells, El	Ribó, Enric
289	Bèsties del naixement, Les	Sans, Xavier (harm.)

Annex IVRelació de partitures: *Nadala d'arreu*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia	Data	Època
10	Campana sobre campana	Pérez Moya, Antoni		
13	Ding, dang, dong!	Yaroff, S.		
27	Joia en el món	Haendel, G. F.	1685-1759	Classicisme
63	Cançó-dansa txecoslovaca	Manney, Carles F.		
85	Santa Nit	Grüber, Franz		
85	Santa Nit	Sala, Elisard (adaptació)		
88	Coventry Carol = Veniu germans	Martín, W.		
90	Jingle bells = Dringueu campanes	Martín, W.		
95	Vers els cims	Bonal, M. D.		
96	Riera Dolça i lenta	Bonal, M. D.		
120	Aldapeko	Delerrs, J.		
135	Ya se van los pastores	Geoffray, Cesar		
228	Àngels de la Glòria, Els	Oltra, Manuel		
230	Cançó del timbaler = El tamborilero	Oltra, Manuel		
238	Nadal blanc	Berling, Irving		
239	Si el món és ple de gebre	Bach, Johann Sebastian	S. XVII-	
242	Cançó de bressol	Brahms, Johannes		
249	Dadme albricias hijos de Eva!	Anònim	S. XVI	
263	Chiquiriquitín	Martí, Oriol		
264	Allà en un pessebre = Away in a manger	Spilman, James E.		
287	Ding dong! Merrily on high	Arbeau, Thoinot	1599	Barroc
306	Dies d'alegria	Gummesson, Thord	S.XX	
316	Fidels, atanseu-vos	Anònim		

Annex V

Relació de partitures: *Cançó popular i tradicional catalana*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia
1	Amunt els cors	Baiget, Josep
3	Matinet me'n llevo jo	Toldrà i Soler, Eduard
3	De Mataró vàrem venir	Toldrà i Soler, Eduard
3	Pardal, El	Toldrà i Soler, Eduard
3	Sota el pont d'or	Toldrà i Soler, Eduard
3	Flor d'olivar	Toldrà i Soler, Eduard
3	No t'espantis, Alabau	Toldrà i Soler, Eduard
3	Ai, minyons que aneu pel món	Toldrà i Soler, Eduard
8	Cançó de la Moreneta	Nicolau, A.
25	Fadrinets de Sant Boi, Els	Pérez Moya, Antoni
28	Juntes les mans	Borguñó, Agustí
30	Hereu Riera, L'	Cumellas Ribó, J.
33	Túnica, La	Millet, Lluís M.
35	Sardana de l'abril, La	Millet, Lluís M.
38	Fulles seques, Les	Morera, Enric
39	Sardana de les monges, La	Morera, Enric
42	Dama d'Aragó, La	Millet, Lluís M.
43	Marinada	Pérez Moya, Antoni
53	Pregaria a la Verge del Remei	Millet, Lluís M.
55	Pujant a Montserrat	Baiget, Josep
62	Matinal	Baiget, Josep
64	Cançó de l'anar endavant	Sala, Elisard
65	D'un temps d'un país	Oltra, Manuel
68	Rossinyol, El	Pérez Moya, Antoni
75	Cançó de les mans	Oltra, Manuel
76	Missa dels excursionistes	Sala, Elisard
78	Empordà, L'	Morera, Enric
78	Empordà, L'	Pérez Moya, Antoni (versió a
80	Cançó de la Rosa	Nicolau, A.
81	Núvia blanca, La	Sala, Elisard
82	Germà ramat	Sala, Elisard
83	Flabiol del pastor	Sala, Elisard
86	Estrella i el pastor, L'	Sala, Elisard
91	A la verge de Rocasansa	Sala, Elisard
94	Virolai	Rodoreda, J./ Ventas, Adolf
97	Fonts, Les	Sala, Elisard
98	Coll de Pendís	Sala, Elisard
101	Escalador, L'	Sala, Elisard
111	Invocació a Sant Bernat	Sala, Elisard
122	Cant de la Senyera, El	Millet, Lluís M.
146	Sota de l'om	Morera, Enric
154	Filla del marxant, La	Oltra, Manuel
178	Muntanyes del Canigó	Ribó, Enric
184	Eugènia	Folch, Lluís
185	Pardal, El	Martí, Josep M.
186	Testament d'Amèlia, El	Colomer, Àngel
187	Quatre Estacions, Les	Segarra, Ireneu ; Folch, Lluís
194	Cançó de la barca	Fontbernat, Josep
196	Segadors, Els	V., J.
200	Muntanyes del Canigó	Nadal Puig
202	Ginesteres, Les	Balcells, Joan
204	Santa Espina, La	Morera, Enric
210	Calma del mar, La	Ribó, Enric
211	Caçador i la pastoreta, El	Botey, Antoni
212	Jovenivola	Millet, Lluís M.
214	En Pere Gallarí	Viader i Moliné, Josep
226	A l'horta del meu pare	Pérez Moya, Antoni
235	Emigrant, L'	Vives, A.

245	A Betlem me'n vaig	Alcaraz, Jordi
247	Bon caçador, El	Puig Adam, P.
248	Cavaller enamorat, El	Manén i Planas, Joan
255	Himne a la Vila de Cabra del	Martiqueralt, M.
271	Veniu : Sardana a la Mare de	Civil i Castellví, Francesc
273	Astre que jo miro	Inglada
274	Carrollet	Sala, Elisard
275	Nocturn en el bosc	Sala, Elisard
283	Boirada	Sala, Elisard
286	Nadal	Bibiloni, Baltasar
295	En Pere Gallarí	Viader i Moliné, Jose (versió
297	Cant del poble, El	Clavé, J.A. / Vives, A.
301	Senyor Sant Jordi (1002)	Vila, Francesc
312	Gavina, La	Gustems, Josep
314	Goigs a llaor de Santa Maria de	Malats, Antoni
321	Balaguera, La	Vives, Amadeu

Annex VI

Relació de partitures: *Cançó popular i tradicional d'arreu*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia
6	Berceuse d'Auvergne	Bouvard, Jean
15	Paradís en festa, El	Canteloube, J.
22	Moliner del freser, El	Oltra, Manuel
45	Negra sombra	Montes
107	Gospodi	Glinka, M.I.
112	Prídi ty Suhajko	Lau, Heinz
113	Vencerem = We shall overcome	Farreny, Ll. G.
117	Maig arriba, El = Im Kühlen Maien	Hassler, Hans Leo
124	Komaromi Kisleany = Noia si et vols	Anònim
124	Tres i tres = Megfatam egy Szunyogot	Anònim
131	Cants i rialles = Sing we and chaunt it	Pearsall, Robert L. De
134	Altra trinità beata	Anònim
136	És l'hora dels adeus	Farreny, Ll. G.
137	Pusci me	Mokranjac, S.S.
138	Cohors generosa	Kodály, Zoltán
147	Cançao da vindima (beira-baixa)	López Gruco, E.
156	Ball rodó = alegre ronda	Rimski-Korsakov, Nikolai
164	Tres cançons valencianes	Adam, Bernardo
168	Derperta amor = Awake, sweet love	Dowland, John
169	Tzena, tzena (Aire d'Israel)	Hagiz-Grossman-Mirón
170	Vols dir-me amor = Say love	Dowland, John
171	Carnavalito Quebradeño	Rosáenz, E.E.
180	Balaio	Villa-Lobos, Hector
188	Alfonsina y el mar = zamba	Ramírez, Ariel
190	Sense vent = Vem kan segla	Deutschmann, G.
193	Antoni, L'	Caillat, Stephane
195	O ma bella Aurora	Geoffray, Cesar
227	Margarideta	Martorell, Oriol
232	Jeiki, Jeiki, etchenkuak	Donostia, P.
233	Dama de Mallorca, La	Bibiloni, Baltasar
257	Stabat Mater	Kodály, Zoltán
258	O Voso galo comadre	Groba, M.
259	Agur Jaunak	Huarte, J. A.
270	Signore delle cime	Marzi, Giuseppe de
293	Molta de gent	Bachofen, Johann Kaspar
298	Pandur-andandori	Bárdos, Lajos
300	Calango	Anònim
302	Siyahamba	Barnicle, Stephan P
303	Latvian lullaby	Lusens ; Hermans
307	Bulleregue	Rincón, José
308	Pasaje	Gil Tárrega, José R.
309	Alfonsina y el mar	Gustems, Josep (harm.)
310	Vidala Riajona	Anònim
311	De mi esperanza	Vincent, Carlos (arraj.
329	When the saints go marching in	Rutter, John
334	Lullaby	Antolí, Daniel
339	Salve marinera	
1002	Pel març, els pagesos	Lang, Hans

Annex VIIRelació de partitures: *Polifonia religiosa*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia	Data	Època
2	Ave Verum Corpus	Mozart, W. Amadeus	1791-1756	Classicisme
4	Ave Maria	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
5	Al-Jelua : El MESSIAS	Haendel, G. F.	1685-1759	Romanticisme
9	Cançó de la Mare de Déu	Codina i Vallhonrat, Joan	S.XX	Contemporània
21	Ecce panis angelorum	Lotto, Antonio	1665-1740	Barroc
48	Non-Non	Mozart, W. Amadeus	1791-1756	Classicisme
49	Oh! Quin bon eco...	Lassus, Orlando di	1532-1594	Renaixement
50	O bone Jesu	Palestrina, G. P. Da	1524-1594	Renaixement
51	O Magnum mysterium	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
54	Pater Noster	Stravinsky, Igor		Contemporània
57	Salve Maria	Millet, Lluís M.	S.XX	Contemporània
58	Si a Déu plau = Gottes Rath und Scheiden	Mendelssohn, Fèlix	S. XIX	Romanticisme
59	Salve Montserratina	Casals, Pau		Contemporània
71	Venerabilis barba capucinatorum	Mozart, W. Amadeus	1791-1756	Classicisme
77	Oh testa Lacerada! : Passió segons St.	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
79	Dona nobis	Mozart, W. Amadeus	1791-1756	Classicisme
102	Vós sou senyor : coral de la cantata N.84	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
103	Jesús, joia meva	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
116	V'amo di core [K.348+	Mozart, W. Amadeus	1791-1756	Classicisme
118	Emperadriu de la Ciutat Joiosa	Anònim	S. XIII-XIV	Edat Mitja
119	Himne a la Verge = A Hymn to the Virgin	Britten, Benjamin	1913-1976	Contemporània
121	Da Pacem Domine	Franck, Melchior	S. XVI	Renaixement
124	Surrexit christus	Sartorius, Erasmus	S. XVI-XVII	Renaixement
124	Dona nobis pacem	Clemens non Papa	S. XVI	Renaixement
124	Cantate domino	Buxtehude, D.	S. XVII	Barroc
139	Canticorum iubilo	Haendel, G. F.	1685-1759	Romanticisme
140	Io ti voria contar	Lassus, Orlando di	1532-1594	Renaixement
141	Stella splendens	Anònim		
142	Cantem Cristians!	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
143	Lloem Déu tots els Cristians	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
144	A plena nit = in stiller nacht	Brahms, Johannes	1833-1897	Romanticisme
148	Us preguem, senyor, baixeu!	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
149	Jesucrist fill del pare	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
150	Criador esplèndit dels estels	Hessen, Moritz Von	1572-1632	Barroc
151	Verge i Mare de Déu , Càntic	Cols, Domènec	S.XX	Contemporània
155	Missa "Quarti toni"	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
157	Auxilium Christianorum	Brunet Recasens, F.		Contemporània
158	Gal·lia : plany del profeta Jeremies	Gounod, Charles	1818-1893	Contemporània
162	Missa "Orbis factor"	Anònim		Edat Mitja
163	Cants d'Església : El bon pastor	Cols, Domènec		Contemporània
163	Cants d'Església : Marxa de l'Església	Julien, David		Contemporània
163	Cants d'Església : Tothom coneixerà	Ubeda, Joan		Contemporània
172	Et incarnatus est (de la missa de segon to)	Cererols, Joan	1618-1680	Barroc
173	Matona mia cara (serenata)	Lassus, Orlando di	1532-1594	Renaixement
175	Mariam matrem	Anònim	S. XIII-XIV	Edat Mitja
179	Ecce Virgo Conciptet	Morales, Critóbal de	S. XVI	Renaixement
182	Dos cántigas del Rey Alfonso X, el Sabio :	Mompou, Frederic	S. XII	Edat Mitja
183	Die mit Tränen säen	Schütz, Heinrich	1585-1672	Barroc
189	Audite Silete	Praetorius, Michael	1571-1621	Barroc
189	Fie nay, prithe John	Purcell, Henry	1659-1695	Barroc
206	Regina caeli	Pérez Moya, Antoni	1884-1964	Contemporània
207	Sanctus	Schubert, Franz	1797-1828	Romanticisme
208	Et incarnatus est (de la missa de segon to)	Cererols, Joan	1618-1680	Barroc
209	Déu lloat per la Natura	Beethoven, L. V.	1770-1827	Romanticisme
213	Ave Verum	Saint Saens, Camil	1835-1921	Romanticisme
216	Mort i assumció de Santa Maria : càntiga	Taltabull, Cristófol		Edat Mitja
219	Supereminet omnem scientiam	Schütz, Heinrich	1585-1672	Barroc
222	Vostra Santa Voluntat, La	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme

223	O quam gloriosum	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
224	O vos omnes (1002)	Casals, Pau	S.XX	Contemporània
229	Parenostre (4.v.m)	Rimski-Korsakov, Nikolai	1844-1908	Romanticisme
231	Missa alemanya	Schubert, Franz	1797-1828	Romanticisme
236	Renuncio al món	Dorey, Arthur		Barroc
240	Exultate Deo	Scarlatti, Alessandro	s.XVIII	Classicisme
241	Confitebor tibi domine	Soler, Antoni	1729-1783	Classicisme
243	Caligaverunt oculi mei	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
244	Adeu, germà meu	Waelrant, Hubert	1517-1595	Renaixement
246	Eco	Lassus, Orlando di	1532-1594	Renaixement
250	Pregaria a Taula	Schütz, Heinrich	1585-1672	Barroc
252	Al-leluia!	Boyce, William	1711-1779	Classicisme
253	O Crux ave spes unica	Sors, Ferran	S. XVIII - XIX	Romanticisme
254	Laudate dominum	Telemann, G. Ph.	1681-1767	Classicisme
254	Sanctus "miisa Quarti toni"	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
261	Ecc'ove guinse prima	Palestrina, G.P. Da	1525-1594	Renaixement
262	Exode	Gold, E.	1921-1999	Contemporània
265	O vos omnes	Soler, Antoni	1729-1783	Classicisme
267	Pange lingua	Bruckner, Anton	S. XIX	Romanticisme
268	Pregària	Caldara, A.	S. XVII-XVIII	Classicisme
269	Vexilla regis	Bruckner, Anton	S. XIX	Romanticisme
272	Locus iste	Bruckner, Anton	S. XIX	Romanticisme
278	Anima mea...	Rivaflecha, Martín	S. XVI	Renaixement
279	Sepulto domino	Soler, Antoni	1729-1783	Classicisme
280	Aestimatus sum... (responsori)	Casanoves, Narcís	1747-1799	Classicisme
284	Rorate	Galindo, José Antonio	1999	Contemporània
285	Trist tinc el Cor ... = Mon Coeur se	Lassus, Orlando di	1532-1594	Renaixement
291	Alleluia	Purcell, Henry	1659-1695	Barroc
292	Tenebrae factae sunt	Haydn, Michel	1737-1806	Classicisme
294	Purge me, o lord	Tallis, Thomas	S.XVI	Renaixement
304	Cibavit eos ...	Pérez Moya, Antoni	1884-1964	Contemporània
315	Jesus Bleibet	Bach, Johann Sebastian	1685-1750	Classicisme
320	Regina caeli	Cererols, Joan	1618-1680	Barroc
325	Ubi Caritas	Anònim	S.XII	Edat Mitja
330	Libera me (fragment, Missa pro defunctis)	Victoria, Tomas Luis de	1548-1611	Renaixement
331	Gloria	Vivaldi, Antonio	1669-1741	Classicisme
332	Panis angelicus	Franck, Cesar	1822-1880	Romanticisme
336	Kyrie, de la missa Brevis	Lotto, Antonio	1665-1740	Barroc
340	Aufblick from "Sechs giestliche Lieder"	Wolf, Hugo	1860-1903	Romanticisme
343	Ave Maria	Romaní, Raimon	2001	Contemporània
1001	Esperit del senyor, L'	Cubeles, J.M. ; Torrelles,		Contemporània
1001	Que la pau ens acompanyi	Anònim		Contemporània
1001	Pare Nostre	Anònim		Contemporània

Annex VIIIRelació de partitures: *Polifonia profana*

Registre	Títol	Autor música/ harmonia	Data	Època
11	Canto de Trilla	Esplà, Òscar	S.XX	Contemporània
23	Cant de l'alosa, El = Ierchengesang	Mendelssohn, Felix	1809-1847	Romanticisme
29	Hivern, L'	Lully, Jean Baptiste	1632-1687	Barroc
31	Gent de fora, La	Canteloube, J.	1879-1957	Contemporània
34	Cabra, La	Canteloube, J.	1879-1957	Contemporània
37	Gallineta, La	Scandelli, Antonio	1517-1580	Barroc
40	Nit, La = (Die Nacht)	Schubert, Franz	1797-1828	Romanticisme
41	Corona de roses, La	Txaikovski, P.I.	1840-1893	Romanticisme
46	Va pensiero sull'ali dorate dall'Operpa	Verdi, G.	1813-1901	Romanticisme
52	Por la puente Juana	Anònim	S. XVI	Renaixement
56	Ronda	Beon, A.	S. XVIII	Classicisme
84	Madame Butterfly	Puccini, G.	S.XIX	Romanticisme
104	Tres morillas m'enamoran	Anònim	S. XVI	Renaixement
105	N'Eulàlia vol Gonella...	Mateu Fletxa, el vell	1481-1553	Renaixement
106	Tot baixant per la dreuera	Glück, Friedrich	S. XIX	Romanticisme
108	Dindirín!	Anònim	S. XVI	Renaixement
108	Dindirín! = si em lleví ...	Anònim	S. XVI	Renaixement
109	Vemoi tots bons germans = Komm't, ihr	Franck, Melchior	S. XVII-XVII	Barroc
110	Ay triste que vengo	Encina, Juan del	1468-1523	Renaixement
114	So el encina	Anònim	S. XVI	Renaixement
115	Amor que tens ma vida	Anònim	S. XVI	Renaixement
123	Viva tutte le vezzose	Giardini, Felice	S. XVIII	Classicisme
125	Branle de Bourgogne	Gervaise, Claude	1550-	Renaixement
126	Mis penas, madre, Las	Escobar, J.	S.XVI	Renaixement
127	Pues que ya nunca nos veis	Encina, Juan del	1468-1523	Renaixement
128	Odi et amo = aus Catulla Carmina	Orff, Carl	1895-1982	Contemporània
130	Tourdion	Anònim	S. XVI	Renaixement
132	Wenn der schwer Gedrückte klagt	Schönberg, Arnold	S. XX	Romanticisme
133	Pel maig que ve = Ce mois de mai	Jannequin, Clément	1485-1558	Renaixement
145	Ay!, linda amiga	Anònim	S. XVI	
152	Cançó de beure	Bataille, Gabriel	S. XVII	Barroc
159	Ocellada, L' = Le Chant des oyseaux	Jannequin, Clément	1485-1558	Renaixement
160	Pàtria nova	Grieg, E.	1843-1907	Romanticisme
167	Nit a muntanya	Beethoven, L.V.	1770-1827	Romanticisme
174	Comiat al bosc	Mendelssohn, Felix	1809-1847	Romanticisme
176	Anò	Anònim	S.XVI	Renaixement
177	Con qué la lavaré?	Vázquez, J.	S. XVI	Renaixement
181	Trois chansons : III - Yver, vous n'estes	Debussy, Claude	1879-1957	Contemporània
191	Cànon de la Pau	Terral, Francis	S.XX	Contemporània
191	O Música!	Wolters, Gottfried	1910-1988	Contemporània
192	Quan la Rosada... = Es Fiel Ein Reif...	Mendelssohn, Felix	1809-1847	Romanticisme
197	Falala!!	Rohwer, J.	1914-1994	Contemporània
197	Brindis	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
198	Per tu jo cantaria	Willisegger, W. R.	1935	Contemporània
199	Maig els cors alegre, El	Morley, Thomas	1557-1602	Renaixement
201	Nocturns: 2, Se lontan ben mio... (k.v.	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
201	Nocturns: 3, Due pupille amabili ... (k.v.	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
201	Nocturns: 4, Piu non si trovano... (k.v.	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
201	Nocturns: 5, Ecco quel fiero istante...	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
201	Nocturns: 6, Mi lagnerò tacendo (k.v.	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
201	Nocturns: 1, Luci Care ... (k.v. 346)	Mozart, W. Amadeus	1756-1791	Classicisme
203	Si la pena = Wenn der Schwer	Schönberg, Arnold	S. XX	Romanticisme
215	Il s'en va tard	Jannequin, Clément	1485-1558	Renaixement
217	A dónde te escondiste?	Blancafort, Manuel	1897-1987	Contemporània
218	Mille regrets...	Josquin des Prés	S. XVI	Renaixement
220	Vous perdez temps	Sermisy, Claudin de	1490-1562	Renaixement
221	Tres coses en agraden	Friserich, Daniel	S.XVI-XVII	Barroc
225	Nocturn	Balcells, Joan	S.XX	Contemporània

234	Teva cara és flor d'abril, La	Morley, Thomas	1557-1602	Renaixement
237	Dempeus! Beguem!	Widmann, Erasmus	1572-1634	Renaixement
251	Per primavera	Schein, Johann Hermann	1586-1630	Barroc
256	Rosa de Bardissa = Haidenröslein	Werner, Heinrich	1800-1833	Romanticisme
266	Gopso so pare	Anònim		
288	In the bleak mid-winter	Holst, Gustav	S.XIX	Romanticisme
290	Weep, o mine eyes	Bennet, John	1575-1614	Renaixement
296	Cançó de l'instant	Vila i Casañas, Josep	S.XX	Contemporània
299	Let the merciful ears	Mudd	1560-1619	Renaixement
305	An Irish blessing	Moore, James (harm,)	S.XX	Contemporània
317	Negrina, La (ensalada)	Mateu Fletxa, el vell	1481-1553	Renaixement
319	Oda a l'alegria	Beethoven, L.V.	1770-1827	Romanticisme
326	Simfonia del nou mon	Dvorak, Antonin	1841-1904	Romanticisme

Annex IX

Registre de Programes de concerts i actuacions de l'Orfeó de Les Corts des de l'any 1958 a 2003

Data actuació	Actuació i Motiu del concert	Director
11/10/1958	Concert Festa Major - 1r concert	Josep Baiget Masip 1958-1967
	Missa Quarti Toni T.L. Victoria Ave Verum Mozart Pregària a la Verge del Remei Ll. Millet Amunt els cors (himne de l'Orfeó) J.Baiget L'hereu Riera Tres Reis d'Orient Puig Adam La gent de fora Canteloube	
26/10/1958	"Primeras audiciones"	Josep Baiget Masip 1958-1967
	Pregaria a la Verge del Remei Ll. Millet Cançó de la Moreneta A.Nicolau La Túnica Ll. Millet Cançó de la Mare de Déu J. Codina El rabadà jovenet J.M. Martí Por la puente, Juana S. XVI El pobre alegre N. Bonet L'hereu Riera J. Cumellas Rib'o Campana sobre Campana A. Perez Moya Tres Reis D'Orient P.Puig Adam El dimoni escuat J.Cumellas Rib'o El pardal A. Perez Moya	
juliol 1959	Colònia La Fàbria de Flix	Josep Baiget Masip 1958-1967
	Missa Quarti Toni T.L. Victoria Ave Verum Mozart Pregària a la Verge del Remei Ll. Millet	
24/04/1960	Missa Quarti Toni T.L. Victoria	Josep Baiget Masip 1958-1967
26/05/1960	Missa Quarti Toni T.L. Victoria	Josep Baiget Masip 1958-1967
12/06/1960	Missa Quarti Toni T.L. Victoria	Josep Baiget Masip 1958-1967
19/06/1960	Juntes les mans A. Borguño	Josep Baiget Masip 1958-1967
	Negra sombra Montes Les fulles seques E. Morera	
05/06/1962	XII Homenaje a la vejez	Josep Baiget Masip 1958-1967
	Amunt els cors(Himne de l-Orfeó) J. Baiget El cant de l'alosa F. Mendelson La nit F. Schubert Deixeu-me volar Josly L'Hiven Lully Ding,dang, dong Yeroff Cançó de l'anar endavant Elisard Sala Esclat de primavera La gallineta Scandelli Pujant a Montserrat Josep Baiget Madama Butterfly Puccini Nabucco Verdi	

	Al-Helua, El Mesiers	Haendel	
28/10/1962	Homenatge a Lluís Millet -Montserrat		Josep Baiget Masip 1958-1967
17/11/1962	Festival del Quart Aniversari		Josep Baiget Masip 1958-1967
	Amunt els cors(Himne de l-Orfeó)	Josep Baiget	
	Pater Nostre	Stravinsky	
	Ave Maria	T.L. Victoria	
	Missa Quarti Toni	T.L. Victoria	
	Matinet me'n llevo jo	Eduard Toldrà	
	De Mataró vàrem venir	Eduard Toldrà	
	Matinal	J. Baiget	
	Si a Déu plau	F. Mendelson	
	El Moliner del freser	Manel Oltra	
	Deixeu-me volar	Josly	
15/02/1964			Josep Baiget Masip 1958-1967
06/12/1964	Actuació a Esplugues de Llobregat		Josep Baiget Masip 1958-1967
	Amunt els cors(Himne de l-Orfeó)	J. Baiget	
	Ding,dang, dong	Lully	
	No tardis, Jack	Josly	
	Deixeu-me volar	Josly	
16/06/1965	Sant Llorenç dels Hortons- Homenatge a la vellesa		Josep Baiget Masip 1958-1967
	Missa Quarti Toni	T.L. Victoria	
	Pujant a Montserrat	J. Baiget	Any 1967 Josep Baiget deixa la direcció
	Missa Catalana en Re menor	Elisard Sala	
	Pregària lletànica	Elisard Sala	
26/05/1968	Sant Llorenç dels Hortons- Homenatge a la vellesa		Elisard Sala (1967-1970)
	Anyell de Déu	Elisard Sala	
	Pregària a la Verge del Remei	Ll. Millet	
	Salve Maria	Ll. Millet	
	Flabiol de Pastor	Elisard Sala	
	Desperta't dormilega	Ferrari	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	No tardis, Jack	Foster	
09/06/1968	Sortida a les Fonts del Llobregat		Elisard Sala (1967-1970)
	Salve Maria	Ll. Millet	
	Missa dels excursionistes	Elisard Sala	
oct-68	Concert de Festa Major		Elisard Sala (1967-1970)
14/12/1968	X Aniversari de l'Orfeó-Homenatge a Mestre Josep Baiget		Elisard Sala (1967-1970)
	Canço de bressol	Elisard Sala	
	Fum, fum, fum	Ernest Cervera	
	Ding,dang, dong	Yaroff	
	Santa nit	Grüber	
29/12/1968	Visita Sanatori de Ntra Sra de la Mercè		Elisard Sala (1967-1970)
12/01/1969	Institut Frenopàtic		Elisard Sala (1967-1970)
02/01/1969	Radio Barcelona		Elisard Sala (1967-1970)
02/02/1969	Ampar de Santa Llúcia		Elisard Sala (1967-1970)
16/02/1969	Repertiment Premis Pessebristes		Elisard Sala (1967-1970)
		J. Baiget	
		Elisard Sala	
		A.Perez Moya	
		Haendel	
		Martin	
		Ferrari	

	Grüber Mozart Jareff	
01/04/1969	Concert a Bagà	Elisard Sala (1967-1970)
18/10/1969	XI Aniversari de l'Orfeo	Elisard Sala (1967-1970)
	Cançoner de Bagà Elisard Sala	
05/12/1969	Associació de pessebristes	Elisard Sala (1967-1970)
25/01/1970	Oratori de Nadal Elisard Sala	
10/05/1970	Concert Museu Municipal de Badalona	Elisard Sala (1967-1970)
	Disc: Cançons de excursionistes	Elisard Sala (1967-1970)
	Missa dels excursionistes Elisard Sala	
	Vers els cims Popular	
	Gronxa'm estel daurat Josly	
	L'escalador Elisard Sala	
	La Núvia Blanca Elisard Sala	
	Germà Ramat Elisard Sala	
09/10/1971	Concert Festa Major	Gaietà Renom
17/10/1971	Església Parroquial de Cerdanyola	Gaietà Renom
28/11/1971	8è Aplec Coral Santa Cecília - Tàrraga	Gaietà Renom
10/12/1971	III Concierto de Navidad	Antoni Santandreu (1971-1978)
	Gospodi M.I. Glinka	
	Dona nobis Mozart	
	Cantate Domino Buxtehude	
	Jesús, joia meva Bach	
	Vos sou senyor Bach	
	Pater Nostre Stravinsky	
	Laudamus Virginem Anònim	
	El rei Herodes E. Cervera	
	Coventry Carol Martin	
	El Noi de la Mare E. Cervera	
23/07/1972	Concert a Talavera de la Reina	Antoni Santandreu (1971-1978)
	Pavana Anònim S.XVI	
	Branle de la Bougogne Gervaise	
	O dolces campanes Popular francesa	
	Foc de llenya Haydn	
	Laudemus Viginem Llibre vermell Montserrat	
	Emperadriu de la ciutat joiosa Llibre vermell Montserrat	
	Gospodi Glinka	
	Pater Nostre Stravinsky	
	Por la puente, Juana Anònim S.XVI	
	Las mis penas madre j. Escobar (S.XVI)	
	Pues que ya nunca nos veis Juan de la Encina	
	So el encina Anònim S.XVI	
	Ay linda amiga Anònim S.XVI	
	Cohors generosa Z. Kodaly	
	Aldapeko J. Delerre	
	Pridi ty suhajko Hein Lau	
	No tardis, Jack Foster	
	Gronxa'm estel daurat Josly	
	El Moliner del freser Manel Oltra	
	El Rossinyol A. Perez Moya	
	Nit de Sant Joan Joan Maragall	

	El noi de la Mare L'Empordà D'un temps d'un país	E. Cervera Enric Morera Raimon	
11/10/1972	Concert de Festa Major		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Amor que tens ma vida Branle de la Bourgogne O Dolces campanes Foc de llenya Pues que ya nunca nos veis Por la puente, Juana Ay linda amiga Da Pacem domine Cantate Domino Pater Nostre Emperadriu de la ciutat joiosa Canticorum iubilo Ya se van los pastores Soc jo senyor Viva Tutte le vezzose El Moliner del freser Aldapeko Nit de Sant Joan Cohors generosa Coll de pendis Sota de l'Om L'Empordà D'un temps d'un país	Anònim C. Gervaise Anònim J. Haydn Juan de la Encina S. XVI S. XVI M. Franck Buxtehude Stravinsky Llibre vermell Montse Haendel Geoffray Josly F. Giardini Manel Oltra J. Delerre J. Heim Z. Kodaly Elisard Sala Enric Morera Enric Morera Raimon	
11/03/1973	Amparo de Santa Lucía		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Cants i rialles Tot baixant per la drecera A plena nit Emperadriu de la ciutat joiosa Vos sou senyor Canticorum iubilo Ay linda amiga Por la puente, Juana Amor que tens ma vida Branle de la Bourgogne Odi et amo Ya se van los pastores Gronxa'm estel daurat Viva Tutte le vezzose El Moliner del freser Aldapeko Nit de Sant Joan Cohors generosa Pridi ty suhajko Sota de l'Om L'Empordà	Pearsall Gluck Brahms Bach Haendel S. XVI S. XVI Anònim C. Gervaise Carl Orff Geoffray Josly Giardini Manel Oltra Manel Oltra J. Heim Z. Kodaly Heinz Lau Enric Morera Enric Morera	
19/05/1973	Club Polimnia		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Tot baixant per la drecera Cants i rialles	Gluck Pearsall	

	A plena nit Emperadriu de la ciutat joiosa Io ti voria cantar Ay linda amiga Por la puente, Juana Branle de la Bourgogne Aldapeko El Moliner del freser Cohors generosa Pridi ty suhajko Odi et amo Nit de Sant Joan No tardis, Jack Sóc jo, Senyor Gronxa'm estel daurat Sota de l'om	Brahms Orlando di Lassus S. XVI S. XVI Gervaise J. Delerre Manel Oltra Z. Kodaly H. Lau Carl Orff J. Heim Foster Josly Josly Enric Morera	
26/06/1973	Concert a la Comunitat del Monestir de Poblet		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Emperadriu de la ciutat joiosa Stella Splendens Laudemus Virginem Vós sou, senyor ma fortaleza Jesús, joia meva Sóc jo, senyeyor No tardis, Jack Gronxa'm, estel daurat Gospodi Pater Nostre Dona nobis Canticorum iubilo Aldapeko El Moliner del freser Pusci me Nit de Sant Joan N'Eulalia vol gonella Cançó de beure El noi de la mare El Rossinyol Sota de l'om L'emporda D'un temps d'un país	Llibre vermell Montserrat Llibre vermell Montserrat Llibre vermell Montserrat Bach Crüger Josly Foster Josly Gliinka Stravinsky Mozart Haendel Bach Manel Oltra SS Mokranjak J. Heim Mateu Fletxa, el vell Batalle E. Cervera A. Perez Moya E Morera E Morera Manel Oltra	
22/12/1973	Concert d'advent		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Pater Nostre Alta Trinita Da Pacem domine Al-leluia Coventry Carol Joia en el Món	Stravinsky Anònim S.XVI M. Franck Joice W. Martin Haendel	
11/10/1973	Concert de Festa Major		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Emperadriu de la ciutat joiosa Laudamus Virginem Stella spendens O Música	Llibre vermell Montse Llibre vermell Montse Llibre vermell Montse G. Wolters	

	Sense música Música est dei Tot baixant per la dreuera Cants i rialles A plena nit Alta Trinita Jesús, joia meua L'escala de Jacob Hi eres tu? So el encina Ay linda amiga Las mis penas Io ti voria cantar Cançó de beure Tourdion Odi et amo Cohors generosa Pusci me El rei Herodes El Noi de la Mare	Karl Marx Orlando di Lassus Gluck Pearsall Brahms Anònim S.XVI Brahms Oliveira Ynera Anònim S.XVI Anònim S.XVI Escobar Orlando di Lassus Batalle Anònim S.XVI Carl Orff Z. Kodaly SS Mokranjak E. Cervera E. Cervera	
30/03/1974	2n cicle de la cançó coral catalana		Antoni Santandreu (1971-1978)
oct-74	Concert Festa Major amb Agrupació Polifònica de Vilafranca		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Tot baixant per la dreuera Amor que tens ma vida El Rossinyol D'un temps d'un país	Gluck A. Perez Moya A. Perez Moya Raimon	
01/12/1974	Sala Cabañes. Mataró		Antoni Santandreu (1971-1978)
juny 1975	Club Polimnia		Antoni Santandreu (1971-1978)
	Da Pacem domine Canticorum iubilo Pater Nostre Jesús, joia meua Vos sou senyor Tourdion Pel maig que ve Si em lleui Cançó de vendimia Nit a muntanya Pusci me L'escala de Jacob Ves-hi Moisès Hi eres tu? Alta Trinita	M. Franck Haendel Stravinsky Brahms Anònim S.XVI Orlando di Lassus SS Mokranjak Oliveira Anònim S.XVI	
06/07/1975	Xi Certamen de masses corals de Sagunt		Antoni Santandreu (1971-1978)
08/10/1977	Concert Festa Major. Concert Popular		Antoni Santandreu (1971-1978)
12/02/1977	Congrés de Cultura Catalana		Antoni Santandreu (1971-1978)
	El Cant de la senyera Matona Mia Cara Cantiques d'Alfons el Savi Hi eres tu? When I'm sixty four	Orlando di Lassus F. Mompou Josly Beatles	

07/10/1978	Concert Festa Major	Antoni Santandreu (1971-1978)
26/01/1979	Concert pels socis	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Luci Care (nocturn, num1) W.A. Mozart Cançó de la Barca Ventura Gassol Sense vent G. Deutschmann El Noi de la mare E. Cervera Vols dir-me amor John Dowland Vós sou senyor Spencer	
Maig 1979		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
13/10/1979	Concert Festa Major	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Lloat sigui Déu J.S. Bach Ave Maria T.L. Victoria Ave Verum Saint-Saëns Ay linda amiga Anònim Fa, la, la Ronwer Din di rin din Anònim S.XVI Tourdion Anònim S.XVI No tardis, Jack R. F. Inera John Henry El Rossinyol A. Perez Moya El rustec Villancet Lluís Miilet Brindis Mozart	
06/06/1980	Auditori Municipal del Districte XI	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Lloat sigui Déu J.S. Bach Ave Maria T.L. Victoria Ave Verum Saint-Saëns O magnum mysterium T.L. Victoria Din di rin din Anònim S.XVI John Henry No tardis, Jack R. F. Inera El Rossinyol A. Perez Moya La calma del mar E. Ribó Brindis Mozart La Nit Schubert Déu lloat per la natura L.V. Beethoven Cançó de la Barca Ventura Gassol Himne Manel Oltra	
24/09/1980	Festes de la Mercè. Cantada de la FCEC	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
11/10/1980	Concert Festa Major	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
14/12/1980	Concert a l'Acadèmia de Música "Ticià Riera"	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
20/12/1980	Comisió de Cultura i Joventut del Districte XI. Concert de Nadal	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Lloat sigui Déu J.S. Bach Ave Maria Saint-Saëns Ave Verum Mozart Et incarnatus est J. Cererols Déu lloat per la natura L.V. Beethoven Din di rin din Anònim S.XVI El Rossinyol A. Perez Moya Cançó de la Barca Ventura Gassol La calma del mar E. Ribó	

	Si el món és ple de gebre O magnum mysterium Joia en el món Els Àngels de la Glòria Cançó del timbaler Fum, fum, fum El cant dels ocells El rústic villancet Himne	J. S. Bach T.L. Victoria Haendel Manel Oltra Manel Oltra E. Cervera E. Ribó Lluís Millet Manel Oltra	
30/12/1980	Santuari de Nostra Senyora del Perpetuo Socorro		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Lloat sigui Déu Ave Maria Ave Verum Et incarnatus est Déu lloat per la natura Din di rin din El Rossinyol Cançó de la Barca La calma del mar Si el món és ple de gebre Joia en el món Els Àngels de la Glòria Cançó del timbaler Fum, fum, fum El cant dels ocells El rústic villancet Himne	J.S. Bach Saint-Saëns Mozart J. Cererols L.V. Beethoven Anònim S.XVI A. Perez Moya Ventura Gassol E. Ribó J. S. Bach Haendel Manel Oltra Manel Oltra E. Cervera E. Ribó Lluís Millet Manel Oltra	
21/03/1981	Club Polimnia		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Lloat sigui Déu Ave Maria Ave Verum O magnum mysterium Déu lloat per la natura Ay linda amiga Din di rin din La Gallineta No tardis, Jack John Henry Fa la la Brindis El Moliner del freser El Rossinyol El cant dels ocells Cançó de la Barca La nit Canon de la pau Muntanyes del Canigó El rustec Villancet	Bach T.L. Victoria Saint-Saëns T.L. Victoria L.V. Beethoven Anònim S.XVI Anònim S.XVI Scandelli Ynera Rohwer Mozart Manel Oltra A. Perez Moya E. Ribó Fontbernat Schubert Terrañ Nadal Puig Ll. Millet	
oct-82	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
ene-84	concert Capella Germanes Sant Vicenç de Pauls		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
18/03/1984	Inauguració Jardins Joan Altisent		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
07/04/1984	Club Polimnia		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)

	Cançó de bressol Adéu germà meu N'Eulalia vol gonella Cançó de beure Pel maig que ve El concert Eco Ball rodó L'emigrant Pregaria a taula Sanctus La pau us deixo Vos sou senyor Ecce virgo concipiet Et incarnatus est O magnum mysterium Confitebur tibi domine Regina caeli	Brahms H. Waelrant Mateu Fletxa, el vell Batalle Jannequin Geislerr Orlando di Lassus Rimsky-korsakov A. Vives Schütz Schubert Estrada Bach C. De Morales J. Cererols T.L. Victoria A. Soler J. Cererols	
25/05/1984	25è Aniversari Orfeo de Les Corts		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Moliner del freser El Rossinyol Cançó de beure Sanctus Déu lloat per la natura Caligaverunt oculi emi Ave Verum Din di rin din Cants i rialles Muntanyes del Canigó Sota de l'Om	Manel Oltra A. Perez Moya Batalle Schubert L.V. Beethoven T.L. Victoria Saint-Saëns Anònim S.XVI Pearsall E.Ribó E. Morera	
15/06/1984	Església Sant Joan Vianney		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
22/06/1984	Benvinguda Flama del Canigó - El Coll		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
13/10/1984	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
15/11/1984	Els dijous a l'OCAB		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Ave Maria Pare Nostre Sanctus Ave Verum Caligaverunt oculi emi Adéu germà meu Pregària a taula O magnum mysterium El Moliner del freser Cançó de beure Ball rodó La dama d'Aragó Renunció al món El Rossinyol Jovenívola	T.L. Victoria Rimsky-korsakov Schubert Saint-Saëns T.L. Victoria Waelrant Schutzz T.L. Victoria Manel Oltra Batalle Rimsky-korsakov Ll. Millet Dorey A. Perez Moya Ll. Millet	
07/12/1984	Concurs pessebristes		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
28/12/1984	Concert de NADAL. Església Sant Joan Vianney		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
25/01/1986	Concert a la Parròquia del Remei		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)

01/02/1986	Concurs pessebristes	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
06/12/1987	1r Aniversari Can Deu	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
16/01/1988	Concert Homenatge a Agustí Pinyol	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
22/05/1988	Santuari de Lluc (Mallorca) Orfeó+Caramelles del Coll	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
11/06/1989	8ª Rassegna internazionale di Canto Corale Città di Savigliano	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
07/10/1989	Concert Festa Major Orfeó + Coral Pau Casals de Pallejà	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Blue moon The mirat Tourdin Tot baixant per la dreuera Gia la notte s'avvicina Sota de l'Om Com el vent Rondel Ave Maria La calma del mar	Rogers F. Vila Anònim S.XVI Gluck L.V. Beethoven E. Morera F. Vila E. Chàvarri T.L. Victoria E. Ribó
03/12/1989	Concert Nadal. Acadèmia de Música Ticià Riera	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Ding,dang, dong Si el món és ple de gebre Coventry Carol Nadal blanc Jesús joia meva Joia en el món Exultate Deo	Yaroff J.S.Bach W. Martin Berlin J.S. Bach Haendel Scarlatti
20/12/1989	Cantada de Nadal. Escola Sant Vicenç de Paul	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Al-helua Els Àngels de la Glòria Cançó de bressol Ding, dang, dong Coventry Carol Dadme albricias, hijos de Eva Da Pacem domine Nadal blanc Joia en el món O magnum mysterium	Boyce Manel Oltra Brahms Yaroff W. Martin Anònim S.XVI M. Franck Berlin Haendel T.L. Victoria
14/10/1990	Concert Festa Major	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Rossinyol Ay linda amiga Por la puente Juana Din di rin din El Moliner del freser Muntanyes del Canigó Tot baixant per la dreuera Da Pacem domine O vos omnes Sanctes (Missa quarti toni) Exultate Deo	A. Perez Moya Anònim S.XVI Anònim S.XVI Anònim S.XVI Manel Oltra N. Puig Gluck M. Franck A. Soler T.L. Victoria
25/11/1990	Festivitat de Crist Rei	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Rossinyol Gobro so pare Por la puente Juana	A. Perez Moya Anònim S.XVI

	Ay, linda amiga Din di rin din La Gallineta Tot baixant per la dreuera Eco Exultate Deo	Anònim S.XVI Anònim S.XVI Scandelli Gluck Lassus Scarlatti	
19/12/1990	Cantada de Nadal. Escola Sant Vicenç de Paul		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Gobro so pare Va pensiero La Gallineta Jovenívola Si el món és ple de gebre Joia en el món El Rei Herodes Nadal blanc El rustec Villancet Exultate Deo	G. Verdi Scandelli Lluís Millet J.S. Bach Haendel E. Cervera I. Berlin Lluís Millet Scarlatti	
11/05/1991	Concert en record d'Antoni Santandreu i Oltra		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
12/10/1991	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Da Pacem domine Muntanyes del Canigó La teva cara és flor d'abril Tot baixant per la dreuera Rosa de bardissa Matona mia cara La Gallineta Va pensiero Notturmi Exultate Deo	M. Franck N. Puig T. Morley Gluck H. Werner O. De Lassus A. Scandelli G. Verdi Mozart Scarlatti	
13/12/1991	Concert Aniversari Can Deu. Orfeo + Espiga		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
20/12/1991	Cantada de Nadal. Escola Sant Vicenç de Paul		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Tot baixant per la dreuera Brindis El Rossinyol Déu lloat per la natura Coventry Carol Els Àngels de la Glòria Cançó de bressol Joia en el món Exultate Deo	Gluck Mozart A. Perez Moya L.V. Beethoven W. Martin Manel Oltra Brahms Haendel Scarlatti	
21/12/1991	Concert de Nadal. Col·legi Maristes de Les Corts		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Tot baixant per la dreuera Brindis El Rossinyol Déu lloat per la natura Coventry Carol Els Àngels de la Glòria Cançó de bressol Joia en el món El rustec Villancet Exultate Deo Nadal blanc	Gluck Mozart A. Perez Moya L.V. Beethoven J. Brahms Haendel Lluís M. Millet Scarlatti Irving Berlin	

	Si el món és ple de gebre	J.S. Bach	
19/01/1992	Catalunya Canta		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
10/10/1992	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Da Pacem domine	M. Franck	
	Tourdion	Anònim S.XVI	
	Pel maig que ve	C.Jannequin	
	Matona mia cara	Lassus	
	O voso galo comadre	M. Groba	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	Da Pacem domine	M. Franck	
	Gronxa'm estel daurat	Josly	
	Pregària a taula	H. Schütz	
	Vós sou senyor	J. S. BAch	
	Signore de la cime	G. De Marzi	
	Heilig	Schubert	
	Exultate Deo		
09/10/1993	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	La Gallineta	Scandelli	
	La teva cara és flor d'abril	T. Morley	
	Tot baixant per la dreuera	Gluck	
	Rosa de bardissa	Werner	
	O voso galo comadre	M. Groba	
	Jovenívola	Ll. Millet	
	Emperadriu de la ciutat Joiosa	Llibre vermell Montserrat	
	Signore de la cime	Marzi	
	Gospodi	Glinka	
	Confitebur tibi domine	A. Soler	
	Ave María	T.L. Victoria	
	Renunció al món	A. Dorey	
	Exultate Deo	Scarlati	
dic-93	Concert Coral de Nadal		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Si el món és ple de gebre	J.S.Bach	
	Allà en un pessebre	Spilma	
	Coventry Carol	W. Martin	
	Nadal blanc	I.Berlin	
	O magnum mysterium	T.L. Victoria	
04/07/1994	Concert a benific. Església de Sant Salvador a Claravalls (Urgell)		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
08/10/1994	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Moliner del freser	Manel Oltra	
	El cavaller enamorat	J. Manen	
	O voso galo comadre	M. Groba	
	La teva cara és flor d'abril	T. Morley	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	Gronxa'm estel daurat	Josly	
	Jovenívola	Ll. Millet	
	Da Pacem domine	M. Franck	
	Déu lloat per la natura	L.V. Beethoven	
	Heilig	Schubert	
	O vos omnes	A. Soler	
	Exultate Deo	Scarlati	
08/10/1994	Trobada de Cant Coral. 95è aniversari Orfeó L'Eco de Catalunya		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Da Pacem domine	M. Franck	

	O vos omnes Exultate Deo La teva cara és flor d'abril O voso galo comadre Gronxa'm estel daurat Jovenívola	A. Soler Scarlatti T. Morley M. Groba Josly Ll. Millet	
21/12/1994	Concert de Nadal Centre Cívic Cant Déu		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
07/10/1995	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Fa, la, la O voso galo comadre El Rossinyol Gronxa'm estel daurat John Henry Tot baixant per la dreuera Nottuni Da Pacem domine Heilig Jovenívola	Rohwer M. Groba A. Perez Moya Josly Gluck Mozart M. Franck Schubert Ll. Millet	
12/11/1995	Concert a la Hermandad Lobera a Catalunya. CC Hostafrancs		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Rossinyol Tot baixant per la dreuera Din di rin din O voso galo comadre No tardis, Jack	A. Perez Moya Gluck M. Groba Foster	
22/11/1995	Homenate a Elisard Sala		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
27/12/1995	Concert Coral de Nadal		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
04/02/1996	Associació de pessebristes de Barcelona. Acte de lliurament		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Tot baixant per la dreuera Da Pacem domine Els Àngels de la Glòria Chiquirricquitin Cancó de bressol Coventry Carol Sí el món és ple de gebre Allà en un pessebre El Rei Herodes Joia en el món El rustec Villancet Himne	Gluck M. Franck Manel Oltra Oriol Martí Brahms W. Martin Bach Spilman E. Cervera Haendel Ll. Millet Manel Oltra	
18/05/1996	70è Aniversari Orfeó Atlàntida. Casinet d'Hostafrancs		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Tot baixant per la dreuera El Moliner del freser Jovenívola	Gluck Manel Oltra Ll. Millet	
12/10/1996	Concert Festa Major		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Da Pacem domine Din di rin din Blue moon La teva cara és flor d'abril La dama d'Aragó Renunció al món Déu lloat per la natura Va pensiero	Verdi	

	Caligaverunt oculi emi Exultate Deo L'emigrant	
19/10/1996	Trobada de Cant Coral. 95è aniversari Orfeo L'Eco de Catalunya	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Tot baixant per la drecera El Moliner del freser Jovenívola A l'horta del meu pare Muntanyes del Canigó Cant de la senyera	Gluck Oltra Millet
24/11/1996	Homenatge a Oriol Martorell. Cantada Conjunta	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Sota de l'Om La filla del marxat El Rossinyol Muntanyes del Canigó El cavaller enamorat El Noi de la mare El desembre congelat El cant dels ocells El Cant de la senyera	E. Morera Manel Oltra A. Perez Moya Nadal Puig J. Manen E. Cervera O. Martorell P.Casals/ OM Ll. Millet
19/12/1996	Concert de Nadal	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Blue moon Déu lloat per la natura Va pensiero Allà en un pessebre Cançó de bressol Coventry Carol Els Àngels de la Glòria El rustec Villancet Joia en el món	F. Vila L.V. Beethoven Verdi Brahms W. Martin Manel Oltra Ll. Millet Haendel
20/12/1996	Concert Nadalenc. Institut "Joan Coromines"	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Blue moon Déu lloat per la natura El Rossinyol Va pensiero Allà en un pessebre Cancó de bressol Els Àngels de la Glòria Coventry Carol Chiquirricquitín El rústic villancet Joia en el món Himne	F. Vila L.V. Beethoven A. Perez Moya Verdi Spilman Brahms Manel Oltra W. Martin Oriol Martí Ll. Millet Haendel Manel Oltra
08/02/1998	Associació de pessebristes de Barcelona. Acte de lliurament	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Cànon de la pau Déu lloat per la natura Allà en un pessebre Chiquirricquitín Fum, fum, fum Locus iste Els Àngels de la Glòria Joia en el món	F. Terral L.V. Beethoven Spilman Oriol Martí E. Cervera Bruckner Manel Oltra Haendel

	O magnum mysterium El cant dels ocells Al-leluia Himne	T.L. Victoria Boyce Manel Oltra	
18/12/1998	Concert benèfic d'ajuda al poble de Pueblo Nuevo (Guatemala). Vallcarca		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
21/12/1998	Concert Nadalenc. Institut "Joan Coromines"		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Canticorum iubilo El rossinyol Allà en un pessebre Si el món és ple de gebre Els Àngels de la Glòria Cançó de bressol Chiquirricquitin Madame Buturfly Va pensiero Cançó de la barca Joia en el món Himne	Haendel A. Perez Moya Spilman Bach Manel Oltra Brahms Oriol Martí Puccini Verdi Fontbernat Haendel Manel Oltra	
dic-98	Concert de Nadal. APV Mas Guinardó		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Canticoum iubilo El Rossinyol Madame Buturfly Allà en un pessebre Si el món és ple de gebre Els Àngels de la Glòria Cançó de bressol Chiquirricquitin Cançó de la Barca Joia en el món Va pensiero	Haendel A. Perez Moya Puccini Spilma Bach Oriol Martí Brahms Oriol Martí Fontbernat Haendel Verdi	
01/05/1999	IV Certamen Nacional de Canto Coral "Ciudad de Cieza"		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Rorate Jovenívola El Moliner del freser Locus iste	J.A. Galindo Ll. Millet Bruckner	
28/05/1999	Trobada-Concert d'excantaire de l'Orfeo. 40è aniversari		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Ave Maria Regina caeli Heilig Ave verum Caligaverunt oculi emi Da Pacem domine Himne Dindirindin Fa, la, la Brindis O voso galo comadre Ay, linda amiga No tardis, Jack Cançó de beure Gronxa'm estel daurat Déu lloat per la natura	T.L. Victoria A. Perez Moya Schubert Mozart T.L. Victoria M. Franck Manel Oltra Anònim S.XVI Rohwer Mozart M. Groba Anònim S.XVI Foster Batalle Josly L.V. Beethoven	

	Va pensiero El Rossinyol Tot baixant per la dreuera El Moliner del freser	Verdi A. Perez Moya Gluck	
05/06/1999	Commemoració 40è Aniversari Orfeo de Les Corts		Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	El Moliner del freser Fa, la, la Regina caeli Caligaverunt oculi emi El rossinyol Boirada El cavaller enamorat Brindis	A. Perez Moya T.L. Victoria A. Perez Moya Elisard Sala J. Manen Mozart	
09/10/1999	Concert Festa Major - Jordi Roma Padrosa		
	Ay, linda amiga Heilig O voso galo comadre El Rossinyol Da Pacem domine Va pensiero Gronxa'm estel daurat Cançó de berue Tot baixant per la dreuera Canticorum iubilo	Anònim S.XVI Schubert M. Groba A. Perez Moya M. Franck Verdi Josly Batalle Gluck Bach	
16/10/1999	Centenari Orfeo Eco de Catalunya		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
	Lloat sigui Déu Canticorum iubilo Fa, la, la El cant dels ocells Caligaverunt oculi emi	Bach Haendel Rewher Pau Casals T.L. Victoria	
16/12/1999	Cantada de corals. Nadal 1999		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
	Nadal Ding dong! Merrily on high Les bèsties del naixement	B. Bibiloni	
09/04/2000	Commemoració i de cloenda de l'Any Clavé.Palau Sant Jordi		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
03/06/2000	Acte commemoratiu 150 aniversari fundació Cors Clavé. Cooperativa La NovaObrera. Barcelona		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
	Al-leluia Canticorum iubilo Sanctus Amor que tens ma vida Trist tinc el Cor Gronxa'm estel daurat Molta de gent El Rossinyol Calango Pandur andandorio Tot baixant per la dreuera	H. Purcell Haendel Schubert Anònim Orlando di Lasso Josly Bachofen A. Perez Moya Anònim Lajor Bárdos	
10/06/2000	Santuari de Lluç (Mallorca) Orfeo+Caramelles del Coll		
	Amor que tens ma vida Gronxa'm estel daurat Molta de gent Senyor Sant Jordi	Anònim Josly Bachofen F. Vila	

	Pandur andandorio	Lajor Bárdos	
16/06/2000	Cor Cremat. Capella de l'Esperança.Orfeo + Quorum		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
	Al-leluia	H. Purcell	
	Canticorum iubilo	Haendel	
	Trist tinc el Cor	Orlando di Lassus	
	Molta de gent	Bachofen	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	Senyor Sant Jordi	F. Vila	
	Calango	Thiebaut	
	Pandur andandorio	Lajor Bárdos	
07/10/2000	Concert de Festa Major		Raimon Romaní (10-99 fins 10-00)
	Al-leluia	H. Purcell	
	Canticorum iubilo	Haendel	
	Cibavit eos	A. Perez Moya	
	Trist tinc el Cor	Orlando di Lassus	
	Molta de gent	Bachofen	
	Senyor Sant Jordi	F. Vila	
	Calango	Thiebaut	
	Latvian Lullaby	Lusens	
	Siyahamba	Barnicle	
27/10/2000	Concert Benèfic a favor de les Escoles de Ziriguror (Rwanda). Coll		Josep Gustems (2000-)
17/12/2000	IV Concierto de Navidad en familia. Monestir Santa Isabel		Josep Gustems (2000-)
	Canticorum iubilo	Haendel	
	Molta de gent	Bachofen	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	Senyor Sant Jordi	F. Vila	
	Calango	Thiebaut	
	Latvian Lullaby	Lusens	
	Siyahamba	Barnicle	
	Joia en el món	Haendel	
	Coventry Carol	W. Martin	
	Dies d'alegria	Gummerson	
	El Chiquirritín	O.Martí	
	El Noi de la mare	E. Cervera	
	Nadal	B. Bibiloni	
	Els Àngels de la Glòria	Manel Oltra	
18/12/2000	Concert de Nadal de les Corals del Barri. Església Sant Ramon		Josep Gustems (2000-)
	Joia en el món	Haendel	
	Nadal	B. Bibiloni	
	Els Àngels de la Glòria	Manel Oltra	
06/01/2000	Concert del Mileni. Orfeo+Orq Salvador Ribas+Quorum		Josep Gustems (2000-)
	Nadal	B. Bibiloni	
	Pandur andandorio	Lajor Bárdos	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	El Noi de la mare	E. Cervera	
	Al-leluia del "Messies"	Haendel	
18/05/2001	Música en temps d'esperança. Centre Civic Sant Agustí		Josep Gustems (2000-)
	Molta de gent	Bachofen	
	El Rossinyol	A. Perez Moya	
	Senyor Sant Jordi	F. Vila	
	Ave Verum	Mozart	
	Pandur andandorio	Lajor Bárdos	

	Latvian Lullaby Siyahamba Calango Vidala Riojana Bullerengue Alfonsina y el mar Balaio Pasaje De mi esperanza	Lusens S. Barnicle Thiebaut J. Rincon Gustems, Josep Villa-Lobos J. Gil Ll. H. Morales	
26/05/2001	Música en temps d'esperança. Cripta Sagrada Família		Josep Gustems (2000-)
	Molta de gent El Rossinyol Senyor Sant Jordi Ave Verum Pandur andandorio Latvian Lullaby Siyahamba Calango Vidala Riojana Bullerengue Alfonsina y el mar Balaio Pasaje De mi esperanza Pandur andandorio	Bachofen A. Perez Moya F. Vila Mozart Lajor Bárdos Lusens S. Barnicle Thiebaut J. Rincon Gustems, Josep Villa-Lobos J. Gil Ll. H. Morales	
11/10/2001	Concert Festa Major		Josep Gustems (2000-)
16/12/2001	Concert de Nadal. Corals del Barri.		Josep Gustems (2000-)
30/12/2001	Concert de Nadal. Quorum + Salvador Ribas i Orfeó		Josep Gustems (2000-)
23/02/2002	Concert Salvador Ribas+Quorum+Orfeó. Pere IV		Josep Gustems (2000-)
28/06/2002	Concert Plaça Can Mantega. Orfeó + Quorum		Josep Gustems (2000-)
04/07/2002	Concert "Jazz, Swing & Spirituals". Auditori Les Corts		Josep Gustems (2000-)
29/06/2002	Concert Homenatge Gaudí. Terrassa		Josep Gustems (2000-)
06/10/2002	Homenatge a Antoni Gaudí. Orfeó + Orquestra Acordions		Josep Gustems (2000-)
12/10/2002	Concert Festa Major		Josep Gustems (2000-)
17/11/2002	Homenatge a Antoni Gaudí. Riudoms		Josep Gustems (2000-)
29/11/2002	Concert "Jazz, Swing & Spirituals". Casa Elizalde		Josep Gustems (2000-)
20/12/2002	Homenatge a Antoni Gaudí. Escola Massana		Josep Gustems (2000-)
22/12/2002	Concert de Nadal. Corals del Barri.		Josep Gustems (2000-)
29/12/2002	Concert de Nadal. Quorum + Salvador Ribas i Orfeó		Josep Gustems (2000-)
26/01/2003	Concert "Jazz, Swing & Spirituals". Centre Civic Pere IV		Josep Gustems (2000-)
22/02/2003	Concert Salvador Ribas+Quorum+Orfeó. Pere IV		Josep Gustems (2000-)
15/03/2003	Concert de Cant Coral. Parròquia Sant Oleguer		Josep Gustems (2000-)
	Dona Nobis Muntanyes del Canigó El cant del Poble Locus iste Swing low, sweet chariot Go down, Moses When the saints	Mozart Nadal Puig Clavé i Vives Bruckner Josly Aubanel Rutter	
15/06/2003	Homenatge a Antoni Gaudí. Colònia Güell		Josep Gustems (2000-)

11/10/2003	Concert de Festa Major	Josep Gustems (2000-)
	Dona Nobis Kirie (de la Missa brevis) Ave Maria Salve Marinera Locus iste Panis angelicus El cavaller enamorat Edelweis Blue moon Lullaby Tema de Lara Moon river	Mozart Lotti Raimon Romaní A. Marín Bruckner C. Frank J. Manen R. Rodgers J. Rodgers D. Antolí M. Jarre A.Langree
20/11/19xx	Monestir Sant Joan de les Abadesses. Congrés cultura catalana	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
24/11/19xx	Concert benèfic d'ajuda a Ruanda. Mare de Déu del Coll	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
16-18/12/197x	I Setmana Cultura de Les Corts. Col·legi Pare Manyanet	Antoni Santandreu (1971-1978)
	Hi eres tu? Desperta amor Coventry Carol D'un temps d'un país	Inera John Dowland V.Martín Raimon
4/04/198x	Església Parroquial Sant Pere. Organitza: Coral Sellarès	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
26/01/19xx	Centre d'Esplai i convivència de Les Corts	Carles Pongiluppi Puig (1979-1999)
	Gobro so pare Va pensiero La Gallineta Por la puente Juana Jovenívola Si el món és ple de gebre Joa en el món El Rei Herodes Nadal blanc El rustec Villancet Exultate Deo	G. Verdi Scandelli Anònim S.XVI Ll. Millet J.S.Bach Haendel E. Cervera Berlin Ll. Millet Scarlati